

รายงานการประชุมสภาาร่างรัฐธรรมนูญ

(ทำหน้าที่นิติบัญญัติ)

ครั้งที่ ๑๖๐

วันพฤหัสบดี ที่ ๑๖ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๐๗

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๙๐.๔๕ นาฬิกา

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ : ตำแหน่งสมาชิกสภาาร่างรัฐธรรมนูญไปแล้ววันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๑๔๗ คน ครอบคลุมองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าจะได้ดำเนินการประชุมทำหน้าที่นิติบัญญัติต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม สำหรับวันนี้มี ๒ เรื่องด้วยกัน

๑. ได้รับ หนังสือ จาก พันเอก เทียนชัย สิริสัมพันธ์ ขอลาออกจากตำแหน่งสมาชิกสภาาร่างรัฐธรรมนูญ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๗ เนื่องจากได้รับแต่งตั้งให้ไปเป็นผู้ช่วยทูตฝ่ายทหารบก ณ กรุงจาการ์ตา จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ :
๒. เนื่องจาก พลตำรวจเอก ประเสริฐ รุจิรวงศ์ ซึ่งเป็นกรรมาธิการสามัญชุกการปกครอง ได้ลาออกจาก

ตำแหน่งสมาชิกสภาาร่างรัฐธรรมนูญไปแล้ว ตำแหน่งกรรมาธิการในคณะนี้ จึงว่างลง และพลเอก จิตติ นาวีเสถียร ซึ่งเป็นกรรมาธิการสามัญชุกการปกครอง ได้ลาออกจากตำแหน่งสมาชิกสภาาร่างรัฐธรรมนูญไปแล้ว ตำแหน่งกรรมาธิการในคณะนี้จึงว่างลง เพราะฉะนั้น ต่อไปนี้จึงขอให้ที่ประชุมตั้งชื่อกกรรมาธิการชุกการปกครองแทน พลตำรวจเอก ประเสริฐ รุจิรวงศ์ ขอเชิญเสนอได้

นายบุญ บุรีสุทธี : ข้าพเจ้าขอเสนอ พลตำรวจเอก หลวงชาติศิระการโกศล

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ :
มีท่านผู้ใดจะขอเสนอเพิ่มอีกหรือไม่ (ไม่มีสมาชิกเสนอ)

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ :
ไม่มี ถือว่าที่ประชุมนี้ลงมติตั้ง พลตำรวจ

LIRT

เอก หลวงชาติภักดีกรมการโกศล เป็นกรรมาธิการซ่อมแทน พลตำรวจเอก ประเสริฐ รุจิรวงศ์

ต่อไป ขอให้เลิกกรรมาธิการสามัญชุดเศรษฐกิจ แทน พลเอก จิตติ นาวีเสถียร ซึ่งพ้นจากตำแหน่งกรรมาธิการ ขอเชิญเสนอได้

พลเรือตรี ชลัด สินธุโสภณ :

ข้าพเจ้าขอเสนอ พลตรี บุญเรือน บัวจรรุญ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง (มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ :

ท่านผู้ใดจะเสนอผู้อื่นต่อไปหรือไม่ (ไม่มีสมาชิกเสนอ)

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ :

ไม่มี ถือว่าที่ประชุมนี้ถึงมีตั้ง พลตรี บุญเรือน บัวจรรุญ เป็นกรรมาธิการซ่อมแทน พลเอก จิตติ นาวีเสถียร

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมสภาว่างรัฐธรรมนูญ ทำหน้าที่นิติบัญญัติ ครั้งที่ ๑๕๖ จะมีท่านผู้ใดขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขประการใดบ้าง

(ไม่มีสมาชิกขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขประการใด)

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ :

เมื่อ ไม่มีท่านผู้ใด ขอเปลี่ยนแปลงแก้ไข

ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้รับรองรายงานการประชุมสภาว่างรัฐธรรมนูญ ทำหน้าที่นิติบัญญัติ ครั้งที่ ๑๕๖

ต่อไประเบียบวาระที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.... คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ เลื่อนการพิจารณา

หลวงประกอบนิติสาร :

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนนี้ได้ค้างการพิจารณา ตามข้อบังคับก็จะต้องนำพิจารณาก่อนระเบียบวาระอื่น แต่ว่าเท่าที่ข้าพเจ้าได้สลับครบฟัง ท่านสมาชิกหลายท่านมีความข้องใจและมีข้อสังเกตมากมายหลายประการที่จะอภิปราย ซึ่งรู้สึกว่าจะยืดเยื้อมาก และมีร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนด พักถือตราตุลาการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๐๖ พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการเศรษฐกิจได้พิจารณาเสร็จแล้ว รออยู่ ถ้าแม้ว่าเราพิจารณาไปตามระเบียบวาระแล้ว อาจจะเป็นข้อขัดข้องที่ร่างพระราชบัญญัติที่กรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วนั้น จะพิจารณาไม่ทัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดพักถือตราตุลาการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๐๖ พ.ศ. .... และร่างพระราชบัญญัติเห็นมติมติตุลาการ ที่กรรมาธิการ

LI RT

พิจารณาเสร็จแล้วนั้น ขอเสนอให้นำขึ้น
มาพิจารณาแก้ก่อน แล้วจึงพิจารณาร่างพระ
ราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนต่อไป
ไป ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง
(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาข้าราชการ :
จะมีท่านผู้ใดขัดข้องบ้างไหม
(ไม่มีสมาชิกขัดข้องประการใด)

ประธานสภาข้าราชการ :
เมื่อไม่มีท่านผู้ใดขัดข้อง ข้าพเจ้าก็ถือว่าที่

ประชุมนี้ได้รับรองญัตติที่มีผู้ เสนอญัตตินั้น
ขึ้นมา

เพราะฉะนั้น ต่อไปนี้ข้าพเจ้าขอให้
พิจารณาในระเบียบวาระที่ ๔ ก่อน ก็คือ
ร่างพระราชบัญญัติอนุมัติ พระราชกำหนด
พิทักษ์ตราศุลกากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๐๖
พ.ศ. . . . ซึ่งคณะกรรมการเศรษฐกิจ
พิจารณาเสร็จแล้ว เป็นกรพิจารณาใน
วาระที่ ๒

(สำเนา)

ที่ ๔๕

สภาข้าราชการรวมญาติ

๕ มกราคม ๒๕๐๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดพิทักษ์ตราศุลกากร (ฉบับที่ ๕)
พ.ศ. ๒๕๐๖ พ.ศ. . . .

กรมเรียน ประธานสภาข้าราชการรวมญาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดพิทักษ์ตราศุลกากร (ฉบับที่ ๕)
พ.ศ. ๒๕๐๖ พ.ศ. . . . พร้อมด้วยรายงานการประชุมกรมวิชาการ
สามัญ ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาข้าราชการรวมญาติในฐานะรัฐสภาทำหน้าที่นิติบัญญัติได้ลงมติรับ
หลักการแห่งพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดพิทักษ์ตราศุลกากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.
๒๕๐๖ พ.ศ. . . . (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และสั่งให้คณะกรรมการเศรษฐกิจ
พิจารณา ประกอบด้วย

- ๑. นายเล้ง ศรีสมวงศ์
- ๒. นายบรรเจิด ชลวิจารณ์
- ๓. พลโท เขียม ญาโณทัย

เป็นประธานกรมวิชาการ

LIRT

- ๔. นายฉลอง บึงกระกุก
- ๕. พลเรือตรี ชลิต์ สีนุกูโสภณ
- ๖. พลเรือตรี ทาว เพชรชาติ
- ๗. นาวาอากาศเอก พิณ เจริญสุข
- ๘. นายป๋วย อึ้งภากรณ์
- ๙. พลตำรวจเอก ไสว ไสวแสนยากร
- ๑๐. พลตรี สุข เปรมาวิน เป็นเลขานุการกรมการ

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึงกราบ
เรียนมา เพื่อให้โปรดเกล้าเสนอที่ประชุมสภาฯ รัฐธรรมนูญพิจารณาต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **เล็ง ศรีสมวงศ์**

(นายเล็ง ศรีสมวงศ์)

ประธานกรรมการสามัญ

รายงานการประชุมกรมการธิการสามัญ

คณะกรรมการเศรษฐกิจพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติ

อนุหมัตหระราชำพหคพิกค้อดำรำสุลการ (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๐๖

พ.ศ. ....

ตามที่ที่ประชุมสมาร่างรัฐธรรมนุญในฐานะรัฐสภาทำหน้าทีนคิบัญญัติได้ลงมติรับ
หลักการแห่งพระราชบัญญัติอนุหมัตหระราชำพหคพิกค้อดำรำสุลการ (ฉบับที่ ๙) พ.ศ.
๒๕๐๖ พ.ศ. .... (คดะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการเศรษฐกิจ
พิจารณา นั้น บคนี้ ได้ดำเนินการแล้ว จึงขอเสนอผลของการพิจารณา ดังต่อไปนี้

๑. ผู้ก้อดะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแทน คือ นายเวรงค์ สุนทรารชุน
และนายปรีดี สมิถินันท์

๒. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ

๓. ปะการุผลของการพิจารณา ดังต่อไปนี้

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	<u>ไม่มีการแก้ไข</u>
<u>คำปรารภ</u>	”
<u>มาตรา ๑</u>	”
<u>มาตรา ๒</u>	”
<u>มาตรา ๓</u>	”

๔. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามร่างเดิมโดยไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกั
รายงานนี้ด้วยแล้ว.

พลตรี สุข เปรุนาวิน

(สุข เปรุนาวิน)

เลขาธิการ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำ
ที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ :
คณะกรรมการมีอะไร ที่จะแถลงเพิ่มเติม
บ้างหรือไม่

**นายเต็ง ศรีสมวงศ์ (ประ
ธานกรรมาธิการ) :** คณะกรรมาธิการไม่
มีข้ออะไรที่จะแถลงเพิ่มเติม

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ :
ขอให้เลขาธิการอ่าน

**นายประเสริฐ บัณฑิตกุล (ผู้ทำ
หน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนูญ) :**
ร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนด
พิทักษ์ศรัทธาการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.
๒๕๐๖ พ.ศ. .... ชื่อร่างพระราชบัญญัติ
ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑ มาตรา ๒ และมาตรา ๓ ไม่มี
การแก้ไข

(ไม่มีสมาชิกทักท้วง)

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ:

จบการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไป
เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ข้าพเจ้าขอ
มติต่อที่ประชุมนี้ว่า สมควรที่จะประกาศ
ใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นกฎ หมาย
ไว้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะ
ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น
(สมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ :

ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ:

ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ประกาศ
ใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายไว้
ต่อไประเบียบวาระที่ ๕ ร่างพระ
ราชบัญญัติเนติบัณฑิตยสภา พ.ศ. ....
ซึ่งคณะ กรรมาธิการ วิสามัญพิจารณาเสร็จ
แล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

(สำเนา)

ที่ ๔๔

สภาว่างรัฐธรรมนูญ

๕ มกราคม ๒๕๐๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเนติบัณฑิตยสภา พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติเนติบัณฑิตยสภา พ.ศ. .... พร้อมด้วย

รายงานการประชุมคณะกรรมการวิสามัญ ๑ ชุด

LIIRT

ความที่ประชุมสภาว่่างรัฐธรรมนุญในฐานะรัฐสภาทำหน้าที่ รับผิดชอบที่ ได้ลงมติ
รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติและกติกาสภา พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้
เสนก) และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาประกอบค้วย

๑. หลวงประกอบนิติสาร
๒. พระยาวิธานฤเบศร์
๓. นายมัญญ บริสุทธิ์
๔. นายเล็ก จุฒานนท์
๕. นายสัญญา ธรรมศักดิ์
๖. พระยาอรรถการีย์นิพนธ์
๗. หลวงอรตปรีชาชูปการ

ที่ประชุมกรรมาธิการได้เลือกข้าพเจ้าเป็นประธานกรรมาธิการ และ นายเล็ก
จุฒานนท์ เป็นเลขานุการกรรมาธิการ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึงกราบ
เรียนมาเพื่อได้โปรดนำเสนอกับประชุมสภาว่่างรัฐธรรมนุญพิจารณาต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) **พระยาอรรถการีย์นิพนธ์**
(พระยาอรรถการีย์นิพนธ์)
ประธานกรรมาธิการวิสามัญ

**รายงานการประชุมคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติในคดีบังคับคดีสภา พ.ศ. ....**

ตามที่ที่ประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญในรัฐสภาฯกำหนดให้เก็บบัญญัติ ได้ยังมี
 วัลหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติในคดีบังคับคดีสภา พ.ศ. .... (คณะกรรมการเตรียมผู้
 เสนอ) และตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาเห็น บัณฑ์ให้ดำเนินการ
 แล้ว จึงขอเสนอผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการได้เลือกพระยาอรุณกรวิชัยพงษ์ เป็นประธานกรรมการ
 และนายเล็ก จุณณานนท์ เป็นเลขานุการกรรมการ
๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้มาชี้แจงแทนคือ นายจำรัส เขมธนากร
๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ
๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

<u>ร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำแปรญัตติ</u>	.....
<u>มาตรา ๑-๖</u>	.....
<u>มาตรา ๗-๙</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๐</u>	ไม่มีมีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๒-๑๓</u>	ไม่มีการแก้ไข

๕. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมด้วยรายงาน
 ช่วยแล้ว.

นายเล็ก จุณณานนท์
 (นายเล็ก จุณณานนท์)
 เลขานุการ

- (๓) ผลประโยชน์จากการลงทุนและกิจกรรมอื่น
- (๔) ททรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้
- (๕) รายได้ตามกฎหมายอื่น

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมค้ำจุนตำแหน่งสภานายกพิเศษแห่งเนติบัณฑิตยสภา มีอำนาจหน้าที่กำกับกิจการของเนติบัณฑิตยสภาตามที่มีบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า คณะกรรมการเนติบัณฑิตยสภา ประกอบด้วยประธานศาลฎีกาเป็นนายก อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์และอธิบดีกรมอัยการ เป็นอนุนายก และกรรมการอื่นอีกมีจำนวน (อย่างน้อย) ไม่ต่ำกว่าสิบหกคน ซึ่งจะได้เลือกตั้งจากสามัญสมาชิกของเนติบัณฑิตยสภา มีอำนาจหน้าที่บริหารกิจการของเนติบัณฑิตยสภา ให้เป็นไปตามกฎหมายและข้อบังคับเนติบัณฑิตยสภา

มาตรา ๘ ให้คณะกรรมการเนติบัณฑิตยสภา มีอำนาจตราข้อบังคับเนติบัณฑิตยสภาเกี่ยวกับ

- (๑) ประเภทสมาชิก คุณสมบัติของผู้สมัครเป็นสมาชิก การเข้าเป็นสมาชิก และการขาดจากสมาชิกภาพ
- (๒) ค่าจดทะเบียน ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ
- (๓) การกำหนดจำนวนกรรมการ คุณสมบัติและประเภทบุคคลที่จะเป็นกรรมการ วิธีการเลือกตั้งและการพ้นจากตำแหน่งกรรมการ
- (๔) การประชุมคณะกรรมการและการประชุมอื่น ๆ
- (๕) เรื่องอื่นที่อยู่ภายในวิสัยประสงค์ของเนติบัณฑิตยสภา หรือที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของเนติบัณฑิตยสภาตามกฎหมายอื่น

ภายใต้บังคับมาตรา ๑๑ ข้อบังคับเนติบัณฑิตยสภานั้น เมื่อได้รับความเห็นชอบของสภานายกพิเศษและได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๙ ใน(ส่วน)กิจการ (ที่) เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้นายกหรืออนุนายกซึ่งได้รับมอบหมายจากนายกเป็นผู้แทนเนติบัณฑิตยสภา

มาตรา ๑๐ สถานายกพิเศษจะเข้าฟังการประชุมและชี้แจงแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมคณะกรรมการเนติบัญญัติของสภา หรือจะส่งความเห็นเป็นหนังสือไปยังเนติบัญญัติสภาในเรื่องใด ๆ ก็ได้

มาตรา ๑๑ มติของคณะกรรมการเนติบัญญัติสภาต้องได้รับความเห็นชอบของสถานายกพิเศษก่อน จึงจะดำเนินการตามมตินั้นได้ เว้นแต่จะเป็นมติซึ่งมีบทกฎหมายอื่นบัญญัติให้อำนาจไว้

มติของคณะกรรมการเนติบัญญัติสภา ซึ่งจะต้องได้รับความเห็นชอบของสถานายกพิเศษนั้น ให้นายกเสนอ(มตินั้นก่อน)สถานายกพิเศษโดยไม่ชักช้า สถานายกพิเศษอาจยับยั้งมตินั้นได้ ในกรณีที่มีมติการยับยั้งภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับมติที่นายกเสนอ ให้อธิบายสถานายกพิเศษให้ความเห็นชอบด้วยมตินั้น

ถ้าสถานายกพิเศษยับยั้งมติใด ให้คณะกรรมการเนติบัญญัติสภาประชุมพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ในการประชุมนั้นถ้ามีเสียงยืนยันมติดังสามในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมด ก็ให้ดำเนินการตามมตินั้นได้

มาตรา ๑๒ ในระหว่างที่ยังมิได้ตราข้อบังคับเนติบัญญัติสภาขึ้นใหม่ ตามมาตรา ๘ ให้คงใช้ข้อบังคับเนติบัญญัติสภาที่ใช้อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

ให้คณะกรรมการเนติบัญญัติสภาตามข้อบังคับเนติบัญญัติสภาที่กล่าวในวรรคหนึ่งคงอยู่รักษาการในตำแหน่งต่อไป และให้มีหน้าที่ตราข้อบังคับเนติบัญญัติสภาขึ้นใหม่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ กับจัดให้มีการเลือกตั้งคณะกรรมการเนติบัญญัติสภาตามข้อบังคับใหม่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบังคับนั้นใช้บังคับ

เมื่อได้เลือกตั้งคณะกรรมการคณะใหม่เสร็จแล้ว ให้คณะกรรมการที่รักษาการในตำแหน่งตามวรรคสองพ้นหน้าที่ไป

มาตรา ๑๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำ
ที่
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)
ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
คณะกรรมการมีอะไรที่จะแถลงเพิ่มเติม
บ้างหรือไม่

**นายเล็ก จุณานนท์ (กรรมา
ชิกฯ) :** คณะกรรมการไม่มีอะไรที่จะ
แถลงเพิ่มเติม

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
ขอให้เลขาธิการอ่าน

**นายประเสริฐ ปัทมสุคนธ์
(ผู้ทำหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) :** ร่างพระราชบัญญัติในมติขย-
สภา พ.ศ. .... ชื่อร่างพระราชบัญญัติ
ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔
มาตรา ๕ และมาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๗ มีการแก้ไข มาตรา ๘ มีการ
แก้ไข มาตรา ๙ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข
มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ ไม่มีการแก้ไข

(ไม่มีสมาชิกทักท้วง)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
จบการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปนี้
เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ข้าราชการ

มติต่อที่ประชุมเห็นว่า สมควรที่จะประกาศ
ใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมาย
ได้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะ
ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น
(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ประกาศ
ใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมาย
ได้

ต่อไปกลับมาพิจารณาในระเบียบ
วาระที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติจะเขียน
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. .... คณะรัฐ
มนตรีเป็นผู้เสนอ เดือนการพิจารณา

**พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ
กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์ (รอง
นายกรัฐมนตรี) :** เมื่อคราวก่อนนี้มีท่าน
สมาชิกได้ตั้งข้อสังเกตไว้ ๓ ข้อ

ข้อที่ ๑ เกี่ยวกับการคัดเลือกและ
การสอบคัดเลือกเพื่อเลื่อนชั้น จากชั้นตรี
เป็นชั้นโท และชั้นโทเป็นชั้นเอก ท่าน
สมาชิกก็ยอมรับว่าการที่จะสอบวิชาทั่วไป
เช่น ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ เหล่านี้
ไม่เป็นการเหมาะสม แต่ควรจะสอบใน
วิชาเกี่ยวกับภาระงานที่มีปฏิบัติอยู่ ส่วนการ

คัดเลือก นั้นท่านเกรงว่า ผู้บังคับบัญชาจะเลือกเอาความอำเภอใจ จึงเห็นว่าควรจะเป็นการสอบคัดเลือกโดยเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเสีย ข้อนี้ข้าพเจ้าขอชี้แจงว่า การสอบคัดเลือกก็ยังมีอยู่ เจ้ากระทรวงเลือกเอาได้ และหลักสูตรก็มุ่งหมายจะให้ป็นวิชาที่เกี่ยวกับการงานที่ปฏิบัติ จึงได้กำหนดไว้ในมาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ ว่าจะให้ อ.ก.พ. กระทรวง เป็นผู้กำหนด แต่การสอบคัดเลือก นั้นจะ เหมาะสม ในกรณี ที่มีตำแหน่ง และหน้าที่อย่างเดียวกันเป็นจำนวนมาก เช่นมีอยู่ทั่วพระราชอาณาจักร เป็นต้น ส่วนสายงานอื่น ๆ นั้น อาจจะใช้วิธีคัดเลือกได้เหมาะสมกว่า การคัดเลือกนี้ไม่ใช่เลือกไปตามอำเภอใจของผู้บังคับบัญชาอย่างที่ท่านได้กล่าวไว้ แต่ว่า อาจจะมีการทดสอบ เช่น การสัมภาษณ์ก็ได้ ข้าพเจ้าจึงขออ่านมาตรา ๖๔ เพื่อจะได้ทราบว่า การเลื่อนชั้นจากตรีเป็นโท หรือ โทเป็นเอกนั้นจะทำได้อย่างไร มาตรา ๖๔ การเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นตรีขึ้นเป็น ชั้นโท ให้คัดเลือก ตาม หลัก เกณฑ์ และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด คือมีหลักเกณฑ์และวิธีการ ไม่ใช่ผู้บังคับบัญชาเลือกเอาตามที่เห็นสมควร หรือถ้ากระทรวง ทบวง กรม เจ้าสังกัดเห็นสมควร จะจัดให้มีการสอบ คัดเลือก ตามหลักสูตร

และวิธีการที่ อ.ก.พ. กระทรวงกำหนดแทน การคัดเลือกดังกล่าวก็ได้ เมื่อปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชาแล้วแต่กรณี เห็นว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดรับคัดเลือก หรือสอบคัดเลือกได้ ผู้ใดมีความประพฤติ ความรู้ และความสามารถเหมาะสมที่จะเลื่อนเป็นชั้นโทได้ และผู้นั้นได้เป็นข้าราชการพลเรือนชั้นตรี หรือเป็นข้าราชการที่ ก.พ. เที่ยบ ไม่ต่ำกว่า ชั้นตรี มาแล้ว ไม่น้อยกว่าสามปี ให้เสนอชื่อผู้นั้นไปยัง อ.ก.พ. กระทรวงเพื่อพิจารณาอนุมัติ เมื่อ อ.ก.พ. กระทรวงอนุมัติแล้ว ให้เจ้ากระทรวง ส่งเลื่อนชั้นต่อไป ผู้บังคับบัญชาจะเลื่อนได้ก็เฉพาะจากผู้ที่ได้ผ่านการคัดเลือก หรือสอบคัดเลือกมาแล้ว และต้องเสนอไป อ.ก.พ. กระทรวงอีกชั้นหนึ่ง กำหนดเวลาสามปีให้ลดเป็นหนึ่งปี สำหรับผู้ที่ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรที่ ก.พ. เที่ยบได้ ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี อันนี้เพื่อจะให้ผู้ที่มิบริบูรณ์ คือมิวิชาทันสมยนี้ได้เลื่อนชั้นไปเร็วขึ้น เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ตามนี้ว่า ผู้บังคับบัญชาจะเลือกเอาตามที่เห็นสมควร หรือตามอำเภอใจนั้นไม่ได้ มีวิธีการหลายชั้น การคัดเลือกจะต้องมีหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด แล้ว ยังจะต้องไปยัง อ.ก.พ. กระทรวงอีกด้วย

LIART

ข้อสังเกตข้อที่ ๒ ของท่านสมาชิก ก็คือว่า การที่แก้บทตราเงินเดือนเดชา นุการรัฐมนตรีนั้น สงสัยว่าจะเห็นกับ เลขาธิการรัฐมนตรีมากกว่าข้าราชการประจำ ข้อนี้ข้าพเจ้าได้เรียนรับรองได้ว่า คณะกรรมการไม่ได้พิจารณาถึงเลขาธิการ รัฐมนตรีเลย พิจารณาแต่ตัวราชการประจำ ส่วนเลขาธิการ รัฐมนตรีที่ได้คะแนนเดือน มานันต์ทำตามหลักที่เคยปฏิบัติมา เลขาธิการ รัฐมนตรีได้เงินเดือน ชั้นเอก ชั้นสูง ส่วนเงินเดือนนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี ที่ท่านบอกไว้ ทำไม่เสนอเพิ่มมานั้น ข้าพเจ้าก็ได้ขอคุณท่านแล้ว แต่เงินเดือนนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีนั้นที่ย่อม แล้วแต่สภาจะพิจารณากำหนด ไม่เป็นการสมควรที่รัฐบาลจะเสนอมา

ข้อสังเกตข้อที่ ๓ ก็เกี่ยวกับอันดับ อันดับ ๓ ในชั้นตรีและชั้นเอกที่ เดิมมา ถ้าจะพิจารณาค่าชั้นนี้เท่าเทียมกัน ก็มี ๔ อันดับ อันดับที่ ๔ ตั้งแต่ ๗๕๐ ถึง ๘๐๐ บาท นั่นก็เป็นอันดับที่เลื่อน เข้าไปในชั้นตรีอยู่แล้ว เพราะชั้นตรีอันดับ ๑ ก็ ๗๕๐ ขึ้นไปถึง ๘๐๐ บาท คณะ กรรมการจึงได้เดิมแต่ชั้นพิเศษ ๑,๐๐๐ บาท และ ๑,๐๕๐ บาท ส่วนชั้นตรีนั้นเดิวนั้นมี แค่ ๒ อันดับ ข้าราชการชั้นตรีเมื่อเลื่อน ขึ้นไปจนถึงอัตรา ๑,๒๐๐ คือชั้นสูงของ

อันดับ ๒ แล้วก็ติดอยู่ที่นั่น เจ้ากระทรวง ก็ต้องหาทางขอตำแหน่งใหม่มายัง ก.พ. คือ เดือนชั้นตรีเป็นชั้นโท คือตำแหน่งหัวหน้าแผนกหรือเทียบเท่าหัวหน้าแผนก ที่มี อยู่มากมายชั้น ก.พ. เมื่อพิจารณาปริมาณ และคุณภาพแล้วไม่ตกลงด้วย ความ ไม่พอใจก็มีอยู่ คณะกรรมการจึงได้มา พิจารณาก็เห็นว่า เพราะอันดับเงินเดือน ของชั้นตรีมี ๒ อันดับนี้น้อยไป น่าจะมี อีกอันดับหนึ่งประกอบด้วย ๒ ชั้นเท่านั้น คือ ๑,๓๐๐ กับ ๑,๕๐๐ ที่เหลือมเข้าไปใน ชั้นโท ไม่ใช่ทั้ง ๔ ชั้น ส่วนอีก ๒ ชั้น ก็เป็นชั้นพิเศษไป เพราะแต่ก่อนมี ๒ อันดับเท่านั้น ก็เห็นว่าควรจะมี ๓ อันดับ เหมือนกับชั้นอื่น ๆ และสำหรับชั้นเอก ก็เช่นเดียวกันมีอยู่ ๒ อันดับ เมื่อขึ้นไป ติดชั้นสูงแล้ว เจ้ากระทรวงก็เห็นใจ ก็ขอ ตำแหน่งชั้นพิเศษมาเป็นจำนวนมากมาย คณะกรรมการก็เห็นว่าถ้าเพิ่มอันดับ ๓ ชั้น อีกอันดับหนึ่งเหมือนกับชั้นอื่น ๆ แล้ว แต่ว่ามี ๒ ชั้นเท่านั้นคือ ๔,๖๐๐ กับ ๔,๘๐๐ ก็จะเป็นการแก้ปัญหานี้ เพราะหลักที่อาศัย นี้ ข้าพเจ้าก็ได้เรียนไว้แต่คราวก่อนแล้วว่า คือหลักความเหมาะสมกับความต้องการของราชการ และหลักความยุติธรรม สำหรับข้าราชการด้วย

พลโท กลอง อุทโกมล : สำหรับเงินเดือนข้าราชการนี้เป็นที่น่าสนใจของสมาชิกส่วนมาก คือบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนเท่าที่รัฐบาลเสนอร่างมานี้ สิ่งที่น่าสังเกตน่าแปลกเสียดายในกรมได้ชี้แจงแล้ว ยังมีสิ่งที่น่าสนใจราวอยู่อีก ๒-๓ ประการ ประการที่ ๑ คือการเลื่อนขั้นเงินเดือน หมายความว่าจำนวนเงินที่เลื่อนขั้นเงินเดือนชั้นหนึ่ง ๆ นั้นยังไม่เป็นไปตามลำดับอันเหมาะสม กระผมจะขอซักตัวอย่างเช่นว่า ผู้ที่ได้เคยเลื่อนเงินเดือน ๑๐๐ บาทมาแล้วทีละ ๑๐๐ บาท ๆ มาแล้ว พอปีต่อมาได้เลื่อน ๕๐ บาท ซักตัวอย่างเช่นเคยกิน ๕๐๐ บาท แล้วมาเลื่อนเป็น ๑,๐๐๐ บาท ต่อไปอีกทีหนึ่งได้ ๑,๐๕๐ บาท อย่างนั้นก็แปลว่าเคยได้เลื่อน เงิน เดือนร้อยหนึ่ง แล้ว มาเลื่อนห้าสิบบาท อีกปีหนึ่งยัง ๑,๐๕๐ บาท เท่านั้น แล้วอีกปีหนึ่งยัง ๑,๑๐๐ บาท หมายความว่าต้องเลื่อนเงินเดือนปีละ ๕๐ บาทอยู่อีก ๒ ครั้งจึงจะเป็นขั้นละ ๑๐๐ ๆ อีกต่อไป อย่างนี้กระผมเห็นว่ายังไม่เหมาะสม เปรียบเหมือนกับข้าวเด็ก ๆ กินอาหารคำเล็ก ๆ โตขึ้นก็ยอมกินอาหารคำโตขึ้น ทีนี้เมื่อโตขึ้นเคยกินอาหารคำโต แล้วกลับมากินอาหารคำเล็กอีก ก็เรียกว่าติดชอกฟันไปหมด ไม่ได้กิน นอกจากจุดที่กระผมแสดงว่า

เลื่อน ๑๐๐ บาทแล้วมาเลื่อน ๕๐ บาทจุดหนึ่งแล้ว ยังมีอีกจุดหนึ่ง กินเงินเดือน ๓,๒๐๐ บาท ได้เลื่อนเป็น ๓,๖๐๐ บาท ขั้นเน่เลื่อนถึง ๔๐๐ บาท เอาจะ ๔๐๐ บาท ก็เรียกว่าค่าละ ๔๐๐ บาท แต่พอมถึง ๓,๖๐๐ บาทแล้วเลื่อนเป็น ๓,๘๐๐ บาท ๒๐๐ บาทเท่านั้นเอง เคยรับประทาน ๔๐๐ บาท แล้วมารับประทานขั้นละ ๒๐๐ อีกแล้วรับประทานไปถึง ๒ ครั้ง ๓,๖๐๐ บาท ๓,๘๐๐ บาท ๔,๐๐๐ บาท ตกไปเลื่อนขั้นละ ๓๐๐ บาททีหลังแล้วเลื่อนขั้นละ ๓๐๐ บาท ๆ ไปอีก ๒-๓ ครั้ง ไม่ทราบว่าจะอย่างไรขั้นนี้จึงเป็น ๔๐๐ บาท ยิ่งกว่านั้นในขั้นสูง ๆ คือขั้นพิเศษเคยเลื่อน ๕,๒๐๐ เป็น ๕,๗๐๐ ขั้นละ ๕๐๐ บาท และอีก ๕๐๐ บาท ๆ อีก ๒ ครั้ง ต่อมาเหลือ ๕,๕๐๐ บาท เลื่อนอีกปีเหลือ ๓๕๐ บาท ต่อมาก็ ๕,๐๐๐ เลื่อนเป็น ๕,๓๐๐ บาท หมายความว่าเคยเลื่อน ๕๐๐ และมาเลื่อน ๔๕๐ และมาเลื่อน ๓๕๐ และมาเลื่อน ๓๐๐ คูตรงกันข้ามจริงอยู่ ทงหมคั้นเงินเดือนที่ว่างปรับปรุงจากเงินเพิ่มพิเศษในครั้งกระนั้น เช่น ข้าราชการชั้นตรีได้รับประทาน ๘๐ บาท และบวกเข้าไปอีกเป็นค่าครองชีพ ชั้นตรีชั้นโท ชั้นเอกก็มีค่าครองชีพตามลำดับก็ก็เป็นเปอร์เซ็นต์อย่างไรก็ไม่ทราบ จึงถูกลั่นกันตั้งแต่หน้าหน้าแล้ว ครั้งนี้เป็นการที่

LIART

ปรับปรุ่งเงินเดือนครั้งใหญ่หรือเรียกว่า
 ปรับปรุ่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
 ทั้งฉบับ ก็น่าจะปรับปรุ่งอัตราเงินเดือน
 ให้ลดหลั่นหรือมวกขึ้นตามลำดับ ซึ่งน่าจะ
 ทำได้ และถ้ารายละเอียดในการกระทำนี้
 ควรจะเป็นขั้นแปรรูปคดี แต่ขั้นนี้เ็นอยากจะ
 ขอกราบเรียนท่าน ผู้เสนอว่าจะ เห็น ชอบ
 ด้วยหรือไม่ ใ้การที่จะ ปรับปรุ่ง อัตราเงิน
 เดือน การเลื่อนขั้นนั้น จำนวนเงินที่เลื่อน
 ขึ้นให้เป็นลำดับขั้นละ ๒๕ บาท ขั้นละ
 ๕๐ ขั้นละ ๑๐๐ ขั้นละ ๑๕๐ หรือขั้นละ
 ๒๐๐, ๓๐๐, ๔๐๐, ๕๐๐ ให้เป็นลำดับอย่าง
 นั้นจึงจะเห็นว่าถูกต้อง ตามธรรมชาติของ
 เล็กหรือผู้ใหญ่กินตัวเล็กหรือค่าใหญ่ นี้
 ประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ขั้นเงินเดือนทั้งหมด
 เงินเดือนซึ่งซ้ำกันไม่คิดเฉพาะขั้นตรี โท
 เอก พิเศษทั้งหมด กระผมนับคู่แล้วได้
 ๓๖ ขั้น ซึ่งเท่ากับขั้นทหารเหมือนกัน
 เงินเดือนทหารมี ๓๖ ขั้น ที่รัฐบาลหรือ
 ว่าผู้ร่าง คิดเป็น ๓๖ ขั้นนี้ อาจจะมีตัวเลข
 อะไรสักอย่างหนึ่ง ที่คิดเป็น ๓๖ ขั้น
 คล้าย ๆ กับว่าผู้สำเร็จจากมหาวิทยาลัยแล้ว
 อายุก็เรียกว่าประมาณ ๒๓-๓๔ ปี หรือ ๒๕
 ปี รับราชการ ๓๖ ปี ครบเกษียณอายุพอดี
 ได้เดือนที่ละขั้นก็ได้รับเงินเดือนขั้นสุดท้าย
 กันทุกคน เอาตัวเลขอย่างนี้เข้ามาว่าให้เห็น

ว่าเป็น ตัวเลขที่เหมาะสม อยู่แล้ว ๓๖ ขั้น
 นั้นในจำนวน ๓๖ ขั้นนี้ก็น่าจะมาแบ่งขั้น
 ตรี โท เอก พิเศษให้เฉลี่ยจำนวนขั้น
 ประมาณเท่า ๆ กัน หรือจะคาบเกี่ยวก็ให้
 คาบเกี่ยวเท่า ๆ กัน เป็นต้นว่าถ้าลงไปสัก
 ๒ ขั้นหรือว่าทะเลุเพลาคนที่เริ่มกว่าขั้นพิเศษ
 ทะลุเพลาอยู่ ๒ ขั้นอะไรก็ได้แล้วแต่ แต่ว่า
 ขั้นธรรมดาควรจะมีขั้นเท่า ๆ กัน เหลื่อม
 ล้าเท่า ๆ กัน ทะลุเพลาคนเท่า ๆ กันก็จะงาม
 ดี ซึ่งก็อาจจะทำได้ รายละเอียดก็อยู่ในขั้น
 แปรรูปคดีเหมือนกัน ถ้าหากว่าทางรัฐบาล
 เห็นชอบ ที่กระผมกล่าวนี้ก็แค่เพียง
 ๒ ประการ เพราะเท่าที่ร่างมาแล้วรู้สึกว่าย
 ยังไม่เป็นระเบียบที่เป็นขั้นบันไดที่สวยงาม
 เท่าที่ควร

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ
กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์ (รอง
นายกรัฐมนตรี) : ตามที่ท่านสมาชิก
 กล่าวนั้นก็เป็นการถูกต้อง แต่ว่าขั้นที่เสนอ
 มานี้ก็เสนอตามขั้นที่เป็นอยู่ อันที่จริงคณะ
 กรรมการก็ได้พิจารณาว่างานของท่านเองที่ท่าน
 กล่าวนั้นเหมือนกัน แต่ว่าเป็นเงินมากมาย
 รัฐบาลเห็นว่ามีความจำเป็นในทางพัฒนา
 ประเทศชาติ คณะกรรมการจึงได้ขอเพิ่ม
 อันดับ ๓ มาใน ๒ ขั้นที่ว่ามี แต่ว่าโดยที่
 หลักการเป็นการปรับปรุงกฎหมายทั้งฉบับ
 ท่านจะแปรรูปคดีมา คณะกรรมการคงจะ

พิจารณา แต่ทั้งนี้ถึงเงินด้วย ถ้ามีเงินก็ควรจะเป็นอย่างที่ท่านว่า เงินต้องเพิ่มบ้างแน่นอน รัฐบาลก็พร้อม แต่เกี่ยวพันเกี่ยวกับจำนวนเงินและงบประมาณข้าพเจ้าขอตอบดังนี้

พอดิศัย แสง เสนาณรงค์ :

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฉบับนี้โดยหลักต่างๆ ไปแล้ว กระผมมีความเห็นด้วยว่า ควรจะมีการแก้ไขปรับปรุงให้ทันสมัยขึ้น เพราะว่าได้ใช้มานานแล้ว เพราะว่าสิ่งต่างๆ ทั้งในด้านวิชาการก็ดี ในด้านสังคมเศรษฐกิจก็ดี ก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปมาก ผู้ที่มีความรู้มีวิชาความรู้ได้มีจำนวนมากขึ้น มาสมัครรับราชการ มีจำนวนมากขึ้นทั้งในทางปริมาณและในทางคุณภาพ และนอกจากนี้ภาวะในทางสังคมเศรษฐกิจเป็นต้น ว่าค่าครองชีพ ก็ได้ เปลี่ยนแปลงไป กว้างใน สมัยก่อน เพราะฉะนั้นถ้าที่จะมีการปรับปรุงแก้ไข แต่เนื่องจากว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะส่งผลได้ เสียแก่ คน กลุ่ม น้อย หรือ กลุ่มข้าราชการพลเรือน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นข้าราชการประจำ แต่ว่าคนกลุ่มน้อยนี้มีบทบาทและความสำคัญมาก ในฐานะที่เป็นกลไกซึ่งสำคัญที่สุดของฝ่ายบริหาร คือการบริหารจะสำเร็จผลตามนโยบายของรัฐบาลอย่างไร นั้นขึ้น อยู่กับ เครื่องมือ ข้าราชการ

พลเรือน โดยเฉพาะข้าราชการประจำนี้มาก แต่อย่างไรก็ดีอย่างนี้ ที่สามารถรัฐ-ธรรมนูญขณะนี้เห็น สถานซึ่ง ประกอบ ด้วยสมาชิกส่วนใหญ่เป็นข้าราชการประจำ แม้แต่จะเป็นข้าราชการกว่าครึ่งเห็นข้าราชการทหาร แต่ก็ถือว่าเป็นข้าราชการทั้งสิ้น

เพราะฉะนั้นร่าง พระราชบัญญัตินี้ น่าจะได้รับการ พิจารณา ด้วย ความ รอบคอบ เป็นพิเศษ คือว่าอย่าให้ใครได้ชื่อว่าข้าราชการออกกฎหมายเพื่อตนเองแล้วก็มีมายกมือลงมกิตัวตนเองในสภานี้ ร่างกฎหมายมาด้วยตนเองแล้วก็มีมายกมือในสภานี้ เพราะฉะนั้น กระผมจึงยกยาคำขอฝากข้อสังเกตแก่สภานี้ไว้สามสี่ข้อน้อยสัก ๒ ประการ อย่างกว้างๆ กระผมจะไม่ลงในรายละเอียด ประการแรก ข้อสังเกตเกี่ยวกับประโยชน์ที่ข้าราชการจะได้รับ เพราะว่าจะอย่างไรก็ตาม ผลจากร่างพระราชบัญญัติการแก้ไขปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนฉบับนี้จะต้องมีผลได้แก่กลุ่มข้าราชการ ฝ่าย พลเรือน จะมากน้อยอย่างไรนั้นเป็น ข้อที่กระผมขอตั้งเป็นข้อสังเกต คือว่า อย่างน้อยจะต้องได้รับผลประโยชน์โดยเฉพาะจากการปรับปรุงอัตราเงินเดือน ที่ได้มีท่านสมาชิกหลายท่านได้กล่าวแล้ว เช่นในการขยายขั้นเป็นต้น ซึ่งก็เป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นใจ เพราะมีท่านสมาชิกหลายท่านได้เคยแสดงความเห็นใจในเรื่อง

LIART

เห็นว่า เงินเดือนข้าราชการควรจะได้รับ การปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น ให้สมกับภาวะในทางสังคมเศรษฐกิจปัจจุบัน แต่ว่าข้อที่นำ ระวังอย่างยิ่งก็คือว่า การเปลี่ยนแปลงใน การเพิ่มนี้จะไม่เป็นผลกระทบกระเทือนต่อ ส่วนรวม ต้องประมาณของแผ่นดิน เท่าที่กระทบหยาบจะถูกหรือหนักก็ไม่ทราบ คือ ไต่ ยิน จาก ผู้ที่ สั้น ทัด กรณ ใน ทาง งบประมาณเกือบกว่า ถ้าพระราชบัญญัติ คลอดไปจะต้องใช้จ่ายอย่างน้อย ๕๐ ถึง ๑๐๐ ล้านบาท เพิ่มขึ้น นี้ข้อเป็นข้อ สังเกตประการที่ ๑ ซึ่งกระผมอยากจะขอ ผาค่อยที่ ประชุม นี้ไว้ด้วย ข้อ สังเกต ประการที่ ๒ คือเกี่ยวกับผลประโยชน์ส่วน รวมของร่างพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งได้รับการ ปรับปรุงแก้ไขว่าจะมีอย่างไร คือส่วนรวม นี้หมายความว่า ผลของร่างพระราชบัญญัตินี้ จะ สนอง ความ ต้อง การ ของ โฉมกาย ที่ สำคัญของชาติในยุคปัจจุบันหรือไม่ โดยเฉพาะนโยบายในการพัฒนาแรงงานหรือ กำลังคน ของชาติซึ่งกำลังเป็นเรื่องใหญ่ เท่าที่กระผมได้ทราบว่าเวลานี้ทั้งใน วงการ เศรษฐกิจทั้งในวงการศึกษาก็ดี ในวงการ วิจัยก็ดี ได้ยกเอาเรื่องการพัฒนาแรงงาน หรือพัฒนาคนนี้เป็นเรื่องใหญ่ และ ประเด็นที่สำคัญและได้เถียงกัน มากและ เห็นพ้องต้องกันอย่างยิ่งก็คือว่า เห็นว่าทำ อย่างไรที่จะให้คนไทยในอนาคตนี้เลือกนิยม อาชีพข้าราชการกันเสียที่ หันไปประกอบ

อาชีพอื่น ๆ ซึ่งเป็นกำลังหรือเป็นแรงงาน ที่สำคัญในการพัฒนาชาติบ้านเมือง นี้เป็น ประเด็นที่เห็นพ้องต้องกันในสภาการศึกษา ซึ่งผมเป็นกรรมการด้วยตั้งประเด็นนี้ และ นอกจกนั้นท่านผู้ใหญ่หลายท่านในวงราชการ ก็ได้เคยให้สัมภาษณ์หรือข้อคิดเห็นในเรื่อง นี้ว่าคนไทยนิยมเป็นข้าราชการกันมาก ซึ่ง วิธีที่จะทำให้คนไทยเลือกนิยมอาชีพข้าราชการ หันไปทำอาชีพอื่นนั้น วิธีอันมีหลาย อย่างหลายประการซึ่งกระผมจะไม่ขอนำมา กล่าว ณ ที่นี้ แต่มีวิธีหนึ่งที่กระผมเห็นว่า เป็นวิธีที่จะแก้ไข ก็คือทำให้การเป็น ข้าราชการยากขึ้น คือให้ยากขึ้น ก็คือการ เป็นข้าราชการควรจะเป็นไปด้วยแรงเพียงสิ่ง ถึงคุณภาพมากกว่าปริมาณ เรามีคนน้อย แต่มีคนที่มีความสามารถ มีวิชาความรู้ดีกว่าคนมากจนล้นงานไม่รู้จะทำอะไรกันล้น งาน เราควรที่จะเฟ้นเลือกในแง่นี้เป็น สำคัญ เพราะฉะนั้นในการพิจารณาร่าง พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ไทยขณะนี้ กระผมอยากจะให้ที่ประชุมได้ พิจารณาเฟ้นเลือกเป็นพิเศษอย่าง รอบคอบ เป็นพิเศษ โดยเฉพาะในการพิจารณาการ บรรจุ แต่งตั้ง การเลื่อน เลื่อนขั้น เลื่อนเงินเดือน การปลด การย้ายต่าง ๆ ให้ เป็นไปด้วยความรอบคอบ คือว่าอย่าให้ได้ ชื่อว่าเข้าง่ายเลื่อนง่าย แต่ออกยาก กระผม ขอฝากข้อสังเกตไว้สองประการเพื่อกำนี้

LIART

ผลตำรวจโท บรรลือ เรือง-

ตระกูล : ตามที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนมา ยังสภาแล้วโดยวัตถุประสงค์ที่จะปรับปรุงและแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้นตามกาลสมัย โดยเหตุผลที่ว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ได้เข้ามา เป็นเวลาเกือบ ๑๐ ปีแล้ว กระผมก็เห็นชอบด้วยในการที่จะแก้ไขด้วยเหตุที่กระผมมีข้อสงสัยหลายประการที่จะต้องขอประทอนโทษ ความเรียนรัฐบาลไว้ให้เห็นว่าไม่เหมาะสมแก่การบริพัตรราชการแผ่นดินของรัฐบาลนี้ จึงใคร่ขอ ประทอน เรียบ ตาม รัฐบาล เป็น ข้อ ๆ ไปประมาณ ๗-๘ ข้อ ดังต่อไปนี้

๑. คำว่าข้าราชการ พลเรือน นั้น ให้หมายความว่าข้าราชการตำรวจด้วย และ รัฐบาลนี้ก็ได้อำนาจการมา กระผมจึงใคร่ เรียบถามว่ารัฐบาลจะแยกข้าราชการตำรวจ ออกจากข้าราชการ พลเรือน จะได้ หรือไม่ ได้ ทั้งนี้เพื่อให้ข้าราชการตำรวจอยู่ในบังคับ ของกฎหมายว่าด้วยวินัยตำรวจโดยเฉพาะ ซึ่งมีทั้งโทษจำคุก กักขังและกักบริเวณ และก็ปรับปรุง กฎหมายว่าด้วย วินัยตำรวจ เสียให้เหมาะสม พร้อมกับนั้นก็แก้ไขกจิ การตำรวจเสียใหม่และแก้ไขสิ่งประกอบใน ส่วนที่จะปฏิบัติราชการของกรมตำรวจเสีย ใหม่ด้วยทั้งที่ ขพพ.ฯ ขอมพล สตช.ก็ ณะรัชต์ ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติจัด ระเบียบราชการตำรวจเข้ามาครั้งหนึ่งแล้ว ก็ได้ออนคืนไป ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

กระผมเห็นว่าถ้ารัฐบาล สามารถจะ นำไป เป็นประโยชน์แก่รัฐบาลนี้โดยส่งให้กรรม การของกรมตำรวจปรับปรุงการแบ่งส่วน ราชการตำรวจเสียใหม่ คือแยกให้เป็น หน่วย ๆ คือหน่วยรักษาความสงบเรียบร้อย กับหน่วยสืบสวนคดีอาญาและ หน่วย สอบสวนคดีอาญาออกจากกันโดยเด็ดขาด ทั้งนี้เพื่อให้การ ปฏิบัติ ราชการ ของทั้ง ๓ หน่วยนี้เกิดประสิทธิภาพและในการปก ครองป้องกันการสืบสวนและสอบสวนความ ผิดอาญาที่เกิดขึ้น ส่วนการ พิสูจน์หลักฐาน และวิชาการนั้นรัฐบาลจะต้อง จัดตั้งขึ้นให้ มีทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ทั้งนี้เพื่อให้ ทันกับความต้องการของพนักงานสืบสวน และสอบสวน เงินเดือนของข้าราชการ ตำรวจชั้นผู้น้อยจะต้องมีการปรับปรุงให้สูง ขึ้นจากอัตรา ๔๕๐ บาท อันเป็นมูลฐาน ขึ้นต้น จึงหวังไว้ว่ากิจการตำรวจจะดีขึ้น และพร้อมกันนั้นก็หวังที่จะแก้ไขความ เสื่อมทรามทางจิตใจของข้าราชการตำรวจ ได้ด้วย

๒. ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาสั่งให้ ข้าราชการพลเรือนออกจาก ราชการและมีการ ส่งใหม่ให้กลับเข้ารับราชการตามความ ที่บัญญัติไว้มาตรา ๔๔ เงินเดือนของผู้นั้น ในระหว่างที่ออกจากราชการให้เป็นไปตาม พระราชกฤษฎีกาว่าด้วย การ จ่ายเงินเดือน

LIART

นั้น กระผมขอประทานกราบเรียนว่าเมื่อ
จ่ายเงินเดือนให้แก่ข้าราชการพลเรือนผู้นั้น
แล้ว วันรับราชการระหว่างที่ยังออกจากราชการก็จำเป็นที่จะต้องนับให้ด้วย มิฉะนั้น
แล้ว ก็จะไม่เท่ากับว่ากระทรวงการคลังได้
จ่ายเงินเดือนให้แก่ข้าราชการโดยไม่มีวันรับ
ราชการ หรือเท่ากับยกเลิกค่าส่งออกจาก
ราชการ ข้าราชการผู้นั้นก็จะกลับเข้าสู่
สภาพเดิม คือเท่ากับว่าไม่มีอะไรเกิดขึ้น
เงินเดือนและวันรับราชการที่จะต้องจ่าย
และนับวันต่อเนื่องกันมา ซึ่งกระผมเห็น
ว่าควรจะบัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้
ให้ชัดเจน จึงขอประทานเรียนถามรัฐบาล
ว่า ถ้าจะบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับวันรับราชการไว้ในมาตรานี้ จะชัดเจนประการใด
หรือไม่ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดเป็นปัญหาในทาง
ปฏิบัติ ซึ่งได้เคยพิจารณาแล้วมาแล้วหลาย
เรื่องข้อหลายเรื่อง แต่ในที่สุดก็ไม่อาจ
ชี้แจงกันได้ เพราะกฎหมายมิได้บัญญัติไว้
ประการใด ในส่วนกระทรวงการคลังซึ่ง
เป็นผู้มีหน้าที่ จะจ่ายเงิน ก็ วินิจฉัย ไป
อย่างหนึ่ง ในทางที่จะไม่จ่ายหรือจะไม่นับ
ให้ เพราะเหตุกระทรวงเจ้าสังกัดก็วินิจฉัย
ไปอีกทางหนึ่งไม่ตรงกัน กระผมเห็นว่า
น่าจะได้มีการปรับปรุงมาตรานี้เสียใหม่

๓. ร่างพระราชบัญญัตินี้มีการแก้ไขปรับปรุงมาตรา ๗๔ โดยบัญญัติให้

บังคับ บัญชา มีอำนาจ แต่ง ตั้ง ข้าราชการ
พลเรือนประจำกระทรวง ประจำกรม
ประจำกองหรือประจำจังหวัด แล้วแต่กรณี
ได้ ตามระเบียบที่ ก.พ. กำหนด โดยได้นำ
ความในมาตรา ๗๓ มาใช้บังคับโดย
อนุโลม ชั้นเดิมนี้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจ
แต่งตั้งข้าราชการพลเรือนประจำกระทรวง
ประจำกรม ประจำกองหรือประจำจังหวัด
ได้โดยไม่มีระเบียบของ ก.พ. กำหนดไว้
ประการใด จึงปรากฏว่ามีข้าราชการ
พลเรือนถูกผู้บังคับบัญชามีคำสั่ง แต่ง ตั้ง
ประจำกระทรวง ประจำกรม ประจำกอง
หรือประจำจังหวัดเป็นจำนวนไม่น้อย รัฐบาล
ควรจะได้สำรวจ สถิติดู ว่ามี จำนวนสัก
เท่าใด เพราะเป็นตำแหน่งที่ไม่ต้องทำงาน
แต่กระทรวงการคลังก็ต้องจ่ายเงินเดือนให้
ควรจะได้มีการแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการเสีย
ดีกว่าที่จะปล่อยให้อยู่เฉย ๆ เช่นนั้น อย่าง
ไรก็ตามกระผมจะ ต้องขอ ประทานโทษต่อ
ท่านอธิบดีกรมตำรวจที่จะต้องอ้างถึง โดย
เฉพาะกรมตำรวจเป็นกรมหนึ่งซึ่งมีข้าราชการ
ประจำกรมมากที่สุด เข้าใจว่ามากกว่า
กระทรวงทบวงกรมอื่น ๆ เมื่อเร็ว ๆ นี้
ก็มีข่าวปรากฏอยู่ในหนังสือพิมพ์หลายฉบับ
ว่า กระทรวงมหาดไทยมีคำสั่งแต่งตั้ง
นายพลตำรวจ ชั้นพลตำรวจตรีประจำ
กรมตำรวจอีก ๒ นาย กระผมจึงใคร่ขอ
ประทานเรียนถามรัฐบาลว่า

LIERT

(๑.) ระเบียบที่ ก.พ. จะกำหนดให้ข้าราชการประจำกรม ประจำกระทรวง หรือประจำกองหรือประจำจังหวัดนั้น มีหลักเกณฑ์ประการใดที่ ก.พ. จะกำหนด และอย่างไรก็ดี ถ้าจะกำหนดระยะเวลาในการที่จะถูกส่งตั้งประจำ และมอบหมายราชการให้ปฏิบัติด้วยจะใดหรือไม่

(๒.) รัฐบาลมีเหตุผลประการใด จึงไม่ยกเลิกมาตรา ๗๔ และถ้าไม่จำเป็นแก่ราชการ รัฐบาลจะยกเลิกตำแหน่งประจำเสียจะได้หรือไม่ โดยนำความในมาตรา ๓๘ มาใช้บังคับแทน

๔. โฆษณานิตินัย ตามที่แก้ไขใหม่ในมาตรา ๗๗ นั้นมีอยู่ ๕ สถาน คือ ไล่ออก ปลดออก ลดชั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือนและภาคทัณฑ์ ส่วนการออกจากราชการไม่ใช่โฆษณานิตินัย แต่ปรากฏว่าพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยข้าราชการฉบับที่ ๓ พุทธศักราช ๒๔๗๕ มาตรา ๓ ยังถือว่า การออกจากราชการเป็นโฆษณานิตินัยอยู่ให้อำนาจอธิบดีกรมตำรวจมีอำนาจที่จะลงทัณฑ์แก่นายสิบ พลตำรวจ และข้าราชการชั้นจกัวสังกัดกรมตำรวจได้สมควรจะได้มีการแก้ไข ข้อขัดแย้งในเรื่องโทษระหว่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓ เพราะว่ายังถือว่า การออกจากราชการเป็นโทษฐานนิตินัย

๕. การสั่งพักราชการแก่ข้าราชการพลเรือน ตั้งบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐๕ นั้น กำหนดไว้หลายกรณีด้วยกัน ทำให้ผู้บังคับบัญชาแต่ละกระทรวง ทบวงกรม มีคำสั่งพักราชการแก่ข้าราชการพลเรือนไม่อยู่ในแนวเดียวกัน บางกระทรวง ทบวงกรม เมื่อศาลประทับรับฟ้องไว้พิจารณาแล้ว จึงมีคำสั่งให้พักราชการ บางกระทรวง ทบวงกรม เมื่อข้าราชการพลเรือนถูกกล่าวหาในคดีอาญา ผู้บังคับบัญชาก็สั่งพักราชการทันที บางกระทรวง ทบวงกรม ผู้บังคับบัญชาก็ไม่สั่งพักราชการ โดยยืนยันไว้ว่า ถ้าสั่งพักราชการแล้ว ราชการของรัฐบาลจะเสียหาย พดุงการณเช่นนี้เป็นการลั่นในการปฏิบัติราชการ กระผมจึงขอประทานเรียนถามรัฐบาลว่า รัฐบาลจะแก้ไข มาตรา ๑๐๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งพักราชการแก่ข้าราชการพลเรือนแต่กรณีเดียวจะได้หรือไม่ คือเมื่อข้าราชการพลเรือนถูกฟ้องคดีอาญาจนศาลประทับฟ้องไว้พิจารณาแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งให้ข้าราชการพลเรือนผู้นั้นพักราชการเสมอไป เว้นแต่คดีสุโทษหรือประมาทไทยไม่คำนึงว่าเป็นการเสียหายแก่ราชการหรือไม่ เพราะเหตุว่าที่ข้าราชการพลเรือน

LIRT

ถูกฟ้องคดีอาญา นั้น เป็นการ เสีย หาย แก่ ราชการของรัฐบาลอยู่แล้ว อย่างน้อย ที่สุดก็ต้องใช้เวลาไปศาล แต่ถ้าการกระทำ เช่นนั้นเป็นการปฏิบัติราชการ ตาม หน้าที่ อันชอบด้วยกฎหมายก็ควร จะมี บทบัญญัติ ให้งดการพักราชการไว้ก่อน

๖. ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ถ้าเป็น โทษแก่ข้าราชการ พลเรือน เช่นตั้ง ประจักษ์ กิจตามหรือให้ออกจากราชการ หรือไล่ออก หรือปลดออก หรือสั่งพักราชการ หรือ ทัณฑ์ กรรม การ สอบ สอน ทางวินัย หรือ ต้องหาในคดีอาญา ซึ่งอยู่ใน ระหว่าง สอบ สอน พิจารณา ของ พนักงาน สอบสอน ของ คณะกรรมการ หรือของอัยการแล้วแต่ กรณีเป็นต้น กระผมขอประทานเรียนถาม รัฐบาลว่า รัฐบาลจะมีบัญญัติร่างพระราช บัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน ฉบับนี้ ห้ามเผยแพร่ทางเอกสารหนังสือพิมพ์ หรือ วิทยุกระจายเสียง หรือทางโทรทัศน์จะ ได้หรือไม่ เพราะในบางกรณีการโฆษณา เช่นนั้นอาจกระทบกระเทือนจิตใจและเกิดความเสียหายแก่ ข้าราชการ พลเรือน ผู้ นั้น ได้ อย่างไรก็ดี หากรัฐบาลถือว่าเป็น ระเบียบที่ต้องปฏิบัติเช่นนั้น แก่ข้าราชการ พลเรือนแล้ว รัฐบาลจะวางระเบียบ ปฏิบัติไว้จะ เป็น การ เหมาะสม ประการใด หรือไม่ ทั้งนี้เพื่อให้กระทรวงทบวงกรม ของรัฐบาลจะได้ปฏิบัติเป็นแนวเดียวกัน

๗. มาตรา ๑๒๔ บัญญัติเป็นบท เฉพาะกาลเอาไว้ว่า ในระหว่างที่ยังไม่ได้ คราวพระราชราชกฤษฎีกายกกฎ ก.พ. ข้อ บังคับหรือระเบียบ หรือปฏิบัติตามพระ ราช บัญญัติ ระเบียบ ข้าราชการ พลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๕ ตามพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ และ กามพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับพระ ราชกฤษฎีกา กฎ ก.พ. ข้อบังคับ และ ระเบียบที่ใช้อยู่เดิมโดยอนุโลม เพียงเท่าที่ ไม่ขัดหรือแย้งต่อบทบัญญัติในร่างพระราช บัญญัตินี้ กระผมขอประทานเรียนถาม รัฐบาลว่า เหตุใดรัฐบาลไม่กำหนดวัน สิ้นสุดไว้โดย เฉพาะกาลเกี่ยวกับ การใช้ พระราชกฤษฎีกา ก.พ. ข้อบังคับและ ระเบียบที่ใช้อยู่เดิม เพราะเหตุว่ามีอยู่เป็น จำนวนมากมายหลายร้อยฉบับ หากไม่ กำหนดเวลาสิ้นสุดไว้ แล้ว กระผม เข้าใจว่า จะต้องใช้กันอีกนานมาก รัฐบาลคิดว่า จะต้องใช้ไปเฉพาะกาลในมาตรา ๑๒๔ นี้ โดยใช้เวลาานสักเท่าใด และจะกำหนด เวลาสิ้นสุดไว้ใน มาตรา ๑๒๔ จะได้หรือไม่ โดยเพราะอย่างนี้จึงได้ออกจากการ กามพระราชบัญญัติฉบับนี้ระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๕ และกามพระราช บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ นี้ พระราชบัญญัตินี้ได้ตัดออก

LIERT

โดยถือว่าเป็น การ ออก จาก ราช การ ตาม มาตรา ๓๘ และมาตรา ๓๙ ไม่ใช่โทษฐานผิดวินัย กระผมจึงขอประทานเรียนถามรัฐบาลว่า พระราชกฤษฎีกา กฏ ก.พ ข้อบังคับและระเบียบที่ใช้ อยู่ เค็ม ใน ส่วน ที่เกี่ยวกับ การออกจากราชการ อันเป็นโทษทางวินัยนั้นจะนำมาใช้บังคับต่อไปหรือไม่ หรือรัฐบาลจะแก้ไขประกาศใด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประการสุดท้ายก็คือว่า มาตรา ๓๘ บัญญัติเอาไว้ว่าตำแหน่งข้าราชการ พลเรือนใดที่โดยลักษณะ หรือคุณภาพของงานไม่เหมาะสมแก่ การ แต่ง ตั้ง บุรุษ หรือ สตรีเข้ารับราชการ ให้กระทรวงเจ้าสังกัด ทำความตกลงกับ ก.พ. วางข้อบังคับไว้ไม่ให้แต่งตั้งบุรุษ หรือ สตรี เข้ารับราชการใน ตำแหน่งนั้น ๆ กระผมขอเรียนถามว่าอันนี้เป็นปัญหาในทางปฏิบัติว่า ที่ปฏิบัติอยู่แล้วจะต้องทำความตกลงกับ ก.พ. หรือ ประกาศใด และอีกประการหนึ่งที่สำคัญที่สุดก็คือบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการนั้นที่รัฐบาลกำหนดมานั้น กระผมใคร่จะขอประทานเรียนถามว่ารัฐบาลนี้จะต้องใช้เงินที่จะเพิ่มเงินเดือนให้แก่ข้าราชการตามร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นจำนวนเท่าใด และ เงินในเวลานี้อยู่แล้วหรือไม่ และ รัฐบาล จะเพิ่มภาษีเพื่อประโยชน์ที่จะ ใช้ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน ฉบับนี้

หรือไม่ อย่างไรก็ตามที่กระผมขอประทาน ความเรียนถามมานี้ ขอถามรัฐบาลว่าถ้ารัฐบาลเห็นว่ายังไม่พร้อมที่จะดำเนินการร่างพระราชบัญญัตินี้ รัฐบาลจะถอยถอยไปเพื่อพิจารณาใหม่จะดีหรือไม่

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนคราธิพงศัประพันธ์ (รองนายก รัฐมนตรี): ข้าพเจ้าขอตอบคำถามของท่านสมาชิกดังต่อไปนี้

๑. ใน หลัก การ นั้น ข้าราชการ ตำรวจ จะแยก ออก ไป จาก ข้าราชการ พลเรือนนี้ แต่โดยที่พระราชบัญญัติในเรื่องนี้ยังไม่ออก ก็จึงต้องมีความไว้ในเรื่องพระราชบัญญัตินี้ แต่ถ้าออกเมื่อใดก็ต้องใช้พระราชบัญญัตินี้ และไม่ใช่บทบัญญัติในพระราชบัญญัติ ก.พ. นี้ แก่ ข้าราชการตำรวจ

๒. ท่านว่าเงิน เดือน ระหว่างที่ ออก ที่ว่าให้ เป็น ไป ตาม กฤษฎีกา นั้น เกี่ยวกับวันราชการจะเป็นอย่างไร คือ ร้อนนี้เกี่ยวกับการจ่ายเงินเดือน ควรจะเป็นไปตามกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือน ส่วนวันราชการที่ เกี่ยวกับ บ้านเห็นบ้านานู ซึ่งเป็น หน้าที่ ของ กระทรวง การคลัง ที่จะ รักษา พระ ราช บัญ ญัติ บำ เเหน็จ บำ นานู เพราะฉะนั้นจะจ่ายเต็มจะจ่ายครึ่ง หรือไม่จ่ายอะไรก็ควรจะเป็นไป ตาม ระเบียบที่

LI RT

กระทรวงการคลังใช้ปฏิบัติอยู่ ตามพระราชบัญญัติ บำเหน็จ บำนาญ หรือ กฎฎีกาการจ่ายเงินเดือน

๓. ตำแหน่งประจำกระทรวง อันแท้จริงไม่เป็นตำแหน่ง เคียวนั้น ไม่ถือเป็นตำแหน่ง แต่ว่าอันที่จริงก็ควรจะมีตำแหน่งประจำกระทรวง เช่นกระทรวงการต่างประเทศ เป็นต้น มีผู้ที่มาพัก ๆ อยู่ในกระทรวง ก่อนที่จะไปรับตำแหน่งเอกอัครราชทูตใหม่ อย่างนี้ในต่างประเทศในนานาประเทศเขาก็มักมี เรียกว่าข้าราชการประจำอยู่ที่กระทรวงชั่วคราว เพราะฉะนั้นมีตำแหน่งประจำกระทรวงขึ้น ก็เป็นการชั่วคราว ก็มาพักอยู่ชั่วคราว ไม่ใช่ตำแหน่งมีหน้าที่ประจำ ส่วนตำรวจไม่ใช่ถือระเบียบข้าราชการพลเรือนนี้ ก็เป็นอีกส่วนหนึ่งต่างหาก ข้าพเจ้าจะไม่กล่าวถึงท่านถามว่า จะยกเลิกตำแหน่งประจำนี้เสียได้ไหม ข้าพเจ้าขอตอบว่าไม่ได้ด้วยเหตุผลที่เรียนมาแล้วว่า มีความจำเป็นที่จะให้ข้าราชการมาพักอยู่ชั่วคราว เช่นสำหรับกระทรวงการต่างประเทศ เป็นต้น ข้อต่อไป ท่านถามถึงวินัยตำรวจ เคียวนั้นตำรวจใช้บทลงโทษได้ ๒ ทาง ทางพระราชบัญญัติ ก็ได้ เพราะว่า เป็นข้าราชการพลเรือน หรือตามพระราชบัญญัติวินัยตำรวจก็ได้ กฎหมายเป็นอยู่อย่างนี้แล้วกรมตำรวจจะเลือกใช้ แต่

ว่าการที่ข้าพเจ้าว่า เมื่อ ข้าราชการ ตำรวจ แยกออกไปเป็นอีกส่วน ที่แจ้งต่างหาก แล้วปัญหาอันนี้จะเกิดขึ้น ท่านถามว่าการสั่งพักราชการจะให้มีการผิดเดียว ถ้ามีการผิดอาญาให้สั่งพักทีเดียว โดยไม่ต้องคำนึงถึงการเสียหายต่อราชการหรือไม่ ข้อนี้โดยปกติก็เป็นอย่างที่ท่านว่า ควรจะสั่งพักราชการ แต่อาจจะมีการผิดเป็นข้อยกเว้นที่อาจจะเสียหายแก่ราชการ จึงยังไม่สั่งทันที สักนั้นก็สั่ง แต่เกี่ยวกับเวลาเท่านั้น ข้าพเจ้านึกว่า ข้อนี้ ซึ่งเป็น ข้อยกเว้น ก็ควรจะทิ้งไว้ให้แก่ผู้บังคับบัญชาที่ท่านอยากจะให้ห้าม เผยแพร่

หรือโฆษณาเกี่ยวกับการลงโทษ ข้อนี้เกี่ยวกับเสรีภาพของนักหนังสือพิมพ์เป็นต้นและเสรีภาพอื่น ทางราชการที่แต่ละไม่ทำการโฆษณาหรือเผยแพร่ เป็นแต่ออกคำสั่งลงโทษเท่านั้น แต่ว่าถ้านักหนังสือพิมพ์จะนำไปลงในเชิงโฆษณา นี้เกี่ยวกับทางหนังสือพิมพ์ ไม่ได้เกี่ยวกับ ก.พ. ก.พ. จะไปวางบทบัญญัติว่าไม่ให้นำไปเผยแพร่โฆษณา ข้าพเจ้านึกว่าจะนอกกรอบไป เพราะฉะนั้นเกี่ยวกับเสรีภาพ ของ นักหนังสือพิมพ์เขา ข้อต่อไปบทเฉพาะกาล ท่านว่า จะให้มีกำหนดเวลาไว้ไม่ได้หรือ คือข้อนี้ การแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงประกาศ ราชกิจจานุเบกษา และค่าใช้จ่ายก็มาก และกฎก็

LIART

ต้องออกไปเรื่อยๆ แค่นั้นที่จริงอย่าง
เท่ากฎเทียบตำแหน่งเช่นนี้ ก็ไม่มีความ
จำเป็น ถ้าเขาไม่มีความจำเป็นที่จะต้อง
แก้ไขกฎโดยมีตำแหน่งใหม่ หรือยุบเลิก
ตำแหน่งเก่าแล้ว ก็ใช้กฎเก่าไปได้ รู้สึก
ว่าจะไม่มีความเสียหายอย่างไร เพราะ
ฉะนั้นแต่ละกฎใหม่ก็ต้องออกเรื่อยไป แต่
ข้าพเจ้านึกว่า ไม่น่า จะมีความจำเป็น ที่จะ
กำหนดเวลาไว้ ท่านถามถึงสตรี การให้
สตรีเข้าร่วมราชการ ต้องทำ ความตกลงกับ
ก.พ. หรือไม่ ข้อนี้ก็ต้องทำความตกลงกับ
ก.พ. ตามระเบียบใหม่ ที่วางมาก็ใช้ระเบียบ
เดิม คือให้ทำความตกลงกับ ก.พ. ส่วนที่
ท่านว่าการให้ออก จาก ราชการ ไม่ลงโทษ
แล้วกฎอะไรต่ออะไรเรื่องนี้ ซึ่งมีอยู่ก่อน
ยังใช้ได้หรือ ข้าพเจ้าตอบว่าใช้ไม่ได้หรอก
เพราะว่าในทวิบทที่เขาให้ใช้กฎต่อ ๆ ไป
เขาก็บอกว่าจะไม่ขัดหรือแย้งกับแห่งพระ
ราชบัญญัตินี้ เมื่อพระราชบัญญัตินี้บัญญัติ
ว่าไม่มีโทษในการให้ออกแล้ว กฎเหล่านั้น
ก็เป็นอันไม่ใช่เป็นอันตกไป

ข้อสุดท้าย ท่านถามว่าตามอัตรา
เงินเดือนที่เสนอมานี้ จะต้องเพิ่มเงินสัก
เท่าไรนั้น ก็ตามที่คณะกรรมการได้คำนวณ
ตกประมาณ ๕๐ ถึง ๗๕ ล้านบาท ซึ่งทาง
สำนักงานงบประมาณก็เห็นว่าเงินพอที่จะ
ให้ได้ และไม่เพิ่มภาษี ท่านถามว่าจะเพิ่ม
หรือไม่ ขอตอบว่าไม่เพิ่มภาษีด้วยการนี้

นายเดชชาติ วงศ์โกมลเชษฐ :

เมื่อเห็นพระบรมหาระราชโองการทั่ว ๆ
ไปเห็น งบประมาณไม่มีอะไรที่จะขัดข้องสำหรับ
สนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และ
ขอเสนอปัญหาแก่ท่าน สมาชิก ท่าน
หนึ่งซึ่งกล่าวว่าร่าง พระราชบัญญัติ ฉบับนี้
ได้ร่างบัญญัติมาเพื่อประโยชน์ของคณะ
น้อยและสภานี้ประกอบด้วยข้าราชการเป็น
ส่วนมาก ก็ควรจะได้พิจารณาด้วยความ
รอบคอบอย่างที่สุด สำหรับกระผมเองมี
ความยินดีเป็นพิเศษที่รัฐบาลได้เสนอร่าง
พระราชบัญญัตินี้เข้ามา โดยเฉพาะใน
มาตรา ๗๐ คือกระผมเองได้แปรงญาติใน
ร่าง พระราช บัญญัติ ระเบียบ ข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. ๒๕๐๒ ในมาตรา ๓๔ วรร
เกี่ยวกับอำนาจของคณูว่าราชการ จังหวัดใน
ครั้งนี้ คณะกรรมการก็ยอมให้กระผม
แปรญัตติตามนั้น แต่ได้ตั้งข้อสังเกตไปยัง
รัฐบาลเกี่ยวกับอำนาจผู้ว่าราชการ จังหวัด
ในการขึ้นเงินเดือนของข้าราชการ คือสมัย
แต่ก่อนนั้นผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจที่จะ
ขึ้นเงินเดือน ข้าราชการในส่วนภูมิภาคได้
แล้วต่อมาพระราชบัญญัติต่อ ๆ มารวมทั้ง
พระราชบัญญัติปี ๒๕๐๒ ได้ยกอำนาจผู้ว่า
ราชการจังหวัดไป อุตสาหกรรมไม่ ได้สมมติ
ว่าทางผู้ว่าราชการจังหวัดเสนอมาว่า ควร
จะให้ข้าราชการขึ้นสองชั้น แต่ทางกรมไม่

LI RT

ให้ขึ้นเลย ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดก็อุทธรณ์ฎีกาไม่ได้ แต่ทั้งพระราชบัญญัติฉบับนี้ในมาตรา ๘๐ ได้ให้อำนาจผู้ว่าราชการจังหวัดอุทธรณ์ได้ อุทธรณ์ก็ต่อกรมเจ้าสังกัดนี้ กระผมคิดว่าเป็นทางออกที่นุ่มนวล แล้วก็จะช่วยให้ฐานะผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งรับผิดชอบในราชการส่วนจังหวัดได้ทำหน้าที่ที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สมกับความรับผิดชอบ ตามหลักของวิชารัฐประศาสนศาสตร์ที่ว่า เมื่อให้ความรับผิดชอบ เขาก็ควรให้อำนาจเขามากด้วย กระผมมีเรื่องที่จะกราบเรียนขอความกรุณารัฐบาลได้โปรดคอยข้อข้องใจบางประการ คือ ประการแรกเกี่ยวกับทางปฏิบัติ ในขณะนั้น กระผมสังเกตว่า ในกระทรวง ทบวง กรม มีจำนวนไม่น้อยที่เลื่อนข้าราชการ ให้เป็นชั้นสูงขึ้นไป ก็เลื่อนชั้นโทเป็นชั้นเอกเป็นต้น ระเบียบปฏิบัติของแต่ละกระทรวง ทบวง กรม ลึกล้นกันมาก และไม่ได้บัญญัติไว้ใน ร่าง พระราชบัญญัติ ฉบับนี้ เรื่องที่กระผมจะกล่าวถึงก็คือ การเลื่อนข้าราชการให้สูงขึ้นไป ยกตัวอย่างง่าย ๆ ในกรมบางกรมบางกระทรวง จะเลื่อน ข้าราชการชั้นโทที่มี เงินเดือน เพียง ๑,๖๐๐ บาท ขึ้นไป เป็นข้าราชการพลเรือนชั้นเอก เงินเดือน ๒,๖๕๐ บาท ถ้าพูดในทางทหาร

ก็หมายความว่าเลื่อนข้าราชการ ตั้งแต่ชั้นพันตรีขึ้นเป็นชั้นพันโท กระผมคิดว่าทางทหารทำไม่ได้หรอกเด็ดขาด แต่ทางพลเรือนทำได้ และ เงินเดือนสูงกว่าชั้นพันโทด้วยซ้ำไป คือ เงินเดือนกระผมเข้าใจว่า ๒,๖๕๐ บาทอย่างนี้เป็นต้น แล้วบางกรมบางกระทรวงเขาเลื่อนที่กระผมจำได้ เลื่อนตั้งแต่ ๑,๕๐๐ บาท ขึ้นไป เป็นข้าราชการพลเรือนชั้นเอกเงินเดือน ๒,๖๕๐ บาท ในกรณี เช่นนี้ กระผม อยากจะ ขอ เรียน ตามรัฐบาลว่าทาง ก.พ. จะหาทางแก้ไขมากน้อยเพียงใด โดยที่ไม่ได้บัญญัติไว้ในกฎหมายฉบับนี้ ก็ควร จะหา ทาง ออก โดยจัดระเบียบไว้ใน ก.พ. ด้วยอีกข้อหนึ่ง กระผมอยาก สนับสนุน คำกล่าว ของ ท่านสมาชิกในการประชุมครั้งก่อนเกี่ยวกับเงินเดือนของรัฐมนตรีและนายกรัฐมนตรีท่านประธาน เท่าที่กระผมได้ศึกษาค้นคว้ามาจะมีนายกรัฐมนตรีคนเดียวกันนั้นในโลกของเราคือ นายกรัฐมนตรีเนรูห์ ท่านได้เป็นนายกรัฐมนตรีมาชอรับเงินเดือน ๆ ละหนึ่งรูปี ไม่ชอรับมากกว่านั้น แต่นายกรัฐมนตรีเนรูห์เป็นคนมีฐานะที่มาก ก็ ท่านเรียนที่ออกซฟอร์ด แล้วท่านได้ส่งเสียอเมริกาศึกษาที่ปารีส ฐานะท่านดีเหลือเกินท่านก็ทำได้นายกรัฐมนตรีของเรา กระผมคิดว่าท่านคงไม่มี

LIART

ฐานะที่ถึงขนาดนั้น แล้วเงินเดือนเท่า ๆ นี้ จะไปให้หัวหน้าให้ใครมาเป็นรัฐมนตรี กระผมคิดว่า เขาก็คิด หลาย ครั้ง เหมือน กัน กระผมคิดว่าน่าจะมีการพิจารณากันในชั้นกรรมาธิการว่า เงินเดือนขณะนี้เหมาะสมเพียงใดหรือไม่ นายกรัฐมนตรีของประเทศอื่น เช่นประเทศญี่ปุ่นก็มีเงินเดือนในราว, ๒๕,๐๐๐ บาท คือ ในราว ๔ แสนเยน รัฐมนตรีญี่ปุ่นก็มีเงินเดือนในราว ๑๕,๐๐๐ บาท นี่จะเห็นได้ว่าเงินเดือนเขาอยู่ในขั้นดี ถ้าหากว่าท่านสมาชิกจะแย้งว่าญี่ปุ่นเขาเจริญแล้ว กระผมคิดว่าอย่างน้อยของเราที่ควรจะได้ ๆ ญี่ปุ่นเขาเข้าไป อย่างน้อยก็หมื่นกว่า ตำแหน่งอื่นซึ่งกระผมเข้าใจ ว่าเงิน เดือนหมื่น กว่า ก็มีมาก เช่นผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย เป็นต้น อันนี้กระผมคิดว่าขอสนับสนุนท่านสมาชิกที่กล่าวครั้งก่อนว่าควรจะมีการพิจารณา ปรับปรุง เงิน เดือน รัฐมนตรีขึ้นจริงอยู่รัฐบาล อาจจะ ไม่ เหมาะ สม ที่จะมาจำเนียรการเอง แต่ถ้าหากว่าสภาฯจะมีความร่วมมือร่วมใจ กันให้ท่าน รัฐมนตรีมีเงินเดือนสมกับตำแหน่ง แะ ความ รับผิดชอบก็จะเป็นการเหมาะสมยิ่งขึ้น บางทีท่านอาจจะนึกว่า จะโดนโจมตีจากหนังสือพิมพ์หรือจากประชาชน กระผมคิดว่าในเรื่องนี้ถ้าเราทำกันอย่างพอสมควร ก็คง

จะไม่มีการครหาในทางอย่างไร อีกเรื่องหนึ่งที่กระผมใคร่ขอสนับสนุน ท่านสมาชิกที่ได้กล่าวครั้งก่อนอีกครั้งหนึ่ง ก็คือว่าในการจัดเงินเดือนให้ชั้นผู้น้อย คือ ชั้นจตุวาหรือชั้นตรีนั้น ก็ควรจัดให้มีหลายอันดับเพิ่มขึ้น เพื่อข้าราชการเหล่านั้นจะได้มีโอกาสเลื่อนสูงขึ้นไป แม้จะไม่ใช่ชั้นตรีหรือไม่เป็นชั้นโท กระผมมีเรื่องกราบเรียนเพียงเท่านี้

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์ (รองนายกรัฐมนตรี) : มีข้อหนึ่งที่ท่านสมาชิกถาม คือการที่ท่านเรียกว่า เลื่อนเงิน เดือน ขึ้น อันที่จริงก็เป็นการเลื่อนตำแหน่งตามศัพท์ที่ใช้กันอยู่ก็เรียกว่า การขยายอัตราเงินเดือนคือจากชั้นตรีเป็นชั้นโท เป็นต้น ชั้นไหนแหละตามที่ข้าพเจ้าได้เขียนไว้ ก.พ. ได้รับคำร้องขอยุ่มา มาก จาก กระ ทรวง ทบวงกรมต่าง ๆ แต่เชื่อว่าเมื่อเพิ่มอันดับขึ้นอีกอันดับหนึ่งก็อันดับ ๓ ก็คงจะมีน้อยลง แต่ความจำเป็นที่จะขยายอัตรานั้นก็มิใช่เฉพาะอย่างยิ่งสำหรับพวกวิชาการ ก็ว่า เรายังมีตำแหน่งวิชาการมาก เช่นวิทยากร เศรษฐกร และกรอื่น ๆ อีกเป็นอันมาก พวกนี้ก็เ็นพวกวิชาการ ซึ่งควรจะขึ้นไปตามสายของเขา หรือพวกมหาวิทยาลัย เป็นต้น เมื่อเขาได้ทำงานในหน้าที่ของเขา

LI RT

เช่นการวิจัยอะไรเหล่านั้น มีการประสบมาก
พอควร ทำการวิจัยได้ผลดีอะไรเช่นนี้แล้ว
เขาก็ควรจะไล่เลื่อน ขึ้นไป ในสาย วิชาการ
ของเขา อันนี้แหละใช้วิธีที่เรียกว่าขยาย
อัตราเงินเดือน อันที่จริงก็เป็นการจัด
ตำแหน่งให้สูงขึ้นเพื่อให้เขาจะได้เลื่อนขั้นได้

หลวงประกอบนิติสาร : ร่าง
พระราชบัญญัติข้าราชการ พลเรือน ฉบับนี้
ถ้าได้พิจารณาเทียบเคียงกับพระราชบัญญัติ
ข้าราชการตุลาการ ข้าราชการอัยการ หรือ
ข้อบังคับสำหรับข้าราชการทหารแล้ว ถ้า
ไปเทียบเคียงดูแล้วก็รู้สึกว่าจะมีอะไร ตีกัน
ยุ่ง ๆ อยู่มาก ไม่ค่อยจะอยู่ในระดับเดียวกัน
หรือความสัมพันธ์กัน บางที่ทำให้ข้าราชการ
พลเรือนนี้ย่อยเนื้อคำใจ บางที่ทำให้
ข้าราชการทหารน้อยเนื้อคำใจ แล้วก็
อัยการตุลาการอะไร ก็มันไม่เข้ารูปเข้า
รอยเหมือนกันหมด ข้าพเจ้าอยากจะฝาก
ข้อสังเกตแก่รัฐบาล เป็น ประการ แรกว่า
เรื่องระเบียบข้าราชการนี้ถ้าสามารถกระทำ
ได้ น่าจะลงวิจัยกันจริงๆ เสียที แล้วก็
ยกเป็นประมวล ประมวลกฎหมายระเบียบ
ข้าราชการ สมมติว่าให้ทำได้อย่างนั้นแล้วจะ
ได้มาวางเป็นบรรพ บรรพ ๑ ข้าราชการ
ทหาร บรรพ ๒ ข้าราชการพลเรือน บรรพ
๓ ตุลาการ บรรพ ๔ อัยการ อย่างนั้น หรือ

จะมีตำรวจมีอะไรก็วางกันไป สมาชิกจะได้
พิจารณาดู ข้าราชการที่มีความสัมพันธ์กันแล้ว
ไร เหลือมูลค่าที่สูงกันอย่างไร จะได้ไม่ต้อง
มีปัญหา เรื่องต่งที่ ท่าน สมาชิกได้ อภิปราย
เมื่อคืน เรื่องเทียบการเลื่อนขั้นเงินเดือน
ระหว่างทหาร พลเรือน ว่ามันเหลือมูลค่า
ค่าสูงกันอยู่หรือไม่อย่างนั้น จะให้หมกปัญหา
ไป นี่เป็นแค่เพียงข้อสังเกตเพราะไม่ใช่
การพิจารณาโดยตรงแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ แต่โดยเฉพะร่างพระราชบัญญัติ
นี้แล้วถ้าว่าจะอภิปราย กันให้ สั้น สั้น พุง
จริง ๆ แล้ว เห็นจะกินเวลาเป็นชั่วโมง ๆ
เพราะว่าแต่ละมาตรานั้นก็ก่อให้เกิด ปัญหา
มากมาย แต่ที่ข้าพเจ้าเห็นว่าน่าจะได้รับความ
ความกระจ่างจากรัฐบาลก็มีอยู่ประมาณ ๔
-๕ มาตรา หรือ ๕-๕ หลักการ ใน
ประการแรก ในหลักการมาตรา ๖ นี้ ให้
มีคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เรียก
โดยย่อว่า ก.พ. ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรี
เป็นประธาน รองนายกรัฐมนตรีเป็นรอง
ประธาน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ใน
หลักราชการ ซึ่งรับราชการในตำแหน่งไม่
ต่ำกว่าอธิบดี หรือตำแหน่งที่เทียบเท่ามา
แล้ว มีจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน แต่ไม่เกิน
เจ็ดคน ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ
แต่งตั้ง และให้เลขาธิการ ก.พ. เป็น
กรรมการด้วย ข้าพเจ้าอ่านดูแล้วรู้สึกว่

LIART

ข้าราชการที่จะมาเป็น ก.พ. ได้^๕ ใคร ๆ ก็
ได้ ที่เคยเป็นข้าราชการ เป็นข้าราชการ
ตุลาการก็ได้ อัยการก็ได้ ทหารก็ได้
ข้าราชการพลเรือนก็ได้ ข้าพเจ้ายังรู้สึกว่า
ยังขาดความเหมาะสมอยู่ แม้แต่ข้าพเจ้า
จะไม่เคยเป็นข้าราชการพลเรือน แต่
ข้าพเจ้าได้ สดับ ตราบ ฟัง จาก ข้าราชการ
พลเรือนทั้งที่เป็นเพื่อนฝูง ทั้งที่ไม่เป็น
เพื่อนฝูง ผู้ทำงานติดต่อกันก็มี อะไรก็มี
นี่รู้สึกว่าเป็นเรื่อง ก.พ. นี่เป็นปัญหาโลกแตกบาง
ทีเขาว่ากันว่าให้ท่านผู้^๖ มาดำรง ตำแหน่ง
ก.พ. นี่จากข้าราชการซึ่งไม่รู้เรื่องของ
ข้าราชการพลเรือนเลย แล้วเอามาเป็น
ก.พ. ถึงเวลาพิจารณาเรื่องของข้าราชการ
พลเรือนก็เอาหลักการเอาวิธีการที่ท่านเคย
ใช้กับข้าราชการส่วนอื่นมาใช้กับข้าราชการ
พลเรือน จึงก่อให้เกิดความน้อยเนื้อต่ำใจ
ความไม่พอใจแก่ ข้าราชการพลเรือน เป็น
อันมาก เพราะฉะนั้นจึงเรียนถามรัฐบาล
ว่ารัฐบาลเคยคิดบ้างไหมในเรื่องนี้ และ
ท่านเคยคิดแล้วจะแก้ไขให้เป็นผู้ที่จะมา
เป็น ก.พ. นี้ต้องเป็นข้าราชการพลเรือน
หรือเคยเป็น ข้าราชการ พลเรือน มา ก่อน
ตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดี อย่างนี้ข้าพเจ้า
คิดว่าจะแก้ไขปัญหาก็ได้มากมาย และยัง
กว่านั้นอีก ถ้าสามารถจะบัญญัติลงไปได้ว่า
ผู้ที่มาเป็น ก.พ. นั้น ถ้าเป็นผู้ที่พ้น

ตำแหน่งราชการไปแล้ว หมายความว่า
บำนาญจะต้อง พ้น มาไม่เกิน ระยะเวลาที่
สมควร สมมติว่าเป็นต้นว่า ๓ ปี ๕ ปี
เพราะเท่าที่ได้สังเกตมาไม่ว่าวงการใด แม้
แต่ในสภานิติการ ผู้ที่เคยเป็นสมาชิกหรือ
เคยเป็นประธาน รองประธานสภา หรือ
เคยเป็นข้าราชการเป็นอะไรมาใน กรมกอง
ใดก็ตาม พอห่างเหินไปเสียสักหน่อย ชัก
นาน ๆ เข้า สิ่งที่เคยรู้จักกลายเป็นสิ่งที่ไม่รู้
ก็ล้มเลือนไปด้วย วุฒิวิสัย ความเสื่อม
ความจำอะไรมากมาย เพราะฉะนั้น ถ้าจะ
ได้ผลจริงจังแล้วควรจะมีบทบัญญัติว่า ผู้ที่
เป็น ก.พ. นั้น สำหรับผู้ที่มีใช้เป็นข้าราชการ
การประจำอยู่ก็ควรจะได้ พ้น จาก ตำแหน่ง
ราชการไม่เกินกี่ปี ที่ข้าพเจ้าพูดถึงราย
ละเอียดปลีกย่อยนี้เพราะข้าพเจ้าไม่สามารถ
จะแปรญัตติได้ และถ้าแปรญัตติได้ก็มาก
มายมาตราเหลือเกิน แต่ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่า
รัฐบาลนี้เป็น รัฐบาล ที่มีใจคอกว้างขวาง
กรมการที่ทั้งมีใจคอ กว้างขวาง คงจะ
ได้นำไปพิจารณาด้วยดี จึงเป็นข้อที่ฝาก
ข้อสังเกตเท่านั้น

ในประการที่ ๒ ในมาตรา ๑๕^๗ นี้
อยู่ในหน้า ๕ บัญญัติว่าสำนักงานเลขา-
ธิการสภาผู้แทนราษฎรให้มี อ.ก.พ. ทำ
หน้าที่ อ.ก.พ. กระทรวง ประกอบด้วย
ประธานสภาผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นประธาน

LIART

รองประธานสภาว่าง รัฐธรรมนูญเป็นเรื่อง
ประธาน และขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและ
รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เป็น อหุ-
กรรมกรโดยตำแหน่ง ข้าพเจ้ายากจะขอ
เรียนว่าสภาว่าง รัฐธรรมนูญ นี้ เป็น สภาชั่ว
คราว พลว้างรัฐธรรมนูญเสร็จก็พ้นไป หา
ได้มีอยู่ตลอดกาลไม่ ส่วนร่างพระราช
บัญญัตินี้ เมื่อประกาศใช้แล้วจะอยู่เรื่อยไป
จนกว่าจะแก้ไขใหม่ จึงพิศุทธิผล ใช้คำว่า
สภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเป็นสถาบันตามกฎหมาย
หมายอยู่เวลานี้ ซึ่งรายังใช้อยู่ทุกวันนี้
ส่วนสภาว่าง รัฐธรรมนูญนั้น เป็นสภาชั่ว
คราว รู้สึกว่ายังห้วงกฏด้วยมังกร ค่อยไป
ถ้าสภาว่าง รัฐธรรมนูญหมดสภาพไป เกิด
สภาใหม่ขึ้นมาอันจะประกอบด้วย ๒ สภา
จะมีประธานสภาที่ ๑ ประธานสภาที่ ๒
ซึ่งจะเรียกชื่ออะไรก็ยังไม่ทราบ แม้แต่คำ
ว่าสภาผู้แทนราษฎรจะใช้ต่อไปหรือไม่ก็
ไม่ทราบ เพราะฉะนั้น การที่บัญญัติไว้อย่าง
นี้แล้ว ค่อยไปเมื่อสภาว่าง รัฐธรรมนูญหมด
สภาพไปแล้วจะเอาใครมาเป็น อ.ก.พ. ข้า-
พเจ้ายากจะใคร่ขอเสนอฝากความคิดเห็น
ว่าวิธีที่จะทำได้ก็คือว่า แทนที่จะใช้คำว่า
สภาผู้แทนราษฎรนี้ ถ้าเราเปลี่ยนคำเป็น
กลาง ๆ ว่ารัฐสภาอะไรทำนองนี้ และไป
บัญญัติบทวิเคราะห์ศัพท์เอาไว้ รัฐสภา
หมายความว่าอะไร หมายความว่า สภา

นิติบัญญัติซึ่งจะเรียกว่าอะไรก็ตาม ก็อาจ
จะไปได้อย่างนี้ ถ้าไม่ใช่คำว่าประธานสภา
ว่าง รัฐธรรมนูญแล้วข้าพเจ้าคิดว่า ความจะ
ใช้ไม่ได้ ในเมื่อสภาว่าง รัฐธรรมนูญหมด
สภาพไป เรื่องต่อไปที่ข้าพเจ้าตั้งใจเป็น
เรื่องของการโอนข้าราชการจากกระทรวง
หนึ่งไปยังอีกกระทรวงหนึ่ง สำหรับโอน
ระหว่างกรมระหว่างแผนกอะไรนั้น ข้าพเจ้า
ไม่ค่อยห่วง แต่ระหว่างกระทรวงนี้ข้าพเจ้า
ห่วงจริงๆ เพราะว่าเท่าที่เคยสังเกตมานั้น
เวลาที่มีตำแหน่งว่าง โยกเฉพาอย่างยิ่ง
ตำแหน่งอธิบดีหนึ่งว่างขึ้นละก็ บางทีมีการ
เอาคนต่างกระทรวงมาเป็นอธิบดี หรือบาง
ทีคนที่เรียกว่าตำแหน่งคนเงินเดือนคนไป
อยู่ที่ไหน สมควรจะขึ้นหาที่ขึ้นไม่ได้ก็มา
เป็นอธิบดี อย่างนี้ข้าพเจ้าอดรู้สึกไม่ได้ว่า
หึง ๆ ที่ข้าพเจ้าไม่ได้เป็นข้าราชการหรือ
ข้าพเจ้าเป็นอยู่น้อยเหลือเกิน ระยะเวลาที่
ข้าพเจ้าเป็นอยู่เพียง๑๓ปีเท่านั้น แต่ว่าการ
เป็นอธิบดีนี้โดยมากทุกคนนั้นมักจะมีรอง
อธิบดี ๆ คลื่นแต่ผู้ที่มีอาวุโสอยู่ในกรมนี้
นั่งคอยแล้วคอยแล้วแต่ไม่ค่อย ไม่ได้เป็น
สักที บางทีแม้แต่ตำแหน่งปลัดกระทรวง
ก็เหมือนกัน บางทีปลัดคอยอธิบดีอาวุโส
ของกระทรวงนั้น จะได้เป็นก็ไม่ได้เป็น
ลดยามาที่อื่นอย่างนี้ กระทรวงต่าง
ประเทศ มีคนที่เห็นทุกคนอยู่ในประเทศ

LIERT

ต่างๆ ประเทศเล็ก ๆ นั้น ครั้นถึงคราว
พอจะได้เป็นประเทศใหญ่ก็ไปได้เป็น สลก
มาจากที่อื่นอย่างนี้ ทำให้เสียกำลังใจแก่
ข้าราชการเป็นอย่างยิ่ง เรื่องนี้ ข้าพเจ้า
ไม่ได้หมายความว่า โยนกันไม่ได้หรือไม่
ควรโอนเลย แต่ว่าการโอนนี้ควรจะมีวิธีที่
รัดกุมยิ่งกว่านี้ ที่เขียน ๆ ไว้แล้วแต่
เจ้ากระทรวงตกลงกันและได้รับอนุมัติ คุ
ง่ายเหลือเกิน ควรจะเขียนว่าโดยปกติควร
จะให้คนในกระทรวงนี้ได้เป็นก่อน ได้รับ
พิจารณาก่อนอะไรอย่างนี้ เป็นต้น มิฉะนั้น
แล้วเกิดความน้อยเนื้อต่ำใจแล้วมีอยู่ทุก
ทุกวัน อย่างจะยกตัวอย่างเอาเรื่องจริงมา
พูด ข้าพเจ้าเห็นเกือบเป็นอธิบดีกรมอัยการ
คนหนึ่ง ทั้ง ๆ ที่เป็นข้าราชการบำนาญ
รัฐบาลหนึ่งเคยส่งคนมาทาบถามให้ไปเป็น
อธิบดีกรมอัยการ แต่ข้าพเจ้ารับไม่ได้
เพราะข้าพเจ้าไม่เห็นมีคุณสมบัติอะไรสัก
อย่างหนึ่งที่จะเป็น เวลานั้นก็เป็นข้าราชการ
ชั้นเอกยังไม่ขึ้นพิเศษอะไรอย่างนี้ และ
อยู่ที่ ๆ ก็บอกว่า จะแก้กฎหมายให้อะไร
อย่างนี้ ข้าพเจ้าคิดว่าและหวังว่าเรื่อง
พรรคนี้ไม่ควรจะเกิดขึ้นกับรัฐบาลนี้ หรือ
ในรัฐบาลต่อไป อีกเรื่องหนึ่งเรื่องการสอบ
ไล่ซึ่งมีอยู่หลายมาตรา การสอบไล่นี้ได้ผ่อน
คลายมาบ้างว่า อาจจะเป็นการคัดเลือกการ
ทดสอบอะไรพรรคนี้ก็ได้ แต่ข้าพเจ้า

เห็นว่าการสอบไล่นี้ ในระยะแรกเมื่อจะเข้า
รับราชการให้สอบไล่ก็เป็นการถูกต้อง เห็น
กฤษฎีกาขบถก็ แะว่าลงได้กับข้าราชการ
ไปแล้วนี้ ราชการก็ควรจะมุ่งไปถึงความ
สามารถมากกว่าความรู้ในทางทฤษฎี หรือ
ปริญญาบัตรหรือวุฒิปตฺร อะไรต่าง ๆ
นานา เพราะราชการนี้เราพร้อมรบกันดี
ว่าผลงานอยู่กับการปฏิบัติ อยู่ที่ความขยัน
หมั่นเพียรอยู่กับความจริงไปตรงมาคงเส้น
คงวา ทำงานทั้งค่อหน้าและลับหลังอย่าง
เดียวกัน อะไรอย่างนี้เป็นต้น สมรรถภาพ
ต่าง ๆ บางทีคนสอบไล่คะแนนสูงเขาไม่ได้
ปฏิบัติราชการนี้เข้มแข็งกว่า โดยเฉพาะ
อย่างนี้ในเมื่อต้องใช้ความกล้าหาญ ความ
เผชิญภัยอะไรเหล่านี้ เพราะฉะนั้นการที่
จะบอกว่า ฉัดสอบชั้นจัตวาเป็นชั้นตรี
ชั้นตรีเป็นชั้นโท และชั้นโทเป็นชั้นเอก
อะไรเหล่านี้ ถ้ายังมีสอบอยู่ตามใด ผู้
บังคับบัญชาที่ไม่มีกำลังใจเข้มแข็งจริง ๆ ที่
จะบอกว่า ฉัดไม่สอบละ ฉัดจะใช้ทดสอบ
ฉัดจะใช้คัดเลือก กำลังใจเข้มหมั่นสักก็กัน
หนักเข้า ๆ แยกแก้ที่ที่ที่สุดก็สอบบักสวะ
นั้นออกไป เรื่องก็เป็นอย่างนี้ ก็อย่างเดียวกับ
ข้าราชการปลัดบำนาญ—อายุ ๖๐ โดย
หลักก็บอกว่า ต่ออายุได้ เสร็จแล้วข้าพเจ้า
ไม่เห็นมีข้อสักที่ ทั้ง ๆ ที่เราเห็นชัด ๆ ว่า
คนบางคนหาตัวแทนไม่ได้ เสร็จแล้วออก

ไปแล้ว ก็ต้องเอากลับมาเป็นข้าราชการ
วิสามัญ หรือไปอยู่งานนั้นก็ย้ายกระทรวง
ย้ายกรมเอาไปอยู่สำนักนายกฯ คนบางคน
อายุมาก อย่างตัวอย่างก็ให้เห็นอยู่
นี่ก็มีโดยไม่ต้องออกชื่อ เราก็ต้องใช้ท่าน
อยู่ เพราะท่านมีความสามารถหาตัวแทน
ไม่ได้ แต่กระนั้นก็ยังเห็นว่าใครจะกล้า
ต่ออายุ เพราะว่าต่ออายุกลัวบอกว่า ทำไม
ต่อคนนี้ ทำไมไม่ต่อคนโน้น นี่ตัดสินใจ
ไม่ได้ ลงท้ายก็ไม่ทำ อย่างเลือกข้าราชการ
ที่ว่าจะเลื่อนตำแหน่งโดยวิธีไปสอบได้นี้ก็
อีกแหละ ข้าพเจ้าคิดว่า การสอบไล่จะกลายเป็นกฎ
ปฏิบัติที่เกือบจะไม่มีข้อยกเว้นหรือมี
ก็น้อยที่สุด เพราะฉะนั้น เมื่อจะเปิดโอกาส
ให้คัดเลือกได้แล้ว ก็คัดเลือกเสียก็แล้วกัน
ไปสอบทำไม แล้วการสอบนี้ไปตรวจว่า
สำหรับผู้ที่ปฏิบัติราชการโดยเข้มแข็งไม่มี
เวลาไปดูหนังสือ ถ้าเขาทำงานดีเขาไม่มี
เวลาไปดูหนังสือ ถ้าใครทวนเวลาดูหนังสือ
คนนั้นก็ขาดงาน หรือหย่อนสมรรถภาพ
ในการงาน เพราะฉะนั้น ลงท้ายก็สู้คนที่
เสียงานไม่ได้สักที เสร็จแล้วก็เห็น ๆ กัน
อยู่ การทำงานใครทำได้ดีกว่ากัน แล้วใคร
สอบได้ดีกว่ากัน ผู้ที่สอบได้ดีกว่าก็มี
จะเป็นผู้ที่ทำงานน้อยกว่า ในเรื่องต่อไปก็เกี่ยว
ด้วยสตรี ข้าราชการสตรีทุกวันนี้ ข้าพเจ้า
สังเกตว่าข้าราชการสตรีนี้ มากขึ้น ๆ ใน

บางกรมบางกอง ยกตัวอย่างกรมสรรพากร
ข้าพเจ้าเข้าไปสตรีมีองค์เป็น ทะเลไปหมด
บุรุษเป็นเกาะเท่านั้น เขาไว้ในสำนักงาน
ประมาณเช่นเดียวกัน ที่ไหนก็เช่นเดียวกัน
ข้าพเจ้าเป็นคนที่ดีอยู่เพื่อสตรีสตรีเสมอ
ข้าพเจ้าไม่มีอะไรที่จะเป็น ปฏิบัติกับสตรี
แต่ว่าข้าพเจ้าอาจจะสำนึกไม่ได้ว่าวันหนึ่ง
ข้าราชการนี้จะมุ่งกระโปรงทั้งนั้น มุ่งกาง
เกงหยาก มีท่านสมาชิกพูดเสียว่าบอกว่า
เสียหายอะไร ข้าพเจ้าว่าเสียหายอย่างนี้
ธรรมดาโลกนี้สร้างให้ผู้ชายเห็นหัวหน้า
ครอบครว้ ผู้ชายในครอบครว้ ผู้ชายควร
เป็นผู้นำ ผู้หญิงเป็นแม่บ้าน ผู้ชายควร
เป็นผู้ที่ออกหากิน หาทรัพย์สินหาเงินทอง
มาเลี้ยงครอบครว้ ภรรยาเป็นหน้าที่สำคัญที่
จะดูแลบ้านช่องอบรมบุตร ถ้าครอบครว้
โตสตรีเป็นหัวหน้า เท่าที่ข้าพเจ้าสังเกต
ครอบครว้วันหนึ่ง ถ้าว่าสามีไม่เอาไปหากิน
ที่อื่น เพื่อจะปลดเกษียณที่ขึ้นอยู่กับเกิด
ทะเลาะกัน ลูกถ้าธรรมดาจะต้องกลัวพ่อ
มากกว่ากลัวแม่ นี่กฎธรรมชาติ ถ้า
กลัวพ่อมาอยู่ในอันดับสอง แม่อยู่ในอันดับ
หนึ่งแล้วครอบครว้วันหนึ่ง ถ้าภรรยา
ออกไปทำงาน ถ้าเป็นผู้หญิงเมียสาวออก
ทำงานด้วยกันทั้งลูกไว้กับคนใช้ ข้าพเจ้า
ว่าเกิดปัญหาสังคม เด็กนี้ไม่ได้รับความ
รักของมารดาเท่าที่ควร ไม่ได้รับการ

LIERT

คู่แล้วรักษาของมารดา กลายเป็นอยู่ใน
 คำแรกเขาใช้แล้วจะเกิดปัญหาสังคม ทั้งนี้
 มองอีกด้านหนึ่ง ถ้าหญิงทำงานมากกว่า
 ชายทั่วไปหมดเป็นข้าราชการ หญิงไปรับ
 ราชการมากทำให้ผู้ชายกับราชการน้อยลง
 เท่านั้น ผู้ชายนั้นแหละ ท่านประธาน
 กลายเป็นอันขาดมากกว่าผู้หญิง ถ้าไม่มี
 งานแล้วเราจะเกิดเรื่อง จะพบปัญหาสังคม
 ขย้างมากมาย ข้าพเจ้ายังเห็นเลยไปอีกว่า
 ถ้าเกิดยามฉุกเฉินเป็นท้าว สงครามขึ้น
 โดยปกติไม่จำเป็นที่ไหนจะเกิดสงคราม
 ต้องอพยพเด็กกับสตรีก่อน แล้วถ้าอพยพ
 กันจริง ๆ แล้วจะเอาใครมาปฏิบัติราชการ
 นี่ข้าพเจ้าไม่ได้ดูถูกว่าผู้หญิงเขาซื่อสัตย์ ผู้
 หญิงเขากล่าวว่าผู้ชายก็มี แต่ว่าโดยกฎ
 ธรรมชาติแล้วความหวาดระแวงในภัยย่อม
 มากกว่า ข้าพเจ้ากลัวจะเกิดความขลุ่ยขลัก
 ข้าพเจ้าไม่เชื่อว่าประสงค์จะกีดกันผู้หญิงไม่
 ให้ทำงาน บางหน้าที่ผู้หญิงทำได้ดีกว่าผู้ชาย
 มาก แต่ว่าต้องแล้วแต่ความเหมาะสมของ
 การงาน ที่เวลานี้ก็มีกฎ ก.พ. มีพระราช
 บัญญัติข้าราชการพลเรือนบอกว่าตำแหน่ง
 ใดที่ไม่สมควรบรรจุชายก็ที่ไม่สมควรบรรจุ
 หญิงก็ ก็ให้เจ้ากระทรวงหรือกระทรวง
 เจ้าสังกัดทำความตกลงกับ ก.พ. ออกข้อบ่ง
 ชี้ห้ามบรรจุ ข้าพเจ้าคิดว่า จนกระทั่ง
 บัดนี้ดูเหมือนจะไม่มีการ ก.พ. ที่ห้ามบรรจุ

ตำแหน่งใดด้วยข้าราชการหญิง นี่เห็นจะ
 น้อยเหลือเกิน ถ้าจะมีก็รู้สึกว่าการทวงจน
 เข้าไม่ถึง ที่ต้องไปตรวจผู้หญิงหรืออะไร
 อย่างนี้ เอาผู้ชายไปคงไม่ได้หรืออะไร
 อย่างนี้ จะมีก็น้อยเหลือเกิน เพราะว่าถ้า
 ลงเขียนกฎหมายว่าหลักธรรมดาเป็นอย่างนี้
 นะ ถ้าจะตั้งข้อยกเว้นก็ต้องกล่าวมา ก็แน่
 ละข้อยกเว้นย่อมมียกเว้นใดก็ดี ในเรื่องนี้
 ก็บอกว่าการบรรจุโดยปกติบรรจุได้ทั้งหญิง
 ชาย แต่ถ้าเมื่อใดไม่ให้บรรจุจึงกล่าวออก
 มา การกล่าวออกมาก็ไม่มี เหตุที่ไม่ใช่ อาจ
 จะเป็นเพราะว่ากลัวจะถูกค่าหรือว่ากลัวจะ
 ถูกหาว่าตักสิทริอะไร ข้าพเจ้าก็ไม่เข้าใจ
 แต่ว่าข้าพเจ้าคิดว่า ทางสมควร ควรแทน
 ที่จะวางหลักว่า โดยปกติรับได้ทั้งสองเพศ
 แล้วก็เมื่อจะห้ามให้กล่าวออกมานั้น ควรจะ
 ให้อำนาจกำหนดโควตาคิดว่า เช่น เป็น
 ต้นว่า กระทรวงใดมีหญิงได้เท่าใด ชายได้
 เท่าใด หรือเสมือนอันกับใด มีหญิงได้
 เท่าไร ชายได้เท่าไร ถ้าไม่มีโควตาแล้ว
 ข้าพเจ้าแน่เหลือเกิน ผู้หญิงเข้าเต็มหมด
 เพราะอะไร เพราะผู้หญิงเขาเรียนแก่กว่า
 เพราะเขามีเวลามากกว่า เพียงน้อยกว่า
 ระหกระเหินน้อยกว่า สอบแข่งขันผู้หญิง
 ชนะเสมอ นี่ข้าพเจ้าไม่ได้หมายความว่า
 จะไปกีดกันผู้ชาย ข้าพเจ้ามองเห็นว่าการ
 ปฏิบัติหน้าที่ในราชการนั้น นอกจากจะ

LIART

ต้องการความรู้ แล้วต้องการความสามารถ ต้องการกำลังกาย ต้องการความอดทนทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่ต้องยกตัวอย่างอื่น ท่านประธาน เพียงแต่ว่าเวลานี้ข้าราชการให้เสมือนพนักงานอยู่เวร มีช้อยกเว้นผู้หญิงไม่ต้องอยู่ นี่ก็เห็นแล้วว่า มีงานบางอย่างที่ผู้หญิงทำไม่ได้ หรือไม่เหมาะสมจะทำแล้วผู้ชาย ซึ่งบางแห่งเป็นจำนวนน้อยกว่าที่ต้องมาอยู่เวร ผู้หญิงไม่ต้องอยู่ ผู้หญิงเวลาจะมีลูกก็มีลาหยุดได้มากกว่า จำนวนวันลาที่มากกว่าอะไรก็มากกว่า สงท้ายผู้ชายที่มีจำนวนน้อยกว่า ก็จะต้องทำงานแทนอะไรอย่างนั้น นี่เพราะฉะนั้น การที่จะพิจารณาว่า ความเสมอภาคระหว่างหญิงและชายนี้ ถ้าคิดสักแต่ว่า เป็นคนนั้นไม่ได้ จะต้องคิดว่าไปทำงานอะไรจึงจะเหมาะสมนี้ข้าพเจ้าจึงอยากจะฝากข้อสังเกตว่าควรจะเขียนกฎหมายเป็นทำนองว่า มีอำนาจกำหนดโควตาด้วย แทนที่จะไปบอกว่า ตำแหน่งไปไม่ได้ตั้ง ให้ระบุไว้และลงท้ายไม่กล่าวระบบกัน เรื่องเป็นอย่างนี้ ในประวัติการสุกท้าย ในมาตรา ๔๑ นี้พูดสำหรับคนที่สอบแข่งขันหรือคัดเลือกเข้าเป็นข้าราชการแล้วให้รับราชการไม่น้อยกว่า ๖ เดือน แต่ไม่เกิน ๑ ปีอะไร เพื่อเป็นการทดลอง ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นว่าเหมาะสมก็สั่งให้ดำรงตำแหน่ง ถ้าไม่เหมาะสมก็สั่งให้ออกไป

อะไรอย่างนี้ อันนี้ ข้าพเจ้ารู้สึกว่าจะไม่เหมาะที่บัญญัติอย่างนี้ เรายกคิดว่า ราชการก็เป็นหน่วยงานอย่างหนึ่ง ซึ่งรับจ้างทางบริษัท เขา มีเสมือน พนักงาน มา รับจ้าง บริษัทเป็นผู้จ้าง ก็นี้ข้าราชการ รัฐบาลเป็นผู้จ้าง ข้าราชการเป็นผู้รับจ้าง การที่บอกว่า เมื่อรับราชการครบแล้ว ก็ให้ดำรงตำแหน่งต่อไป เว้นแต่จะถูกสั่งให้ออกนี้ข้าพเจ้าคิดว่าอีกนั่นแหละว่า เรื่องสั่งให้ออกนี้สั่งไม่ลง ผู้บังคับบัญชาที่จะสั่งให้ออกสั่งไม่ลง นอกจากเป็นความผิดอย่างร้ายแรงหรืออะไร โดยปกติ พอทำแล้วก็เลย ๆ ก็ทำไม่ถึงไม่เขียนว่า เมื่อครบกำหนด ๑ ปีหรือ ๖ เดือนแล้วถ้าไม่ส่งบรรจุก็ให้พ้นไป เพราะว่าที่เขามาที่เขามาฝึกงานมาทดลองงานเพื่อว่าจะจ้างไว้หรือไม่จ้างไว้ เพราะฉะนั้น ถ้าเขียนกลับกันว่า ถ้าส่งบรรจุก็จะไปเข้าราชการต่อไป ถ้าไม่ส่งบรรจุให้พ้นไปก็เป็นการสะดวกเป็นการง่ายต่อผู้บังคับบัญชามากกว่าที่จะให้เขาวินิจฉัยว่า เกกว่านี้ออกไปเพราะใช้ไม่ได้ เพราะข้าราชการนั้นพูดแต่เพียงว่าใช้ไม่ได้ ผู้ไม่พลีใช้หรือคนไหนไม่พอใช้ก็ไม่ควรเอาไว้แล้ว ไม่ใช้ใช้ไม่ได้ ข้าราชการ เพราะว่าเราบรรจุก่อนง่ายเกินไป มาฝึกแล้วดีไม่ได้ก็เรียกค่าขอ ไปที่เข้าผ่าน คงเป็นไปอย่างนี้เราก็ได้ข้าราชการที่ทรงงาน ท่านประธาน

LIART

ข้าพเจ้าจึงขอฝากข้อสังเกตแก่รัฐบาล โดยไม่ประสงค์จะแปดเป็ดหรือก เพราะรู้สึกว่าเป็นเรื่องนักรวมกิจการวิสามัญที่ทรงควมสำคัญคิดว่าข้าพเจ้ามาคนที่พิจารณาด้วยดี

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนคราธิปกประพันธ์ (รองนายก รัฐมนตรี) :

ข้อ ๑ ที่เกี่ยวกับ ก.พ. นั้น ผู้ที่รู้เรื่องที่เกี่ยวข้องก็ขอเสนาธิการ ก.พ. ซึ่งอยู่ใน ก.พ. ด้วย และท่านที่ที่มา เป็นข้าราชการประจำ ส่วน ก.พ. ผู้ทรงคุณวุฒิ นั้นก็เลือกจากอดีตข้าราชการต่าง ๆ ที่มีประเภทต่าง ๆ อย่างเช่นมีทหาร นี่ข้าพเจ้าไม่พูดถึงจำนวน ซึ่งอาจจะมากน้อยเกินไป แต่การที่จะมีทหารสักคนหนึ่ง ข้าพเจ้าก็คิดว่า จะได้ประสานงานกัน อันที่จริงท่านว่า ควรจะมีประมวลสักเล่มหนึ่งเกี่ยวกับข้าราชการทหาร ข้าราชการพลเรือน ข้าราชการราชการ ข้าราชการตุลาการ และข้าราชการอื่น ๆ และที่นี้ผู้รู้กฎหมายเราก็ต้องใช้หลายคน เพราะว่าห้องร่างกฎต่าง ๆ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง พิจารณาเรื่องวินัยที่เข้าอุทธรณ์มา ส่วนที่ท่านว่าควรจะไปเพียงเท่านี้ก็จะยังคงติดอยู่กับราชการอยู่นั้น อันนี้ข้าพเจ้านึกว่าเป็นข้อเสียเปรียบมากกว่า และข้าพเจ้าเชื่อว่ารัฐบาลก็คงจะคำนึงถึงและหลักที่ข้าพเจ้าอยากจะ

ชี้แจงให้เห็นก็คือว่า หลักประสานงานกับข้าราชการสายอื่น ๆ ส่วน อ.ก.พ. ทางสมานจะควรมีแก้อย่างไร ก็จะได้พิจารณาในคณะกรรมการ

ข้อ ๒ เกี่ยวกับการโอนนั้นก็จริง

ตามที่ท่านว่า ในการโอนเราควรพิจารณาถึงลักษณะงาน ท่านเอ่ยถึงกระทรวงการต่างประเทศ คนของกระทรวงการต่างประเทศก็ควรจะได้รับตำแหน่งอัครราชทูต เอกอัครราชทูตเป็นปกติ แต่ว่าคนมาจากกระทรวงอื่น ก็มีความจำเป็นเหมือนกัน เพราะว่าสมมติหน้าที่ของสถานทูตหรือสถานกงสุลมีงานหลายกึ่งกันสาขา ซึ่งอาจจะต้องการความประสงค์ข้าราชการจากกระทรวงอื่น แต่ในหลักการก็ได้ทำกันอย่างไร้ประโยชน์ อย่างเช่นครูอย่างนี้ ทางกระทรวงศึกษาธิการก็ไม่อนุญาตให้โอนไปที่อื่น

ข้อ ๓ เกี่ยวกับการสอบไล่ก่อนเข้านั้นท่านว่า จะใช้วิธีคัดเลือกบ้างไม่ได้ หรือ เราใช้อยู่เหมือนกัน วิธีการคัดเลือกผู้ที่เข้าเป็นนักเรียนรัฐบาลที่ไปได้ปริญญา มักมีทำการคัดเลือก การคัดเลือกนั้นก็อาจจะมีการสัมภาษณ์ หรือทำวิทยานิพนธ์บ้าง จำพวกคณะกรรมการก็ให้ทำวิทยานิพนธ์มา เพราะฉะนั้น อันนี้แหละที่เป็นสิ่งสอบคัดเลือกและคัดเลือก

LI RT

ข้อ ๔. ข้าราชการสตรี อันนี้ คณะกรรมการ ก็ได้อภิปราย กัน มาก มาก และก็มีความเห็นคล้าย ๆ กับท่านสมาชิก แต่ว่ามีข้อเท็จจริงอยู่ข้อหนึ่ง ซึ่งท่านฐานะ นักกฎหมาย หรือนักนิติศาสตร์ก็คงเห็น ความลำบากใจของคณะกรรมการ คือเรา ได้เป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของสตรี และโน่นนี่เรามีข้อความขัดแย้ง สตรีมี สิทธิเสมอภาคในการเข้ารับราชการ เกี่ยวกับ ด้วยเหตุนี้เราจึงต้องใช้วิธีที่ว่านี้ และใน ทางปฏิบัติแยก อย่างเช่น เรือนจำ เขาก็ ใช้ผู้หญิงไปคุมหนักโทษหญิง ผู้ชายก็ไปคุมนักโทษผู้ชาย ส่วนพยาบาลอย่างพยาบาล สงฆ์ แล่นะ จะต้องเป็นชาย อันนี้ก็ เห็น ว่า ไม่จำเป็น จะ ต้อง ออก กฎ ระเบียบไป ธรรมดาแล้วส่วนตำแหน่ง อย่างนาย ย่าเภอย่างนี้ ผู้หญิงก็ไม่เหมาะสม สำหรับ หญิงที่จะเป็น ในทางปฏิบัติกระทรวงมหาดไทยก็มีทางเลือกหางานให้สตรี ไปรับ ราชการในตำแหน่งอื่นที่ปฏิบัติได้ ข้าพ- เจ้ายอมรับว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องลำบากอยู่ และเท่าที่เป็นมาแล้วก็ยังไม่ได้ออกกฎ คือ ใช้วิธีการในทางปฏิบัติ เพื่อให้สตรีได้เข้า รับราชการได้ และทางบรุษหรือผู้ชาย ก็รับราชการได้เหมือนกัน เหตุที่ว่าทำไม ถึงได้ร่างมาเป็นอย่างนี้ ซึ่งการกำหนด ไลค์ว่า ข้าพเจ้าก็นึกว่าเป็นข้อที่ควร

ทรงพบทรงกรมต่าง ๆ จะรับไปพิจารณา และคำนึงถึงก็เป็นทางหนึ่งเหมือนกัน ๑ ไปนั่นก็มีว่า การออกกฎหมายกระทรวงต่าง ington จะติดต่อกับ ก.พ. ซึ่งคงจะได้พิจารณา ต่อไป

ข้อ ๕. สุทธิชัย การทดลอง ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ เกี่ยวกับเป็น อย่างที่ท่านว่า ก็ไม่สังกัดหลุดไป ทั้งนี้ บังคับบัญญัติล้มล้าง มีกรณีมากทีเดียว โดยไม่ใช้ความผิดของเจ้าตัว คือข้าราชการ นั้นเอง แต่จะให้หลุดไปตามตัวบร ุญหมายก็รู้สึกว่าเป็นธรรมดา ด้วยเหตุนี้ จึงได้ปรับเสีย แล้วก็พระราชบัญญัติใหม่ เราให้เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญทีเดียว ในระหว่างที่ทดลอง - เกี่ยวกับเป็นข้าราชการ าวสามัญ แล้วก็ถ้า ๖ เดือนแล้วจะอยู่ จึงจะกลับมาเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ แต่ว่าเกี่ยวกับเราให้เป็นข้าราชการพลเรือน สามัญทีเดียว เพราะฉะนั้นการที่ว่าถ้าไม่ ส่งบรรจุให้หลุดไปที่เดียว ก็มีหลายกรณี ก.พ. ก็ยังอีกคัดไม่ทราบว่าจะทำอย่างไร จึง เห็นว่าให้โอกาสแก่ผู้บังคับบัญชาที่ว่าส่งให้ ออกดีกว่า จึงได้ร่างมาตามนี้ ซึ่งหมายความว่า เขา สอบ ได้ เข้ามา เป็นข้าราชการ พลเรือนสามัญ แต่มาทดลองปฏิบัติการ ก็อย่าผู้บังคับบัญชาได้ไม่พอใจ จะให้ออก ไปก็ได้

LIART

หลวงประกอบนิติสาร : รัฐบาล เห็นจะพึงข้าพเจ้าผิดไปหน่อย เรื่องสอโลที่ข้าพเจ้า ค้างข้อ สังเกต เรื่องการสอโล นั้น ไม่ใช่ระยะเวลาที่เข้ารับราชการ คือ ระยะเลื่อนชั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าระยะเลื่อนชั้นนั้นไม่ควรจะสอโล ในเรื่องสอโลนั้น รองนายกรัฐมนตรีได้รับสั่งว่า เรามีข้อผูกพัน อยู่กับภาคีสมาศศรีระหว่างประเทศอะไร ให้สิทธิสตรีเท่ากับบุรุษอย่างนี้ ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าจะตีความอย่างที่ข้าพเจ้าฟัง หรือทำให้เข้าใจเมื่อกันว่า อะไร ๆ จะต้องเท่ากันหมดแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าบ้านเมืองอยู่ไม่ได้ ความหมายของกฎบัตรสภาสตรีระหว่างประเทศอะไรนั้น คือเราจะให้เสมอภาค หมายความว่าให้โอกาสเท่า ๆ กันนั้นในเมื่อมี ช่องว่าง ที่จะให้เขาแข่งขันกันได้ แต่ว่าที่ใดไม่มีช่องว่างให้เขาแข่งขันกันได้ ก็ไม่เข้า ก็เป็นธรรมชาติเหลือเกิน ถ้าอย่างนั้น แล้ว ผู้พิพากษาจะต้องเป็นผู้หญิงได้ แทนไม่ได้ เพราะพระราชบัญญัติตุลาการเขียนบอกว่า ผู้พิพากษาจะต้องเป็นชาย แล้วยังมีหลายตำแหน่ง คำตรวจเป็นเกินพันโหลไม่ได้ ดูเหมือนทหาร เป็นเกินพันโหลไม่ได้อะไรอย่างนี้ก็ไม่ได้เท่ากัน เพราะฉะนั้นความไม่เท่ากัน จะต้องมีอยู่ตามสภาพของความจำเป็น แต่ว่าจะไปตีความเท่ากันทุกกระเบียดนิ้วเสียแล้วข้าพเจ้า

ว่าเราลาออกจากสภาสตรีระหว่างประเทศ เสียดีกว่า มีฉะนั้นจะไปตีความอย่างนั้นแล้ว บ้านเมืองเราไม่เสียหาย เพราะว่าเราออกกฎบัตรอะไรที่เขียน ๆ อยู่นอกประเทศมาบังคับเรา ให้เราจำใจต้องทำในสิ่งที่เสียหายแก่เราแล้ว เราลาออกเสียดีกว่า ไม่เห็นเสียหายอะไร การลาออก อย่่างไรก็ตามที่เสด็จในกรมรองนายกรัฐมนตรี ได้รับสั่งตอบข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าเข้าใจว่า ท่านทรงชี้แจงเหตุผลของรัฐบาล ในขณะร่างพระราชบัญญัตินี้ ข้าพเจ้าไม่คิดว่าที่รับสั่งมานั้นเพื่อจะแย้งข้าพเจ้า โดยเฉพาะว่าความเห็นของข้าพเจ้าใช้ไม่ได้เลย ข้าพเจ้าคิดว่า รัฐบาลพร้อมที่จะนำความเห็นของข้าพเจ้าไปพิจารณาหาหนทางอีกทีหนึ่งในการพิจารณาขึ้นกรรมาธิการและจะขอขอบพระคุณมาก

(การ ประชุม ดำเนิน มาถึง ตอนนี้ ประธานสภาได้ออกจากที่ประชุมไปชั่วคราว และได้มอบให้รองประธานสภาคนที่ ๑ ทำหน้าที่เป็นประธาน ดำเนินการประชุมต่อไป)

พต.โท ไสว ดวงฉวี : ตามร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ข้าพเจ้ามีความข้องใจในหลักการอยู่บางประการ คือตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งใช้มาจน

LIART

กระทั่งบัดนี้เป็นเวลา ๑๐ ปีแล้ว ไม่ปรากฏว่าให้เอาข้าราชการกระทรวงกลาโหม หรือข้าราชการทหารไปบัญญัติไว้ในระเบียบข้าราชการพลเรือน สมกับที่ทั้งชื่อว่าระเบียบข้าราชการพลเรือน ก็ควรจะกล่าวเฉพาะข้าราชการพลเรือนเท่านั้น ไม่ควรจะบัญญัติ หรือกล่าวถึงข้าราชการทหารด้วย เพราะถ้าข้าราชการทหารจะต้องมีวิธีการและบัญญัติดำเนินการแตกต่างกับข้าราชการพลเรือน แต่ตามฉบับปัจจุบันนี้ที่เสนอเข้าสภานี้ก็ขอได้โปรดดูมาตรา ๘ ได้บัญญัติ ข้าราชการ รวมถึง ข้าราชการพลเรือน ข้าราชการตุลาการ ข้าราชการอัยการ ข้าราชการทหารและรวมถึงข้าราชการพลเรือนที่สังกัดกระทรวงกลาโหมด้วย เมื่อเป็นเช่นนั้นก็ทำให้ข้าพเจ้าขงใจและสงสัยว่า รัฐบาลนี้จะเปลี่ยนหลักการให้ข้าราชการทหารมาอยู่ใน ก.พ. ด้วยกระนั้นหรือ หรือว่ามีความมุ่งหมายประการใด ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้ตั้งแต่ต้นมาจนกระทั่งบัดนั้นไม่ได้เอาเรื่องของทหารมากล่าวไว้เลย แต่ว่าทำไมฉบับนี้จึงเอาเรื่องของทหารมากล่าวไว้ด้วย นี่จะเปลี่ยนหลักการใหม่หรือประการใด นอกจากนั้นท่านจะดูได้คอมพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๘๕ ในมาตรา ๑๘

หรือทั้งฉบับเขาจะไม่พูดถึงเรื่องการบริหารของกระทรวงกลาโหมแน่แน่นอน และในพระราชบัญญัติ ระเบียบ บริหาร ราชการแผ่นดินมาตรา ๑๘ นั้นเอง จะกล่าวไว้ว่า ราชการ กระทรวง กลาโหมให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น คือหมายความว่า การบริหาร ราชการ แผ่นดิน ทุก กระทรวง ทบวง กรม ที่ บัญญัติไว้ใน พระราช บัญญัติฉบับนี้จะไม่แตะต้องราชการของทหารเลย เพราะว่าวิธีดำเนินการแตกต่างกับราชการพลเรือน นอกจากนั้นตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม พ.ศ. ๒๔๘๕ ในมาตรา ๘ หรือทั้งฉบับจะได้กล่าวถึงหน้าที่กระทรวงต่าง ๆ ไว้ทุกกระทรวง และเมื่อถึงกระทรวงกลาโหมในมาตรา ๘ ก็กล่าวว่ากระทรวงกลาโหมมีอำนาจ และหน้าที่ในการป้องกันราชอาณาจักรราชการกระทรวง กลาโหม ให้เป็น ไปตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนที่มีอยู่ ตามหลักการนี้ จะเห็นได้ชัดแจ้งว่า ในการบริหารราชการแผ่นดินจะไม่กล่าวถึงราชการของกระทรวงกลาโหม เพราะกระทรวงกลาโหมมีอำนาจและหน้าที่ในการป้องกันราชอาณาจักร การโยกย้าย การออกคำสั่ง การเคลื่อนย้ายการส่งการต่าง ๆ ไม่เหมือนกับข้าราชการพลเรือน เพราะฉะนั้นกฎหมายของบ้านเมืองจึงไม่กล่าวถึง ครั้นมาดูตาม

LIART

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฉบับนี้ กลับเอาข้าราชการทหารมาใส่ด้วย เมื่อเอาข้าราชการทหารมาใส่ในฉบับนี้ก็ทำให้เห็นว่า รัฐบาลนี้มีนโยบายที่จะให้ข้าราชการทหารมาอยู่ในร่าง พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฉบับนี้ เมื่อเป็นเช่นนี้ก็จะทำให้หลักการดั้งเดิมที่ไว้กว้างไว้เหลือทนเปลี่ยนไป และนอกจากนี้ถ้าท่านไปดูคำจำกัดความคำว่า “เจ้ากระทรวง” จะหมายถึงรัฐมนตรีและหมายถึงปลัดกระทรวง ซึ่งหลักการนี้ก็เป็นหลักการของข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่แต่ดั้งเดิมหรือใช้อยู่ในขณะนี้ แต่เมื่อเอาคำวิเคราะห์ศัพท์ของทหารเข้ามาอยู่ในร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนแล้ว คำว่า “ปลัดกระทรวง” ก็ต้องมีความหมายเหมือนอย่างข้าราชการพลเรือนไปด้วย สำหรับปลัดกระทรวงกลาโหมก็กับปลัดกระทรวงอื่น ๆ ปลัดกระทรวงอื่น ๆ ถือว่าเป็นเจ้ากระทรวง และเป็นผู้บังคับบัญชาของอธิบดีกรมต่าง ๆ ในกระทรวงนั้น แต่ปลัดกระทรวงกลาโหมไม่ใช่ผู้บังคับบัญชาของหน่วยต่าง ๆ ของกรมอื่น จะเป็นผู้บังคับบัญชาอยู่เฉพาะกรมที่ขึ้นอยู่กับสำนักงาน ปลัดกระทรวงทบกหน่วยเท่านั้น หลักการไม่เหมือนกัน แล้วที่หน่วยที่ขึ้นอยู่กับกระทรวงกลาโหมมีอยู่

สามหน่วยใหญ่ ๆ คือ สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวง กองบัญชาการทหารสูงสุด เพราะฉะนั้นปลัดกระทรวงไม่ใช่ผู้บังคับบัญชาของผู้บัญชาการทหารสูงสุดและไม่ใช่ว่าผู้บังคับบัญชาของเลขาธิการรัฐมนตรีกลาโหม ส่วนปลัดกระทรวงอื่น เช่น ปลัดกระทรวงมหาดไทยก็เป็นผู้บังคับบัญชาของอธิบดีต่างๆซึ่งอยู่ในกระทรวงมหาดไทย ความแตกต่างในการ บริหาร ราชการ ของ กระทรวง พลเรือนกับกระทรวงทหารไม่เหมือนกัน เมื่อท่านมาบัญญัติเอาข้าราชการทหารมาใส่ไว้ในร่าง พระราชบัญญัติ ระเบียบ ข้าราชการพลเรือนฉบับนี้ด้วย ก็จะทำให้เห็นว่า จะเปลี่ยนหลักการ หรือจะตั้งทหารมาอยู่ใน กฏ ก.พ. อะไรต่างๆ เหล่านี้ จะทำให้หลักการเปลี่ยนแปลงไป แต่ถ้าท่านจะเถียงว่าร่างพระราชบัญญัตินี้มุ่งหมายเฉพาะข้าราชการพลเรือน โปรดดูมาตรา ๓ อีกมาตราหนึ่ง บรรดาบทกฎหมายที่ขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน หมายความว่าร่างพระราชบัญญัติ ระเบียบ ข้าราชการ พลเรือน ฉบับปัจจุบันนี้จะลบล้างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๙๕ และลบล้าง พระราชบัญญัติ ปรับปรุงกระทรวง ทบวงกรม พ.ศ. ๒๔๙๕ เสียสิ้น เมื่อ

LIRT

เป็นเช่นนี้ หลักการเดิมที่ไม่เกี่ยวข้องกับ
กิจการของกระทรวงกลาโหม เพราะ
กระทรวง กลาโหม มี พระ ราช บัญญัติ จัด
ระเบียบราชการกระทรวงกลาโหมของเขา
อยู่เรียบร้อยการดำเนินการต่าง ๆ ก็ดำเนินการ
ไปตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับซึ่ง
กระทรวงกลาโหมได้ดำเนินการอยู่โดยสม-
บูรณ์แล้ว ไม่ติดขัดอะไร เมื่อทางรัฐบาล
ใหม่จะเอาข้าราชการทหารมาอยู่อย่างนี้
ก็ทำให้รู้สึกขงใจว่า จะเปลี่ยนหลักการ
ดั้งเดิมกระนั้นหรือ หรือประการใด
เพราะฉะนั้นขอให้รัฐบาลนี้ ได้โปรดกรุณา
ชี้แจงด้วย

**พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ
กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์ (รอง
นายกรัฐมนตรี) :** ข้าพเจ้าขอชี้แจงนิด
เดียว ความที่มีบทนิยามคำว่า “ข้าราชการ”
นี้ไม่ใช่ข้าราชการพลเรือนนั้น
ไม่ได้ไปเกี่ยว ข้อง กับการ บริหาร ของฝ่าย
ทหาร แต่ ประการ ใด แต่ การ ที่ บอก ว่า
ข้าราชการ นี้ รวมทั้ง ข้าราชการ ทหารก็
เพราะมีบทบัญญัติว่า ข้าราชการทหาร
โอนมาพลเรือนได้ พลเรือนขอโอนไป
ทหารไม่มีในนี้ถ้าท่านไปพูดคำว่า “ข้าราชการ”
ในนี้ก็หมายความว่าเกี่ยวกับ
การที่โอนมา แล้วก็มีข้าราชการทหาร
เป็นจำนวนไม่น้อยที่โอนมาจากฝ่ายข้าราชการ

พลเรือนนี้ เพราะฉะนั้นไม่ใช่เป็น
ข้าราชการพลเรือน อันนี้ข้าราชการ
พลเรือนหมายความว่าอะไรต่ออะไรนั้น ไม่
เกี่ยวข้องกับทหารเลย และร่างพระราช
บัญญัติ ฉบับ นี้ก็ ไม่ เกี่ยว ต่อ กับ การ
ทหารหรือการบริหารของราชการทหารเลย
แต่คำว่า “ข้าราชการ” ในที่นี้กินความถึง
อะไรบ้าง ก็รวมทั้งข้าราชการทหารซึ่ง
อาจจะโอนมาเป็นข้าราชการพลเรือนได้เท่า
นั่นเอง.

พลโท ไสว ดวงมณี : ที่รัฐบาล
ชี้แจงนั้นข้าพเจ้าก็ยังไม่หายข้องใจ และก็
รู้สึกว่าจะไม่ตรงประเด็น ก็เมื่อเรื่องการโอน
ก็ควร บัญญัติไว้ ในหมวด เรื่องการ โอนว่า
การโอนระหว่างข้าราชการทหาร พลเรือน
จะเป็นอย่างไร ก็ไปว่าเรื่องนั้น เมื่อการบัญญัติ
ศัพท์ ในบท ทวีไป เช่นนี้ ว่า ข้าราชการ นั้น
หมายถึงข้าราชการทหารด้วยเช่นนี้ ก็
หมายความว่าจะต้องข้าราชการทหารเข้ามา
อยู่ในข่ายแห่งพระราชบัญญัตินี้ รวมถึงว่า
คำว่า “เจ้ากระทรวง” ก็หมายความว่า
เจ้ากระทรวงต่าง ๆ ก็รวมทั้งปลัดกระทรวง
กลาโหมก็เป็นเจ้ากระทรวงด้วย ซึ่งมันเป็นการ
เปลี่ยนหลักการบทใหญ่ ไม่ใช่บททั่วไป
ไม่ใช่อย่างที่รัฐบาลชี้แจงเมื่อกี้ ไม่ตรง
ประเด็น เพราะว่าถ้าจะตัดคำว่า ข้าราชการ
ทหาร หรือข้าราชการพลเรือนสังกัด

LIART

กระทรวงกลาโหมออก มันก็เหมือนกับ กฎหมายที่ใช้เวลานาน ทำอยู่สักงั้วก็ควร จะทำอย่างนั้น ไม่ควรจะบัญญัติ เมื่อ บัญญัติแล้วก็ทำให้ความหมายความเข้าใจ มันเปลี่ยนแปลงไป มันเปลี่ยนหลักการไป เพราะไปบัญญัติขึ้นทำให้เห็นเจตนาของ รัฐบาลว่า จะตั้ง ข้าราชการ ทหารมา อยู่ใน พระราชบัญญัตินี้ ถ้าไม่ถึงก็ใส่ไว้ทำไม เพราะเวลาแก้ไขมันอยู่แล้ว ไม่มีมาถึง ๑๐ ปีแล้ว ทำไม่ทำได้ แล้วมาใส่ไว้ก็หมายความว่า ต้องการจะ ตั้งเข้า มาอยู่อย่างนั้น หรือ ที่นี้บอกเรื่องอื่น มันไม่ใช่ประเด็น มันไม่ตรงกับเรื่องที่ตั้งใจมา มันอยู่ในเรื่อง หมวดใดอันนี้ ถ้าจะต้องการอย่างนั้น มัน อยู่ในหมวดทั่วไป เป็นคำวิเคราะห้ศัพท์ เพราะฉะนั้นข้อเท็จจริงมาเข้าเห็นว่าจะยังไม่ ถูกต้อง

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนครสวรรค์ประพัทธ์ (รอง นายกรัฐมนตรี) : ชื่อของพระราชบัญญัติ ก็คือ พระราช บัญญัติ ระเบียบ ข้าราชการ พลเรือน เพราะฉะนั้นจะไปเกี่ยวกับทหาร นั้นไม่ได้ แต่ที่มีบทนิยามคำว่า “ข้าราชการ” ไว้ก็เพื่อเหตุผล การโอนนั้นเป็น ตัวอย่างที่ข้าพเจ้าได้ยกขึ้น แต่มีที่อื่นที่ กล่าวถึงข้าราชการ ก็แสดงบทนิยามไว้เพื่อความสะดวก แต่ว่าข้อนี้ก็แปรญัตติได้

แต่ความมุ่งหมายจะไม่มีความตัวบท ถ้า อื่นๆทั้งหมดมันก็มีที่พระราชบัญญัตินี้จะ ไปเกี่ยวข้องกับข้าราชการทหาร

(ขอเสนอประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ ได้กลับเข้าไปที่ประชุม และทำหน้าที่ เป็นประธานที่ประชุมต่อไป)

(ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ ได้ กลับมาขึ้นบัลลังก์ ดำเนินการประชุมต่อไป)

นายสมภพ โหตระกิตย์ :

กระผม ได้ฟังคำ สกิปราย ของท่าน สมาชิก แล้ว ปรากฏว่ามีข้อบกพร่องอยู่หลาย ประการ และยังมีข้อบกพร่องอีกประการ หนึ่งที่ยังไม่เคยชี้ให้เห็นในที่ประชุมนี้ คือ ในพระราชบัญญัตินี้เอง ได้มีบทบัญญัติให้ ก.พ. ทำหน้าที่ควบคุมนักเรียนพลเรือนใน ต่างประเทศ และในข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในการใช้อำนาจควบคุมของ ก.พ. ที่มีต่อ นักเรียนต่างประเทศนั้น ก.พ. ได้หักค่าใช้จ่าย ของนักเรียนทุก ๆ คนเป็นรายเดือน ๆ ละคนหนึ่งประมาณ ๘๐ บาทถึง ๘๐ บาท นี้ ยังเป็นที่ประจักษ์อยู่ทั่วไปว่า ค่าใช้จ่าย ของนักเรียนที่อยู่ในความควบคุมดูแลของ ก.พ. นั้น ก.พ. จะหักค่าใช้จ่ายโดยอ้างว่า นำมาใช้จ่าย สำหรับ การ บริหาร งาน ของ สำนักงาน โดยหักเป็นรายหัวของทุก ๆ คน และ หัก เป็น ราย เดือน เป็น จำนวน คนละ

LI RT

ประมาณ ๕๐ บาทคือปอนด์กว่าหรือ ๕ เหรียญกว่า คณะผมขอเรียนถามรัฐบาลว่า ใต้ อาศัย อำนาจ ในการ หัก ค่าใช้ จ่ายของ นักเรียนเป็นประมาณเดือนละ ๕๐ บาทนั้น ใต้อาศัยในกฎหมายข้อใด เพราะเหตุที่ว่าการไปบังคับหักเงินเขาเป็นจำนวนเงินเท่านี้ ถ้าคิดแล้วก็เท่ากับเป็นการเรียกเก็บภาษี เดือนนั่นเอง โดยที่กฎหมายไม่มอบหมายให้ แล้วนอกจากนั้นข้อเท็จจริงก็ยังไม่ปรากฏอีกว่า เงินที่ใต้หักจากนักเรียนนั้นมีเป็นจำนวนมาก อย่างในอเมริกา ในบางประเทศมีจำนวนนักเรียนถึงพัน เดือนหนึ่งจะหักแล้วเป็นจำนวน ๘ หมื่นบาท ซึ่งเป็นจำนวนไม่ใช่น้อย มีหนึ่งเป็นจำนวนหลายแสน ปัญหาว่าเงินนั้นได้นำมาช่วยเหลือนักเรียนอย่างไรบ้าง แต่ข้อเท็จจริงกลับปรากฏว่ากลับเป็นประโยชน์แก่บุคคลที่มีหน้าที่ดูแลนักเรียนนั่นเอง อันนี้ผมขอเสนอเป็นข้อสังเกตว่าในทางปฏิบัติมีเช่นนี้ ถ้าหากว่ารัฐบาลมีนโยบายที่อยากจะทำเงินของนักเรียนเป็นรายหัวแล้ว ควรที่จะบัญญัติไว้ให้ชัดเจน ขออำนาจต่อสภาว่า ขอให้หักเก็บค่าใช้จ่ายนักเรียนเป็นรายเดือนได้ นี่เป็นข้อบกพร่องที่ผมเห็นว่าควรจะได้ เสนอให้รัฐบาลนี้ให้ทราบอีกประการหนึ่ง นอกจากนั้น จากข้ออภิปรายของท่านสมาชิกก็จะสรุปได้ว่าพระราชบัญญัตินี้เอง

มีข้อบกพร่องหลายประการ ซึ่งถ้าหากว่าจะชี้แจง กัน แล้วก็ อาจจะ ต้องเสีย เวลาอีกหลายวาระการประชุมสภา ปัญหาที่ผมสนใจ ก็คือ มีอยู่ ว่าจะ แก่ไข ข้าง พระ ราช บัญญัติ นี้ อย่างไร ให้ เหมาะ สม ให้ เป็น ประโยชน์แก่ข้าราชการ ถึงแม้จะเป็นคนกลุ่มน้อยซึ่งมีความสำคัญยิ่งในการบริหาร ประเทศชาติ ผมคิดว่าในการแก้ไขพระราชบัญญัตินี้ให้เหมาะสม ผู้ที่มีหน้าที่แก้ไข ควรจะวางเป้าหมาย วางโครงการว่าจะวางพระราชบัญญัตินี้ไปเพื่ออะไร ซึ่งในความเห็นส่วนตัวผมก็เห็นว่าควร จะวางรูปพระราชบัญญัติในทางที่จะรักษาหรือส่งเสริมขวัญข้าราชการให้ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติราชการด้วยดี ไม่ให้เกิดความรู้สึกท้อถอยหรือเหนื่อยเนื้อต่ำใจ ถ้าหากไม่วางเป้าหมายไว้เช่นนี้แล้ว พิจารณาดูรายละเอียดต่างๆ นั้นว่าเป็นไปตามนั้นหรือไม่ ยกตัวอย่าง บัญชีขอวงเงินเดือนนั้น ถ้าหากว่าเป็น เช่นนี้ก็ทำให้รู้สึกว่าจะเกิดความเหลื่อมล้ำต่ำ สูงได้ ก็ควรจะแก้ไข นอกจากนั้น อีก ประการหนึ่งการที่จะแก้ไขข้อบกพร่องให้เป็น ผลดี นั้นผม เห็น ว่าอยู่ ที่ว่า ข้าราชการ ชั้น ผู้ใญ่ นั้นเอง พระราชบัญญัติเขียนนั้น เขียนให้คลุม ฟุ้งผู้บังคับบัญชามากเกินไป ผู้บังคับ บัญชีนั้น ต้องขอประทานโทษที่กล่าวว่

ไม่เหมือนกันทุกคน ส่วนมากผู้บังคับบัญชา
คืออารมณ์ ดียพวกห้อง ไม่มีหลักเกณฑ์
ไม่ได้คิดถึงส่วนรวม พระราชบัญญัติข้าราชการ
พลเรือนนี้ถ้าจะกล่าวว่ามีผลเสีย
แล้ว ไม่ได้เสียจากข้าราชการผู้น้อย แต่
เสียเพราะข้าราชการชั้นผู้ใหญ่จริงๆ ข้อ
บกพร่องเกิดจากเหล่านั้น การตอบคัดเลือก
ก็ดี การสอบไล่ก็ดี อะไรต่างๆ ก็ดี ถ้าหาก
จะมีข้อบกพร่องแล้ว ผู้รับผิดชอบคือใคร
คือคนชั้นตั้งแต่อธิบดี ปลัดกระทรวง
อ.ก.พ. กระทรวง รวมทั้ง ท.พ. ทั้งสิ้น
นี่คือปัญหาว่ามีอยู่อย่างนั้น เพราะฉะนั้น
ถ้าหากว่าจะจับจุดแก้ไขข้อบกพร่องแล้ว
อย่าไปรักษา เกียรติว่า เป็นผู้บังคับบัญชา
แล้วควรจะมีส่วนทำอะไรได้ เหตุการณ์
ที่ปรากฏการที่ข้อแก้กฎหมายมาแต่ระบบ
ชี้ให้เห็นว่าการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชานั้น
เองที่บกพร่อง ถึงต้องแก้กฎหมาย ต้อง
เปลี่ยนหลักการอย่างเช่นการสอบคัดเลือก
มาเป็นคัดเลือก หรือจากคัดเลือกมาเป็น
สอบคัดเลือก มันผวนแปรวนแปรไปผมเห็น
ว่าในการบัญญัติขึ้นเอง ถ้าคิดว่าไม่มีที่
แล้ว ควรจะวางหลักเกณฑ์ให้แน่นอน
กรณีไหนคัดเลือก กรณีไหนยกเว้นไม่ต้อง
สอบคัดเลือก กรณีไหนเดือนอะไรบ้าง
เขียนกันให้แน่เป็นตัวหนังสือไว้ อย่า
ปล่อยให้คลุมพินิจให้มากนัก อีกประการ

หนึ่ง ผมก็อาจจะฝากข้อสังเกตเกี่ยวกับ
เรื่องสมาชิกเสนอว่า ได้มีการวิจัยกันเรื่อง
การที่ว่าอย่าให้คนนิยมเป็นข้าราชการให้มาก
นักหลักการนี้เราเห็นด้วยทุกคน ผมก็เห็น
ด้วยว่าไม่ควรจะส่งเสริมให้เป็นข้าราชการ
มากนัก ที่นี้ในส่วนที่เกี่ยวกับพระราช
บัญญัติที่รัฐบาลเสนอสถานนั้นจะนับเป้าหมาย
ที่จะไม่ให้คนนิยมราชการมาใช้ได้ไหม ผม
ก็กลัวมีส่วนน้อย ที่จะสกัดกันได้นั้นต้อง
กระทำโดย อย่าไป คิดเพิ่ม อัตรา เงินเดือน
คือว่าเงินเดือนน้อยไม่พอแล้วคนอาจจะไม่
มา นิยมกันอย่างไรในฐานะต่างๆ แต่เหตุ
จูงใจอื่นอาจจะมี แต่ประการสำคัญที่จะไม่
ส่งเสริมให้คนเป็นข้าราชการนั้น ไม่ได้อยู่ที่
พระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน อันที่ ๒
อยู่ที่พระราชบัญญัติอื่น โดยเฉพาะ พระ
ราชบัญญัติที่ให้อำนาจตั้งข้าราชการการ
เมืองมากเกินไป ให้อภิสิทธิ์แก่ข้าราชการ
บางเหล่าให้บริการความสะดวกมากเกินไป
นั้นเองทั้งหาก ซึ่งสรุปแล้วอยู่ที่รัฐบาล
จะดำเนินนโยบายอย่างไร ถ้าหากจะต้อง
การจะสกัดกันไม่ให้ประชาชนเป็นข้าราชการ
แล้วต้อง วางระบบ ในเรื่อง ข้าราชการ
การเมืองใหม่ อย่าให้อภิสิทธิ์ อย่าให้
บริการหรือความสะดวกแตกต่างมากเกินไป
อย่าให้คนรู้สึกว่าการข้าราชการมีอะไรหลาย
อย่างที่คนอื่นเขาไม่มีกัน ผมขอฝากข้อ
สังเกตเท่านี้

LIRT

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ
กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์ (รอง
นายกรัฐมนตรี) : มีชัย ๑ ที่ควรจะต้อง
ชี้แจงคือค่าธรรมเนียมที่ผู้ดูแลนักเรียนเก็บ
อันนี้ เก็บ จาก นักเรียน ส่วน ตัว ซึ่ง ไม่ใช่
นักเรียนรัฐบาล และก็เป็นค่าบริการซึ่ง
ตกลงกันระหว่างผู้ปกครองกับ ก.พ. ที่ทำ
การดูแลนักเรียนให้

พลตำรวจโท บรรณสิทธิ์ เรือง.

ตระกูล : กระผมขอเรียนถามรัฐบาล
สองสามข้อ โดยเฉพาะมาตรา ๔ วรรค ๒
ที่บัญญัติไว้ว่าข้าราชการพลเรือนหมายความว่า
ข้าราชการพลเรือน ข้าราชการฝ่าย
ตุลาการ ข้าราชการอัยการ โดยเฉพาะคำ
ว่า “ข้าราชการอัยการ” นี้มีบัญญัติไว้ใน
พระราชบัญญัติข้าราชการฝ่ายอัยการ มี
บทวิเคราะห์ศัพท์เอาไว้ว่า ข้าราชการฝ่าย
อัยการหมายความว่า

๑. ข้าราชการอัยการ ซึ่งมีหน้าที่
ฟ้องร้องคดีตามกฎหมายนั้น ๆ

๒. ข้าราชการตุลาการ
ที่นี้เมื่อเราใช้คำว่า ข้าราชการ
อัยการก็ทำให้เราเห็นไปว่า โดยเฉพาะ
ข้าราชการอัยการที่มีหน้าที่ฟ้องคดีต่อศาล
เท่านั้นเป็นข้าราชการ ส่วนข้าราชการ
ตุลาการ นั้น ไม่ใช่ ข้าราชการ ตาม พระราช
บัญญัตินี้หรืออย่างไร กระผมขอรับคำ

ชี้แจง บางทีอาจจะใช้ถ้อยคำผิดหรืออย่าง
ไรกระผมก็ไม่ทราบ ที่นี้ต่อไปก็โดยเฉพาะ
มาตรา ๘๗ ที่ใช้คำว่า ข้าราชการพลเรือน
ต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ จะละ
ทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการไม่ได้ อันนี้
กระผมใคร่ขอรายละเอียดจากรัฐบาลสัก
เล็กน้อยเพื่อประกอบให้ข้าราชการฝ่ายพล
เรือนนั้นได้เข้าใจว่า อะไรที่เรียกว่า อุทิศ
เวลาของตนให้แก่ราชการ และทำอย่างไร
ที่จะ เรียกว่า ละทิ้ง หรือ ทอด ทิ้ง หน้าที่
ราชการไม่ได้ เพราะอันนี้เป็นวินัยที่
ข้าราชการพลเรือนทุกคนจำต้องปฏิบัติและ
น่าจะได้มีความรู้เอาไว้ในเบื้องต้น ที่นี้
วรรค ๒ ที่ว่า ห้ามมิให้เป็นตัวกระทำการ
ในทางหุ้นส่วนหรือบริษัทใดนอกจากราช
การจะสั่งหรือได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีเจ้า
สังกัด แต่ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาเห็นว่า
การดำรงตำแหน่งใดในทางหุ้นส่วนหรือ
บริษัทอาจนำความเสียหายมาสู่ทางราชการ
ได้ ก็ให้มีอำนาจสั่งห้ามมิให้ดำรงตำแหน่ง
นั้น ๆ ได้ อันนี้กระผมขอประธานเรียน
ถามรัฐบาลว่า คำว่าเป็นตัวกระทำการนั้น
หมายความว่าอย่างไร เช่นเป็นประธาน
กรรมการก็ดี หรือเป็นกรรมการก็ดี เป็น
กรรมการจัดการก็ดี ถือว่าเป็นตัวกระทำ
การในทางหุ้นส่วนหรือบริษัทใด ๆ นั้นด้วย
หรือไม่ และคำว่า บริษัทใด ๆ ในที่นี้

LIART

หมายความว่าบรรษัทของรัฐบาลที่จัดตั้งขึ้นโดยรัฐวิสาหกิจด้วยหรือไม่ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าหากว่ารัฐมนตรีเจ้าสังกัดขึ้นไป เข้ามาเกี่ยวพันในมาตรา ๘๗ วรรค ๒ นี้แล้ว ผู้ใดจะเป็นผู้อนุญาต ในประการสุดท้ายที่อยากจะเรียนตามคำว่า เหตุใดจึงห้ามเฉพาะข้าราชการพลเรือนเท่านั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าราชการตุลาการก็ดี ข้าราชการฝ่ายอัยการก็ดี ข้าราชการทหารก็ดี อยู่ในความมุ่งหมายของรัฐบาลที่จะต้องใช้บทบัญญัติเหมือนกับ มาตรา ๘๗ ไปบังคับในกรณีเช่นนั้นหรือไม่

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนครสิริพงษ์ประพันธ์ (รองนายกรัฐมนตรี) : คำถามสุดท้ายนอกอำนาจหน้าที่ของข้าพเจ้า ที่จะเรียนในที่นี้ ก็เกี่ยวกับบทบัญญัติอื่นไม่ใช่พระราชบัญญัติ ข้าราชการพลเรือน ก็ข้อนี้เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินี้ก็ขอเรียนว่า ข้าราชการฝ่ายอัยการนั้นประกอบด้วยข้าราชการอัยการและข้าราชการตุลาการ เพราะฉะนั้นในเมื่อในพระราชบัญญัตินี้ใช้คำว่า ข้าราชการอัยการ ก็ไม่รวมถึงฝ่ายข้าราชการตุลาการของกรมอัยการ ซึ่งขึ้นอยู่กับ ก.พ. แล้ว เพราะเป็นข้าราชการพลเรือน คำว่า ข้าราชการล้วน ๆ นี้ ข้าราชการนี้ก็รวมถึง

ข้าราชการอัยการ ส่วนข้าราชการตุลาการของกรมอัยการนั้นเป็นข้าราชการพลเรือน ข้อ ๒ ท่านถามว่า อุทิศเวลาหมายความว่าอย่างไร อุทิศเวลาก็หมายความว่านอกจากเวลาราชการที่กำหนดเป็นปกติแล้ว ถ้ามีราชการก็ต้องทำงานล่วงเวลาด้วย คือผู้บังคับบัญชาจะเรียกมาปฏิบัติหน้าที่ราชการได้นอกเวลาราชการ

ข้อ ๓ ตัวกระทำกร ก็อยู่ที่ท่านเข้าใจมากก็เป็นกรถูกต้องแล้วที่ว่า จะไปเป็นกรรมการบริษัทก็ได้หรือไม่ ถ้าไปเป็นผู้แทนของรัฐบาลก็เป็นได้ เพราะว่า รัฐมนตรีเจ้าสังกัดส่งให้ไปแทนรัฐบาล ที่ตอบก็หมายความว่า ถ้าทางราชการส่งได้ไปก็ทำได้ เพื่อไปรักษาผลประโยชน์ของราชการซึ่งมีหุ้นหรืออะไรเช่นนั้น

พลตรี บุญเรือน บัวจัญญ :

กระผมขอเวลาอภิปรายเพียงสั้น ๆ สักเล็กน้อย คือว่า กระผมคิดว่าเท่าที่เห็นสมาชิกได้ฟังอภิปรายมาแล้วก็ตามคงจะเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนอันนี้มีข้อบกพร่องอยู่หลายมาตรา คือ ได้มีสมาชิกอภิปรายกันมาอีกยาวเหลือเกิน สำหรับกระผมก็เห็นว่า ยังมีประเด็นอีกประเด็นหนึ่งที่ควรจะพิจารณาในที่สภานี้ก็คือเกี่ยวกับการปรับปรุงเงินเดือนของข้าราชการ ซึ่งในเรื่องนี้กระผมคิดว่าความจริง

LIART

ก็สมควรเหมือนกันที่จะมีไว้ปรับปรุง แต่ว่า
ทรงพระเมตตาของพระองค์คิดว่า สำหรับว่าการ
ปรับปรุง ในเวลา นี้ยังไม่เห็น รู้สึกว่าไม่สู้จะ
เหมาะสมกับสถานการณ์มากนัก เพราะว่า
เนื่องจากว่ารัฐบาลเองก็ถึงแม้ว่าจะไม่ใช่รัฐบาล
ใหม่ก็ตาม แต่ก็เรียกว่าเป็นรัฐบาลที่ต่อ
เนื่องมาจากรัฐบาลเก่า แต่ก็เพิ่งเริ่มแสดง
มา ซึ่งประชาชนก็ดูอยู่เสมอว่ารัฐบาลนี้จะ
ทำอะไรให้แก่ประชาชนบ้าง พอมาถึงก็
ประกาศว่าจะมาขึ้นเงินเดือนให้แก่ข้าราชการ
อื่นนี้กระผมรู้สึกว่าจะไม่สู้จะตายนัก

ประการที่สอง ก็คือการขยายเงิน
เดือนออกไปให้มากยิ่งขึ้นหรือหลายขั้นนี้
เป็นการแก้ปัญหาอยู่ชั่วคราวหนึ่งเท่านั้น
แล้วผลสุดท้ายก็จะกันอีก ซึ่งรู้สึกว่าจะ
เป็นเรื่องที่ว่าจะไม่สู้จะเหมาะสม ควรจะหา
มาตรการอย่างอื่นด้วย นอกจากนั้นแล้วที่
มีสมาชิกอภิปรายอยู่หลายคนเหมือนกันว่า
เราควรอย่าส่งเสริมให้ประชาชนมาเป็นข้าราชการ
มากนักก็หรือบางคนก็บอกว่าควรจะ
ไปหามาตรการอย่างอื่นเกี่ยวกับการแข่งขันวง
หรือสงโฆให้ข้าราชการได้ทำงานให้
ประสิทธิภาพยิ่งขึ้นดังนี้ เป็นต้น สิ่งที่
สำคัญอีกอันหนึ่งก็คือว่าในบัญชีหมายเลข ๑
หมายเลข ๒ เกี่ยวกับการที่ปรับปรุงเงินเดือน
นี้ก็ได้มีสมาชิกอภิปรายมาแล้วว่าไม่สู้จะเป็น
ไปด้วยความยุติธรรมหรือสม่ำเสมอ บาง

ท่านก็อภิปรายว่าเงินที่ขึ้นมาจะไม่สู้จะเหมาะ
สูงบ้าง ต่ำบ้าง คือลดๆเพิ่ม ๆ อย่างไร
ชอบกลอยู่ บางคนก็ว่าเงินเดือนท่านนาย
กรัฐมนตรีหรือเงินเดือนรัฐมนตรีน้อยไป
บางคนก็คิดเงินเดือนของเลขาฯ กระผม
ยังมองอีกแง่หนึ่งว่าเงินเดือนนี้เท่าที่เรา
สมาชิกสภาข้าราชการรวมหมู่เกิดขึ้นมา
รู้สึกว่าได้มีการ ขยายเงินเดือนกันมาหลาย
ครั้งหลายคราวแล้วสำหรับข้าราชการ การ
เมือง ก็รู้สึกว่าได้ขยายกันมากดูเหมือนสัก
๒-๓ หนแล้ว ต่อมาจากนั้นก็ทางผู้
พิพากษาก็ได้ขยาย ต่อมาอีกยกราคาก็ขยาย
แล้วทางทหารก็ได้ขยาย แต่ว่าไม่ได้เข้ามา
ที่นี่ ก็ได้ทำกันมา ต่อมาขึ้นพลเรือนจะ
ขยายอีก กระผมเห็นว่าความสม่ำเสมอ
ไม่มี เมื่อรัฐบาลจะทำได้ก็น่าจะคิดเรื่อง
นี้ให้รอบคอบสักหน่อย เนื่องจากเหตุว่า
ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพล
เรือนนี้ก็มีข้อบกพร่องมาก กระผมใคร่
สนับสนุนข้อเสนอของท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้อง
คนหนึ่งที่จะให้รัฐบาลผ่อนร้งนี้เอาไป
พิจารณาใหม่

จอมพล ถนอม กิตติขจร
(นายกรัฐมนตรี) :

ในเรื่องร่างพระราช
บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนนี้ก็ได้
อภิปรายกันมาเป็นอย่างมาก ได้มีข้อคิด
เห็น ข้อเสนอ ข้อสังเกต และข้อทักท้วง

LIRT

ของบรรดาสมาชิกเป็นจำนวนมาก ผมเอง
ขอเรียนด้วยความจริงว่าในคณะ รัฐมนตรี
ผมเองก็เป็นคนได้ แต่ว่าเสียงข้างน้อย
เขาไม่ได้เมื่อรัฐบาลที่แล้วมา ก็ต้องเสนอ
เข้ามา เพราะฉะนั้นทางรัฐบาลขอรับร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้กลับไปพิจารณาเพื่อ

ความละเอียดถี่ถ้วนสักครั้งหนึ่ง
(ที่ประชุมอนุมัติ)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :

ต่อไปจะเบียดวาระที่ ๙ ร่างพระราชบัญญัติ
เครื่องแบบนักเรียนเตรียมทหาร พ.ศ. ....
คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

วันที่ ๑๙๒๕/๒๕๐๖ วันที่ ๖ ธ.ค. ๐๖

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ สผ. ๑๕๕๐๘/๒๕๐๖

สำนักงานกรัฐมนตรี

๖ ธันวาคม ๒๕๐๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบนักเรียนเตรียมทหาร พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบนักเรียนเตรียมทหาร พ.ศ. ....

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบ
นักเรียนเตรียมทหาร พ.ศ. .... ต่อสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวข้างต้นพร้อมด้วยบันทึกหลักการและ
เหตุผลมาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภาประชุมปรึกษาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พลเอก ถ. กิตติขจร

(ถนอม กิตติขจร)

รองนายกรัฐมนตรี

ลงนามแทนนายกรัฐมนตรี

LIRT

๒๐๘

(สำเนา)

**บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบนักเรียนเตรียมทหาร**

พ.ศ. ....

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียนเตรียมทหาร

เหตุผล

โดยที่เครื่องแบบนักเรียนเตรียมทหารยังไม่ได้รับความคุ้มครองโดยกฎหมาย จึงสมควรตราพระราชบัญญัติขึ้น เพื่อให้บุคคลอื่นแต่งหรือแต่งเลียนเครื่องแบบนักเรียนเตรียมทหารโดยไม่มีสิทธิตามกฎหมาย-

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบนักเรียนเตรียมทหาร

พ.ศ. ...

.....
.....
.....

.....
โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียนเตรียมทหาร

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเครื่องแบบนักเรียนเตรียมทหาร พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

LIRT

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“นักเรียนเตรียมทหาร” หมายความว่า ผู้ซึ่งศึกษาอยู่ในโรงเรียนเตรียมทหารของกระทรวงกลาโหม

“เครื่องแบบนักเรียนเตรียมทหาร” หมายความว่า เครื่องแบบทั้งหลายที่กำหนดในกฎกระทรวงให้นักเรียนเตรียมทหารแต่ง

มาตรา ๔ ลักษณะ ชนิด และประเภทของเครื่องแบบนักเรียนเตรียมทหารให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕ ผู้ใดไม่มีสิทธิแต่งเครื่องแบบนักเรียนเตรียมทหาร แต่งหรือแต่งเลียนเครื่องแบบนักเรียนเตรียมทหาร โดยเจตนาให้ผู้อื่นหลงเชื่อว่าเป็นนักเรียนเตรียมทหาร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าในการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ผู้กระทำได้กระทำภายในเขตซึ่งได้ประกาศใช้กฎอัยการศึกก็ดี ในเวลาสงครามก็ดี หรือเพื่อกระทำความผิดทางอาญาก็ดี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนี้ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้.

.....
 .....

จอมพล ถนอม กิตติขจร
(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) :
 รัฐบาลขอเสนอร่าง พระราชบัญญัติเครื่อง
 แบบนักเรียนเตรียมทหาร พ.ศ. ....
 หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วย
 เครื่องแบบนักเรียนเตรียมทหาร

เหตุผล โดยที่เครื่องแบบนักเรียน
 เตรียมทหารยังไม่ได้รับความคุ้มครองโดย
 กฎหมาย จึงสมควรตราพระราชบัญญัติขึ้น
 เพื่อมิให้บุคคลอื่นแต่งหรือแต่งเลียนเครื่อง
 แบบนักเรียนเตรียมทหารโดยไม่มีสิทธิตาม
 กฎหมาย

LIRT

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ :

เมื่อไม่มีท่านผู้ใดอภิปราย ข้าพเจ้าจะขอมีคำ
คำที่ประชุมเห็นว่า สมควรจะรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ไว้ พิจารณา
หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการ
โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ :

ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ :

ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

รัฐบาลจะเสนอส่งคณะกรรมาธิ-
การสามัญหรือวิสามัญ

**จอมพล ถนอม กิตติขจร
(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) :**

รัฐบาลขอเสนอส่งคณะ กรรมาธิการ สามัญ
ชุดการทหารพิจารณา

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ :

รัฐบาลขอเสนอ ส่งคณะ กรรมาธิการสามัญ
ชุดการทหารพิจารณา จะมีท่านผู้ใดมีความ
เห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็น เบื้อง่าง

อื่น)

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ :

ไม่มี เป็นอันว่าส่งคณะกรรมาธิการสามัญ
ชุดการทหารพิจารณา

กำหนดการแปรญัตติกายในกึ่งวัน

**จอมพล ถนอม กิตติขจร
(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) :**

รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ :

รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ จะมี
ท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่าง
อื่น)

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ :
ไม่มี เป็นอันว่าแปรญัตติตามข้อบังคับ

ระเบียบวาระที่ ๗ ร่างพระราช
บัญญัติโอนที่กินซึ่งเห็นสาธารณสมบัติ ของ
แผ่นดิน ในท้องที่ตำบลอานะรุ อำเภ
เมืองปักคานี จังหวัดปักคานี ให้แก่เทศ
บาลเมืองปักคานี จังหวัดปักคานี พ.ศ. ....
คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

๒๑๒

(สำเนา)

วันที่ ๓๕/๒๕๐๗ วันที่ ๗ ม.ค. ๐๗

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ สร. ๒๐๗/๒๕๐๗

สำนักงานรัฐมนตรี

๗ มกราคม ๒๕๐๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบล
อานาหารู อำเภอเมืองบักตानी จังหวัดบักตानी ให้แก่เทศบาลเมืองบักตानी
จังหวัดบักตानी พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็น
สาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบลอานาหารู อำเภอเมืองบักตानी จังหวัด
บักตानी ให้แก่เทศบาลเมืองบักตानी จังหวัดบักตानी พ.ศ. .... ต่อสภาผู้แทนราษฎร
ในฐานะรัฐสภา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุ
ผลมาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรในฐานะรัฐสภาประชุมปรึกษาต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พลเอก ถ. กิตติขจร

(ถนอม กิตติขจร)

นายกรัฐมนตรี

Legislative Institutional Repository of Thailand

๒๑๓

(สำเนา)

**บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติโอนที่ดิน
ซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินในท้องที่ตำบลอานาหารู
อำเภอเมืองบัตตานี จังหวัดบัตตานี ให้แก่เทศบาล
เมืองบัตตานี จังหวัดบัตตานี พ.ศ. ....**

หลักการ

โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินในท้องที่ตำบลอานาหารู อำเภอเมืองบัตตานี จังหวัดบัตตานี ให้แก่เทศบาลเมืองบัตตานี จังหวัดบัตตานี เพื่อปรับปรุงบ้านเมืองและจัดหาผลประโยชน์

เหตุผล

เนื่องจากเรือนจำจังหวัดบัตตานีในปัจจุบันนี้ ตั้งอยู่ในย่านชุมชนหนาแน่น ก่ออาคารได้ก่อสร้างมาประมาณ ๖๐ ปี มีสภาพชำรุดทรุดโทรม จึงเห็นสมควรย้ายออกไปตั้งอยู่นอกเมือง และให้เทศบาลเมืองบัตตานีใช้ที่ดินเดิมของเรือนจำปรับปรุง ก่อสร้างอาคารบ้านเรือน ตลาด วันค้า เพื่อจัดหาผลประโยชน์ และให้สะอาดเรียบร้อย สวยงามตามผังเมือง โดยเรือนจำจังหวัดบัตตานีจะย้ายออกไปอยู่ในที่ดินตำบลอานา อำเภอเมืองบัตตานี จังหวัดบัตตานี เนื้อที่ประมาณ ๑๐๕ ไร่ ๒ งาน อันเป็นที่ดินที่เทศบาลเมืองบัตตานีได้รับมอบหมายให้ใช้ประโยชน์และโอนให้กับเรือนจำ กับเทศบาลเมืองบัตตานีจะตั้งเงินงบประมาณช่วยเหลือการก่อสร้างอาคารของเรือนจำด้วย ส่วนที่ดินของเรือนจำบัตตานีเดิม ซึ่งมีเนื้อที่ประมาณ ๘ ไร่ ๒ งาน ๒๐.๘ ตารางวา ให้โอนให้แก่เทศบาลเมืองบัตตานี เพื่อนำไปปรับปรุงและจัดหาผลประโยชน์ดังกล่าว.

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินในท้องที่
ตำบลลานาหาร อำเภอบึงสามพัน จังหวัดบึงสามพัน
ให้แก่เทศบาลเมือง บึงสามพัน จังหวัดบึงสามพัน

พ.ศ. ....

.....
.....
.....

.....
โดยที่เป็นการสมควรโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบล
ลานาหาร อำเภอบึงสามพัน จังหวัดบึงสามพัน ให้แก่เทศบาลเมืองบึงสามพัน จังหวัด
บึงสามพัน เพื่อปรับปรุงบ้านเมืองและจัดหาผลประโยชน์

.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณ
สมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบลลานาหาร อำเภอบึงสามพัน จังหวัดบึงสามพัน ให้
แก่เทศบาลเมืองบึงสามพัน จังหวัดบึงสามพัน พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินในท้องที่ตำบลลานาหาร
อำเภอบึงสามพัน จังหวัดบึงสามพัน เนื้อที่ ๘ ไร่ ๒ งาน ๒๐.๗ ตารางวา ภายในแนว
เขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่เทศบาลเมืองบึงสามพัน จังหวัดบึงสามพัน

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

LIRT

**นายทวี แรงจำ (รัฐมนตรีช่วย
ว่าการกระทรวงมหาดไทย) :**

รัฐบาลขอเสนอ ร่างพระราชบัญญัติโอนที่ดิน ซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบลอานาหาร อำเภอบึงนาราง จังหวัดบึงนาราง ให้แก่เทศบาลเมืองบึงนาราง จังหวัดบึงนาราง พ.ศ. . . . โดยมีหลักการ โอนที่ดินซึ่งเป็น สาธารณสมบัติ ของ แผ่นดิน ในท้องที่ตำบลอานาหาร อำเภอบึงนาราง จังหวัดบึงนาราง ให้แก่เทศบาลเมืองบึงนาราง จังหวัดบึงนาราง เพื่อปรับปรุงบ้านเมือง และจัดหาผลประโยชน์

เหตุผล เนื่องจากเรือนจำจังหวัดบึงนารางในปัจจุบันนี้ ตั้งอยู่ในย่านชุมชนหนาแน่น ทิวอาคารได้ก่อสร้างมาประมาณ ๖๐ ปี มีสภาพชำรุดทรุดโทรม จึงเห็นสมควรย้ายออกไปตั้งอยู่นอกเมือง และให้เทศบาลเมืองบึงนารางใช้ที่ดินเดิม ของ เรือนจำ ปรับปรุง ก่อสร้างอาคารบ้านเรือน ตลาด ร้านค้า เพื่อจัดหาผลประโยชน์ และให้สะอาดเรียบร้อย สวยงาม ตามผังเมือง โดยเรือนจำบึงนารางจะย้ายออกไปอยู่ในที่ดินตำบลบานา อำเภอบึงนาราง จังหวัดบึงนาราง เนื้อที่ประมาณ ๑๐๔ ไร่ ๒ งาน อันเป็นที่ดินที่เทศบาล เมืองบึงนาราง ได้รับมอบหมายให้ใช้ประโยชน์ และโอนให้กับเรือนจำ กับเทศบาลเมืองบึงนารางจะตั้งเงิน

งบประมาณ ช่วยเหลือการก่อสร้าง อาคารของเรือนจำทั้ง ส่วนที่ดินของเรือนจำจังหวัดบึงนารางเดิม ซึ่งมีเนื้อที่ประมาณ ๘ ไร่ ๒ งาน ๒๐.๗ ตารางวา ให้โอนแก่เทศบาลเมืองบึงนาราง เพื่อนำไปปรับปรุง และจัดหาผลประโยชน์ดังกล่าว

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ประธานสภาจังหวัดธรรมนัญ :

เมื่อไม่มีท่านผู้ใดอภิปราย ข้าพเจ้าจะขอ मतต่อที่ประชุมนี้ว่าสมควร จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไว้พิจารณาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาจังหวัดธรรมนัญ :

ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาจังหวัดธรรมนัญ :

ไม่มี เห็นอนว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

รัฐบาลจะเสนอส่งคณะกรรมการการศึกษาสามัญหรือสามัญ

**นายทวี แรงจำ (รัฐมนตรีช่วย
ว่าการกระทรวงมหาดไทย) :**

รัฐบาลขอเสนอส่ง คณะกรรมการสามัญ ชุดการศึกษาปกครองพิจารณา

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :

รัฐบาลขอเสนอส่ง คณะกรรมาธิการ สามัญ
ชุดการปกครองพิจารณา จะมีท่านผู้ใดมี
ความเห็นเป็นอย่างอื่น
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่าง
อื่น)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :

ไม่มี เป็นอันว่าส่งคณะกรรมาธิการสามัญ
ชุดการปกครองพิจารณา

กำหนดการแปรญัตติภายในกี่วัน

นายทวี แรงจำ (รัฐมนตรีช่วย

ว่าการกระทรวงมหาดไทย) : รัฐบาล
ขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :

รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ จะ
มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็น เป็นอย่าง
อื่น)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :

ไม่มี เป็นอันว่าแปรญัตติตามข้อบังคับ

ระเบียบวาระที่ ๘ ร่างพระราช

บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิ
วัติ ฉบับที่ ๑๖ (ฉบับที่...) พ.ศ. ....
คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

วันที่ ๑๔/๒๕๐๗ วันที่ ๑๔ ม.ค. ๐๗

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ สร. ๖๔๓/๒๕๐๗

สำนักนายกรัฐมนตรี

๑๔ มกราคม ๒๕๐๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๖ (ฉบับที่...)

พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติ ให้เสนอร่าง พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่ม

เดิมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๖ (ฉบับที่...) พ.ศ. .... ต่อสภาร่างรัฐธรรมนูญ
ในฐานะรัฐสภา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการ
และเหตุผล มาเพื่อขอให้โปรดนำเสนอสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภาประชุมปรึกษา
ในวันพฤหัสบดีที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๐๗ ต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) **จอมพล ถ. กิติยจักร**
(दनอม กิติยจักร)
นายกรัฐมนตรี

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๖
(ฉบับที่...) พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๖

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรที่จะผ่อนคลายให้คดีอาญาบางประเภทตามประกาศของคณะ
ปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๖ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของ
คณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๖ พ.ศ. ๒๕๐๕ ให้ศาลพลเรือนเป็นผู้พิจารณาคดีอาญา จึง
จำเป็นต้องแก้ไขประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๖ เพื่อความประสงค์ดังนี้

LIRT

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๖ (ฉบับที่...)

พ.ศ. ....

.....
.....
.....

โดยที่ในการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๖

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๖ (ฉบับที่...) พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๔) และ (๖) ของบัญชีท้ายประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๖ และความใน (๗) (๘) และ (๙) ของบัญชีท้ายประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๖ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๖ พ.ศ. ๒๕๐๔

มาตรา ๔ คดีที่มีข้อหาในความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งเป็นความผิดต่อชีวิต มาตรา ๒๘๑ มาตรา ๒๘๔ ความผิดต่อร่างกาย มาตรา ๒๘๕ มาตรา ๒๘๖ มาตรา ๒๘๗ มาตรา ๓๐๐ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ฐานลักทรัพย์ มาตรา ๓๓๔ มาตรา ๓๓๕ และฐานรับของโจร มาตรา ๓๕๗ บรรดาที่เกิดขึ้นในหรือหลังวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๐๑ เวลา ๐๖.๐๐ นาฬิกา จนถึงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๐๔ ให้คงอยู่ในอำนาจศาลทหารที่จะพิจารณาพิพากษา เว้นแต่คดีที่ต้องดำเนินในศาลคดีเด็กและเยาวชน

LIRT

มาตรา ๕ คดีที่มีข้อหาในความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งเป็นความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน ฐานเป็นนอกรีต ฐานเป็นช่องโจร และการมีส่วนร่วมประชุมกันใช้กำลังประทุษร้ายขู่เข็ญว่าจะประทุษร้าย หรือกระทำให้เกิดการวุ่นวายขึ้นในบ้านเมือง ตั้งแต่มาตรา ๒๐๙ ถึงมาตรา ๒๑๖ ความผิดเกี่ยวกับเพศ ฐานจัดหรือล่อลวงหญิงหรือเด็กหญิงไปเพื่อการอนาจาร หรือสำเร็จความใคร่ของผู้อื่น ตั้งแต่มาตรา ๒๘๒ ถึงมาตรา ๒๘๔ และมาตรา ๒๘๕ เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับมาตรา ๒๘๒ และมาตรา ๒๘๓ ความผิดต่อชีวิต มาตรา ๒๘๖ มาตรา ๒๘๗ มาตรา ๒๙๐ มาตรา ๒๙๒ และมาตรา ๒๙๓ ความผิดต่อร่างกาย มาตรา ๒๙๗ และมาตรา ๒๙๘ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ฐานวิ่งราวทรัพย์สิน มาตรา ๓๓๖ ฐานกรวโจก มาตรา ๓๓๗ ฐานริบเอาทรัพย์สิน มาตรา ๓๓๘ ฐานชิงทรัพย์สิน มาตรา ๓๓๙ และฐานปล้นทรัพย์สิน มาตรา ๓๔๐ บรรดาที่เกิดขึ้นในหรือหลังวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๐๑ เวลา ๐๖.๐๐ นาฬิกา จนถึงวันที่ประกาศพระราชบัญญัตินี้ในราชกิจจานุเบกษาให้คงอยู่ในอำนาจศาลทหารที่จะพิจารณาพิพากษา เว้นแต่คดีที่ต้องดำเนินในศาลคดีเด็กและเยาวชน

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้.

จอมพล ถนอม กิตติขจร
(นายกรัฐมนตรี) : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๖ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๖

เหตุผล โดยที่เป็นการสมควรที่จะผ่อนคลายให้คดีอาญา บาง ประเภท ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๖ ซึ่งได้แก้ไข เพิ่มเติม ประกาศ ของ คณะ ปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๖ พ.ศ. ๒๕๐๔ ให้ศาลพลเรือนเป็นผู้พิจารณาพิพากษา จึงจำเป็นต้องแก้ไขประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๖ เพื่อความเหมาะสมยิ่งขึ้น

LIRT

พลตำรวจโท บรรลือ เรือง.

ตระกูล : ในกรณีที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๖ มาถึงสภาผู้แทนราษฎรเป็นกฎหมายนั้น กระผมเห็นชอบด้วยทุกประการ แต่กระผมขอเรียนถามเรื่องระยะเวลาเพียงเล็กน้อย คือว่าในมาตรา ๕ ได้บัญญัติเอาไว้ว่า กิจที่มีข้อครหาในความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งเป็นความผิดที่ชีวิตและชื่อเสียงต่อร่างกาย ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินแล้วก็มีบทบัญญัติว่า ฐานหลักทรัพย์สินในกรณีหลักทรัพย์สินประมวลกฎหมายอาญานั้นมีการกำหนดโทษไว้แตกต่างกันอยู่เหมือนกันในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดนั้นเวลากลางวันหรือเป็นเวลากลางคืนตามกฎหมาย จะเน้นในท้ายมาตรานี้ที่บัญญัติเอาไว้ว่า บรรดาคดีที่เกิดขึ้นในหรือหลังวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๐๑ เวลา ๐๖.๐๐ นาฬิกา จนถึงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๐๔ แต่ไม่ได้กำหนดระยะเวลาพิพากษาไว้ จึงอาจจะเป็นเหตุทำให้เข้าใจผิดไปได้ในทางปฏิวัติ เพราะเหตุว่าวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๐๔ นั้นอาจจะมีเวลากลางคืนอยู่ ๒ เวลา เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจะกำหนด ระยะเวลาพิพากษาไว้ด้วยแล้วด้วยหรือไม่

พระยาอรุณการุณพันธ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ใน

การที่ต้องมีมาตรา ๕ บัญญัติไว้ทั้งที่ปรากฏนี้ก็โดยเหตุที่ว่า คณะนิติบัญญัติประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๖ ก็ใช้มีการผ่อนคลายนกันมากครั้งหนึ่งเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๔ กล่าวคือว่า ความผิดที่กล่าวในมาตรา ๕ นี้ซึ่งที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๔๑ มาตรา ๒๔๔ และมาตราทั้งหลายที่บัญญัติขึ้นเองก็ เป็นความผิดที่ได้เคยผ่อนคลายนมาครั้งหนึ่งเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๔ ให้มาขึ้นศาลพลเรือน กล่าวคือว่าตั้งแต่วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๐๔ คดีที่กล่าวไว้นี้ไม่ขึ้นศาลทหารต่อไปจนถึงศาลพลเรือน แต่ว่ากฎหมายฉบับนั้นได้สงวนไว้ว่า ความผิดที่เกิดขึ้นก่อนวันใช้กฎหมายปี ๒๕๐๔ นั้น คงให้ขึ้นศาลทหารไปถามเดิม โดยเหตุนี้เมื่อในครั้งนั้นเรามายกความผิดทั้งหมดออกไปเสียจากประกาศของคณะปฏิวัติแล้วจึงเป็นจะต้องมีมาตรา ๕ นี้ทว่าไว้ว่า ความผิดเหล่านี้ได้เกิดขึ้นตั้งแต่วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๐๑ จนถึงวันที่ ๒ พฤษภาคม คือวันที่ใช้พระราชบัญญัติแก้ไขประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑ นั้นแล้วก็คงให้ขึ้นศาลทหารตามเดิม ส่วนการที่จะกำหนดเวลานั้น มีเรื่องความผิดเกิดเรา ต้องกำหนดเวลาว่ากำหนดเวลาเท่าไรๆ เป็นกันว่าความผิดที่เกิดขึ้นกำหนดไว้ว่าวันที่ ๒๘ ตุลาคม เวลา ๐๖.๐๐ นาฬิกา แต่ว่าในการกำหนดคดีให้ศาล โคนั้น ก็ไม่

LI RT

จับมีนเรศก็เข้าไปเห็นต เวลาว่า เวลาไซ้
โดยพหูที่ว่าว่า กำหนดอันอยู่แล้ว ซึ่ง
วันนั้นก็หมายความว่าอดีตก็ถึงหนึ่งวันที่ ๒
พฤษภาคมนี้ อันก็ภายในวันที่ ๒
พฤษภาคม ๒๕๐๕ ก็ยังคงมีสภาพทหาร
ตามเดิม ถ้าก็ภายหลังนั้นก็หมายความว่า
ว่าเวลา ๒ ยามของวันที่ ๒ พฤษภาคม
ถ้าพัน ๒ ยามไปแล้วก็เมื่อวันที่ ๓ นั้นศาล
พลเรือนโดยไม่ได้ตั้ง ไปกำหนด เวลา อย่าง
เกี่ยวข้องกับคดีก็คดีบัญญัติไว้ในมาตรา ๘ นี้

หลวงประกอบนิติสาร : ข้าพ-

เจ้าไกรจะขอจากรัก ความรู้สึก ชอบ พระคุณ
รัฐบาลนี้ที่ได้ยกยอกลาย ให้ ประชาชน พล
เมืองได้กลับคืนเมืงดีที่เสรีภาพที่ จะต่อสู้คดี
ในเมื่อกลาง เป็น ผู้ ค้องหา ไ้มาก เท่าที่จะ
ต่อแผนได้ อันเป็นข้อพิสูจน์ว่ารัฐบาลนี้
แม้จะท้อเนื่องมาจากรัฐบาลคณะปฏิวัติหรือ
จะเรียกว่ายังเป็นรัฐบาลคณะปฏิวัติอยู่ก็ได้
ได้แสดงออกซึ่งน้ำใจ ย่นกว่าวังหลวง นี้ ย่อม
เป็นข้อ พิสูจน์ ว่ารัฐบาล นี้ ไม่ ได้ ปกครอง
บ้านเมืองอย่าง ที่ทุกคนพยายามจะเข้าใจ คือ
ว่าเอาความอันเอาใจ ท่านพึงเสียงประชาชน
เหมือนกัน แม้ประชาชนจะไม่มีโอกาสมา
พูดในสถานที่ก็มีสมาชิกที่หีบยกเอาความคิด
เห็นประชาชนขึ้นมากกราบเรียนรัฐบาลแล้ว
ท่านก็ฟัง ฟังแล้วท่านก็ปฏิบัติตามเช่นนั้น
ข้าพเจ้าคิดว่า ประชาชนคง รู้สึกซาบซึ้ง ใน

การกระทำอันดีของรัฐบาลคราวนี้ด้วย

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ :

ต่อไปนี้ข้าพเจ้าจะได้อธิบายคดีที่ประชุมเห็นว่า
สมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการ
โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ :

ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ:

ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

รัฐบาลจะเสนอส่ง คณะ กรรมการ
วิชาการสามัญหรือวิสามัญ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

(นายกรัฐมนตรี) :

รัฐบาลขอเสนอส่ง

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ:

รัฐบาลขอเสนอส่งคณะ กรรมการ สามัญ
ชุดการปกครอง จะมีท่านผู้ใดมีความเห็น
เป็นอย่างอื่น

(ไม่มี สมาชิก มีความ เห็น เป็น
อย่างอื่น)

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ :

ไม่มี เป็นอันว่าส่งคณะกรรมการสามัญ
ชุดการปกครอง

LIRT

กำหนดการ ประมุขที่ภายใน ก้าวอื่น)

จอมพล ถนอม กิตติขจร

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ :

(นายกรัฐมนตรี) : รัฐบาลขอเสนอแปร ไม่มี เป็นอันว่าให้แปรญัตติตามข้อบังคับ
ญัตติตามข้อบังคับ ต่อไประเบียบวาระที่ ๔ ร่าง

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ : พระราชบัญญัติโอนหุ้นสำรองเงินตรา ส่วน
รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ จะ ที่เกินจำนวน ธนบัตรออกใช้เข้าทุน รักษา
มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา พ.ศ. ....
(ไม่มี สมาชิก มีความเห็น เป็น คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

วันที่ ๖๕/๒๕๐๗ วันที่ ๑๓ ม.ค. ๐๗

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ สร. ๕๖๒/๒๕๐๗

สำนักนายกรัฐมนตรี

๑๐ มกราคม ๒๕๐๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติโอนหุ้นสำรองเงินตราส่วนที่เกินจำนวน ธนบัตรออกใช้ เข้าทุน
รักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่าง พระราชบัญญัติ โอนหุ้น
สำรองเงินตราส่วนที่เกินจำนวนธนบัตรออกใช้เข้าทุน รักษาอัตราแลกเปลี่ยน เงิน
ตรา พ.ศ. .... ต่อสภาว่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวข้างต้น พร้อมกับฉบับที่หลักการ
และเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดพิจารณาเสนอสภาว่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภาประชุมปรึกษา
ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พลเอก ถ. กิตติขจร

(ถนอม กิตติขจร)

นายกรัฐมนตรี

LIRT

๒๒๓

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติ โอนทุนสำรองเงินตราส่วนที่เกินจำนวนธนบัตรออกใช้
เข้าทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา พ.ศ. ....

หลักการ

โอนทุนสำรองเงินตราส่วนที่เกินจำนวนธนบัตร ออกใช้ เข้าทุนรักษา าระดับอัตรา
แลกเปลี่ยนเงินตรา

เหตุผล

เนื่องจากกฏการค้าสินทรัพย์ที่เป็นทุนสำรอง เงินตรา ตามค่า เสมอภาค ของบาท
ซึ่งได้กำหนดขึ้นตามพระราชกฤษฎีกากำหนดค่าเสมอภาคของบาท- พ.ศ. ๒๕๐๑ ทำให้
สินทรัพย์ที่เป็นทุนสำรองเงินตรามีราคาเกินจำนวนธนบัตรออกใช้ เพื่อประโยชน์ในการ
ดำรงเสถียรภาพของเงินตราค่าเสมอภาค จึงสมควรให้จ่ายทุนสำรองเงินตราส่วนที่
เกินจำนวนธนบัตรออกใช้ ออกจากทุน สำรองเงินตรา และโอน เข้าเป็นทรัพย์สิน ของทุน
รักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา.

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติ โอนทุนสำรองเงินตราส่วนที่เกินจำนวนธนบัตรออกใช้เข้าทุน
รักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา

พ.ศ. ....

โดยที่เป็นการสมควรโอนทุนสำรองเงินตราส่วนที่เกินจำนวนธนบัตร ออก ใช้เข้า

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราเพื่อประโยชน์ในการดำรงเสถียรภาพของเงินตราตามค่าเสมอภาค

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโอนทุนสำรองเงินตราส่วนที่เกินจำนวนธนบัตรออกใช้เข้าทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้จ่ายสินทรัพย์ทุนสำรองเงินตรา ส่วนที่เกิน จำนวนธนบัตร ออกใช้ เนื่องจากกรณีราคาตามค่าเสมอภาค ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดค่าเสมอภาคของบาท พ.ศ. ๒๕๐๖ ออกจากทุนสำรองเงินตราตามประเภทแห่งสินทรัพย์ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เห็นเป็นการสมควรและให้ออนเข้าเป็นสินทรัพย์ของทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้.

นายสุนทร หงส์ตติสารมภ์
(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :

รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติโอนทุนสำรองเงินตรา ส่วน ที่เกิน จำนวน ธนบัตร ออกใช้เข้าทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา พ.ศ. ....

โดยมีหลักการ โอนทุนสำรองเงินตราส่วนที่เกิน จำนวน ธนบัตร ออกใช้เข้าทุนรักษา ระดับ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา

เหตุผล เนื่องจากการที่ราคาสินทรัพย์ที่เป็นทุนสำรองเงินตราตามค่าเสมอ

ภาคของบาท ซึ่งได้กำหนดขึ้นตามพระราชกฤษฎีกากำหนดค่าเสมอภาค ของบาท พ.ศ. ๒๕๐๖ ทำให้สินทรัพย์ที่เป็นทุนสำรองเงินตรามีราคา เกิน จำนวน ธนบัตร ออกใช้ เพื่อประโยชน์ในการดำรงเสถียรภาพของเงินตราตามค่าเสมอภาค จึงสมควรให้จ่ายทุนสำรองเงินตราส่วนที่เกินจำนวนธนบัตรออก ใช้ จากทุนสำรอง เงินตราและโอนเข้าเป็นสินทรัพย์ของทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา

เพื่อความเข้าใจของท่านสมาชิกบางท่าน เพราะชื่อก่อนที่จะเริ่มประชุม

LIART

สมาชิกรัฐสภาที่มีผู้เสียชีวิต บางท่าน ได้ถาม
 กระผมว่า ท่านสำรวจระหว่างเงินตราและ
 ทุนรักษาระดับเงินตราอะไรกันแน่ แล้ว
 เราจะเอาไปใช้อะไร กระผมขอประทาน
 เวลาสักนิดเดียว คือว่ามาตรการอันนี้เป็น
 มาตรการที่เราเคยใช้กัน ครั้ง หนึ่ง แล้ว
 สมัยก่อน เราเคยตั้งอัตราสำหรับใช้ในวง
 ราชการของเราเป็นเงินหนึ่งเหรียญต่อ ๑๒
 บาท ๕๐ สตางค์ เมื่อเร็ว ๆ นี้ท่านสมาชิก
 คงจำได้ รัฐบาลตัดสินใจเนื่องจากได้ดูแล
 แลกเปลี่ยน เงินตรา ของ เรามา เป็น ระยะ
 หลายปีแล้ว ก็ปรากฏว่าอยู่ในระดับที่มัน
 คงที่ และถ้าเราจะประกาศค่าเสมอภาค
 ของเงินบาทที่จะเป็นเครื่องแสดงให้ทั่วโลก
 เห็นว่าเราได้ รักษา ค่า ของ เงินบาท ไว้ ได้
 อย่างมั่นคงแล้ว ๆ ก็เป็นมาตรการอันหนึ่ง
 ซึ่งกองทุนการเงินระหว่างประเทศซึ่งเป็น
 สถาบันใหญ่ยิ่งที่สุดในเรื่องการเงินระหว่าง
 ประเทศ ได้แนะนำให้เราทำเพื่อเกียรติภูมิ
 ของเราเอง ซึ่งเราก็ได้กระทำไปแล้วใน
 การที่เราดำเนินนั้น เราก็ดีราคาของเงิน
 เหรียญกับเงินบาทของเราใหม่ คือที่แล้ว
 มาเราใช้อัตรา ๒๐ บาทต่อ ๑ ดอลลาร์ เป็น
 เกณฑ์ ในการที่เราประกาศค่าเสมอภาค
 ของเงินบาทนั้นเราใช้อัตรา ๒๐ บาท ๕๐
 สตางค์ เพราะฉะนั้น ๕๐ สตางค์ พุค
 ง่าย ๆ ก็คือเรามีกำไรนั่นเอง ถ้าไรจาก

การที่เราดีราคานั้น ๑ เหรียญต่อ ๕๐ สตางค์
 นี้ เป็นจำนวนเท่าไร กระผมขออภัยเป็น
 ความลับ เพราะว่านี่เป็นเรื่องมือของ
 รัฐบาล ที่สำคัญจะเอามาพยายามรักษา
 อัตราแลกเปลี่ยนในตลาด เราได้กำไร
 จำนวนนี้มาก เราก็ควรจะหักเข้าไปเป็น
 เงินเพื่อเสริมกำลังของทุนรักษาระดับแลก
 เปลี่ยน ซึ่งรัฐบาลนี้ใช้เป็นเครื่องมือ
 สำหรับซื้อหรือขายเงินตราต่างประเทศเพื่อ
 เป็นการรักษ้อัตราแลกเปลี่ยนให้คงที่นี้
 เอง

พลโท วิชัย พงศ์อนันต์ :

รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติโอนทุน
 สำรองเงินตรา ส่วน ที่เกิน จำนวน ธนบัตร
 ออกใช้เข้าทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยน
 เงินตรานั้น ข้าพเจ้าก็เห็นชอบด้วย เนื่อง
 จากว่าเป็นที่ทราบกันอยู่แล้วว่า เวลา
 เรามีธนบัตร ออก ใช้ อยู่ เท่าที่ทราบ กัน ก็
 ๗ พันกว่าล้าน ในขณะที่เวลานี้เรามีทุน
 สำรองเงินเกินร้อยเปอร์เซ็นต์ ข้าพเจ้าก็มี
 ข้อสงสัย สงสัยอยู่บางประการทั้งที่ข้าพเจ้า
 เองไม่เคยทราบเรื่องนี้ ในด้านการเงิน
 หรือการคลังก็สงสัย ในแง่ที่ว่าการออก
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้นจะเป็นการขัด
 กับพระราชบัญญัติเงินตราหรือไม่ ประการ
 หนึ่ง ประการหนึ่งหมายถึงความว่า ถ้าหาก
 ว่าไม่ออกร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ทำไม่

LIRT

จึงไม่แก้ไข พระราชบัญญัติเงินตรา เท่าที่ข้าพเจ้าสงสัย เนื่องจากว่า ได้พิจารณาถึงพระราชบัญญัติเงินตรา พุทธศักราช ๒๕๐๖ โดยเฉพาะในมาตรา ๒๙ ได้บ่งว่าภายใต้บังคับมาตรา ๒๐ และมาตรา ๓๔ ห้ามมิให้จ่ายทุนสำรองเงินตรา เว้นแต่หนึ่งในขณะเดียวกันนั้นจะได้ถอนธนบัตรเป็นเงินเท่ากับออกจากระดับ ออกใช้หรือในขณะเดียวกันนั้นจะได้รับสินทรัพย์อย่างอื่นตามมาตรา ๑๐ มีค่าเท่ากัน ในมาตรา ๑๐ หมายถึงทองคำ คอโลลาร์ หลักทรัพย์ต่าง ๆ ทั้งนี้ในมาตรา ๓๔ ในกรณีทุนสำรองเงินตราเมื่อค่าเพิ่มหรือลดลงเพราะการที่ราคาตามมาตรา ๓๒ หรือเพราะการเปลี่ยนแปลงค่าเสมอภาค ผลกำไรหรือขาดทุน นั้น ให้รับ ขึ้น หรือ จ่าย เข้า บัญชีสำรองพิเศษตามความในมาตรา ๓๓ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ก็หมายความว่า จ่ายในเรื่อง ค่าใช้จ่ายในการถอนธนบัตรและจัดการธนบัตร และค่าเสื่อมราคาหรือสูญไปซึ่งทรัพย์สินที่ถือว่าเป็นทุนสำรองเงินตรา ในกฎหมายนี้ก็หมายความว่า ได้บัญญัติถึงวิธีใช้หรือจ่ายทุนสำรองเงินตราไว้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า จึงสงสัย เพื่อ ความ กระจ่างแจ้งขอความกรุณา

นายสุนทร หงส์ลดารมภ์
(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก่อนที่กระทรวงการคลังจะร่างขึ้น ก็ได้ตรวจกฎหมายเกี่ยวกับการเงินการคลัง ของเรา มา แล้ว และที่ร่าง พระราช บัญญัติฉบับนี้ มี ทาง ปฏิบัติก็เพื่อความรอบคอบและเพื่อให้ถูกต้อง รัฐบาลก็ได้ดำเนินการตามที่ได้คำนึง การมาแล้ว กล่าวคือได้ส่งให้คณะกรรมการกฤษฎีกาซึ่งเป็นผู้ที่ได้ช่วยเหลือเราในเรื่องด้านกฎหมาย และได้ตรวจตรา และก็ได้รับความเห็นชอบจาก คณะกรรมการกฤษฎีกามาแล้ว เพราะฉะนั้นในปัญหาที่ว่าเรามีอำนาจหรือจะขัดกับกฎหมายอื่นหรือไม่นั้น กระผมคิดว่าคงจะเป็นที่เข้าใจได้

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ :

เมื่อไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายต่อไป ข้าพเจ้าจะได้ขอมติต่อที่ประชุมเห็นว่า สมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิยกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ :

ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิยกยกมือ)

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ :

ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

รัฐบาล จะ เสนอ ส่งคณะ กรรมการ-
ธิการสามัญหรือวิสามัญ

นายสุนทร หงส์ตติารมภ์
(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :
รัฐบาลขอเสนอส่งคณะ กรรมการธิการสามัญ
ชุดเศรษฐกิจ

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ :
รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมการ ธิการ สามัญ
ชุดเศรษฐกิจ จะมีท่านผู้ใดมีความเห็น
เป็นอย่างอื่น
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่าง
อื่น)

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ :
ไม่มี เป็นอันว่าส่งคณะกรรมาธิการสามัญ
ชุดเศรษฐกิจ

กำหนดการแปรญัตติภายในวัน

นายสุนทร หงส์ตติารมภ์
(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :
รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ :
รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ จะ
มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่าง
อื่น)

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ :
ไม่มี เป็นอันว่าให้แปรญัตติตามข้อบังคับ
สำหรับการประชุม วันนั้น ทมท ระ-
เบียบวระแล้ว ข้าพเจ้าขอเลิกประชุม.
เลิกประชุมเวลา ๑๒.๑๐ นาฬิกา

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

สมัย เรื่องไกร	ชนุ บุดยรงค์	ผู้จกรายงาน
พล.อ.ท. ช. สุวรรณพฤกษ์	โจมเจลา สัทลากร	”
นาวาอากาศเอก มานะ สังขจิตกร	ฉันทนา ชานบ้อม	”
มณูญ บริสุทธี	สุพงศ์ ศิวพูนเกียรติ	”
พล. ร.ท. ศรี กาวราย	จ่างรงค์ ใจอานน้อย	”
จ. ธนะโชติ	สินธุ์ ชัย ชื้อสสัยัต	”
เจริญ บัดเชโร	สมศรี บินชาเวิน	”
	เปรมจิต มุณะะภาณจน	”

LIRT

๒๒๘

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๒/ ก.พ. / ๑๘

สุขันต์ จิตกรศักดิ์

หัวหน้าแผนกรายงานการประชุม

ประหยัด แดงอินทวัฒน์

หัวหน้ากองการประชุม

ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ

รองเลขาธิการสภา ฯ

ประเสริฐ บัณฑิตสุนทร

เลขาธิการสภา ฯ

พล.อ. ส. สุทธิสารธรรมากร

ประธานสภาข้าราชการรวมบุญ

Legislative Institutional Repository of Thailand